

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 91 / IV legislatura / Cinquè període

Dijous, 19 de maig de 1994

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 51

Segona i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i quatre minuts.

Preguntes

Pregunta al Consell Executiu sobre el cost de la cambra hiperbàrica a l'hospital de Palamós (Baix Empordà) (Reg. 17167)

Formulació: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 4882).

Resposta: conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 4882).

Repregunta: Sr. Puigcercós (ERC) (p. 4882).

Segona resposta: conseller (p. 4883).

Pregunta al Consell Executiu sobre la intoxicació provocada per la contaminació de la font Vella, de Navarces (Bages) (Reg. 17904)

Formulació: Sr. Rodri (ERC) (p. 4883).

Resposta: conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 4883).

Repregunta: Sr. Rodri (ERC) (p. 4883).

Segona resposta: conseller (p. 4883).

Pregunta al Consell Executiu sobre el cobrament de la subvenció per a l'Associació Pro Disminuïts Psíquics de Sabadell (Reg. 18182)

El Sr. Riera i Olivé (S) n'anuncia la retirada (p. 4883).

Preguntes al Consell Executiu sobre el compliment de la Llei de protecció de l'ambient atmosfèric, de 1983, pel que fa a la protecció especial de la zona de Montcada i Reixac (Vallès Occidental) (Reg. 18185), sobre l'anàlisi dels abocaments que fan els polígons industrials a la conca del riu Besòs (Reg. 18186) i sobre si el Govern pensa realitzar un pla integral de sanejament de la conca del riu Besòs (Reg. 18187)

Formulació: Sr. Madueño (S) (p. 4884).

Resposta: conseller de Medi Ambient (p. 4884).

Repregunta: Sr. Madueño (S) (p. 4885).

Segona resposta: conseller (p. 4885).

Preguntes al Consell Executiu sobre el retard en la construcció del Col·legi Públic Rosella, de Viladecavalls (Reg. 18583) i sobre els terminis per a la construcció del col·legi públic Rosella, de Viladecavalls (Vallès Occidental) (Reg. 18584)

Formulació: Sr. Cadevall (S) (p. 4885).

Resposta: conseller d'Ensenyament (p. 4886).

Repregunta: Sr. Cadevall (S) (p. 4886).

Segona resposta: conseller (p. 4886).

Preguntes al Consell Executiu sobre els motius pels quals no han estat completades les obres dels accessos de Sant Quirze del Vallès a l'autopista A-18 i l'enllaç amb la N-150 (Reg. 18585) i sobre el termini d'execució de les obres d'accés a l'autopista A-18 en el municipi de Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental) i l'enllaç amb la carretera N-150 (Reg. 18586)

Formulació: Sr. Cadevall (S) (p. 4887).

Resposta: conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 4887).

Repregunta: Sr. Cadevall (S) (p. 4888).

Segona resposta: conseller (p. 4888).

Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures del Departament de Política Territorial i Obres Públiques per a garantir la seguretat de les persones i l'ús normalitzat de les carreteres de muntanya (Reg. 18587)

Formulació: Sr. Ferran (S) (p. 4888).

Resposta: conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 4889).

Repregunta: Sr. Ferran (S) (p. 4889).

Segona resposta: conseller (p. 4889).

Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris per a actuar prioritàriament en l'incendi de Sant Martí Sarroca, en relació amb el de la serra de Llaberia (Reg. 18621)

Formulació: Sr. Gimeno (IC) (p. 4889).

Resposta: consellera de Governació (p. 4890).

Rèplica: Sr. Gimeno (IC) (p. 4890).

Pregunta al Consell Executiu sobre les declaracions fetes pel director general de Prevenció i Extinció d'Incendis en el programa El matí, de Catalunya Ràdio, del dia 13 d'abril de 1994 (Reg. 18622)

Formulació: Sr. Gimeno (IC) (p. 4890).

Resposta: consellera de Governació (p. 4891).

Repregunta: Sr. Gimeno (IC) (p. 4891).

Segona resposta: consellera (p. 4891).

InterpeHació al Consell Executiu sobre la política general de parcs naturals (Reg. 17850) (Punt dotzè de l'ordre del dia.)

Formulació: Sr. Madueño (S) (p. 4891).

Resposta: conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 4893).

Rèplica: Sr. Madueño (S) (p. 4893).

Contrarèplica: conseller (p. 4894).

Modificació de l'ordre del dia

El president anuncia una modificació pel que fa als punts tretzè i catorzè de l'ordre del dia (p. 4894).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el turisme social (Reg. 18993) (Punt dissetè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Fuentes (IC) (p. 4894).*

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el turisme social (Reg. 18987) (Punt divuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Rañé (S) (p. 4896).*

Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núms. 1, 2, 3 i 4, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Sesnilo (CiU) (p. 4897).*

Posició dels grups no esmenants: *Sr. Ariza (P) (p. 4899) i Sr. Bargalló (ERC) (p. 4900).*

Posició dels grups presentants: *Sr. Fuentes (IC) (p. 4901) i Sr. Rañé (S) (p. 4901).*

Votació del punt 1 de la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjat per 16 vots a favor, 64 en contra i 36 abstencions (p. 4902).*

Votació del punt 2 de la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjat per 45 vots a favor, 64 en contra i 7 abstencions (p. 4902).*

Votació dels punts 3 i 4 de la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjats per 52 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 4902).*

Votació de la Moció del G. Socialista (amb les esmenes incorporades): *aprovada per unanimitat (p. 4902).*

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la contaminació atmosfèrica (Reg. 18994) (Punt dinovè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Gimeno (IC) (p. 4902).*

Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núms. 1, 2, 3 i 4, de modificació)

El president en fa avinent la retirada (p. 4904).

Posició dels grups: *Sra. Montserrat (P) (p. 4904), Sr. Portabella (ERC) (p. 4904), Sr. Madueño (S) (p. 4905) i Sr. Carrera (CiU) (p. 4905).*

Votació: *rebutjada per 22 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 4906).*

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política de muntanya (Reg. 18988) (Punt vintè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Ganyet (S) (p. 4906).*

Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núms. 1 i 2, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Companys (CiU) (p. 4907).*

Posició dels grups no esmenants: *Sra. Arnalot (P) (p. 4909), Sr. Gimeno (IC) (p. 4910) i Sr. Puigcerçós (ERC) (p. 4910).*

Posició del grup presentant: *Sr. Ganyet (S), que presenta una esmena transaccional a l'esmena núm. 2 de Convergència i Unió i al punt 2 de la Moció (p. 4911).*

El secretari segon llegeix el text de l'esmena transaccional (p. 4911).

Votació del punt 1: *rebutjat per 29 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions (p. 4912).*

Votació dels punts 2 i 4: *aprovats per unanimitat (p. 4912).*

Votació del punt 3: *rebutjat per 31 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4912).*

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la regulació de les noves activitats turístiques (Reg. 18995) (Punt vint-i-unè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Gimeno (IC) (p. 4912).*

Posició dels grups: *Sr. Ros (P) (p. 4913), Sr. Portabella (ERC) (p. 4914), Sr. Clofent (S) (p. 4915) i Sr. Escudé (CiU) (p. 4915).*

Votació dels punts 1, 2 i 3: *rebutjats per 31 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions (p. 4916).*

Votació del punt 4: *rebutjat per 10 vots a favor, 58 en contra i 23 abstencions (p. 4916).*

Modificació de l'ordre del dia

El president anuncia una modificació pel que fa als punts vint-i-dosè i vint-i-tresè de l'ordre del dia (p. 4916).

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i cinc minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 51.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i els lletrats Sr. Muro i Sr. Sol.

Al banc del Govern seuen la consellera de Governació i els consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Comerç, Consum i Turisme, de Benestar Social i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Preguntes

Passem al tràmit de preguntes amb resposta oral.

Pregunta al Consell Executiu sobre el cost de la cambra hiperbàrica a l'hospital de Palamós (Baix Empordà)

La primera pregunta, la formula el diputat senyor Joan Puigcercós, sobre el cost de la cambra hiperbàrica de l'hospital de Palamós. Té la paraula.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, ja fa temps que les comarques de Girona hem vist el que podríem qualificar popularment com un *culebrón* sobre la cambra hiperbàrica, una cambra hiperbàrica que es va comprar, va costar 17 milions, si no vaig molt errat, i que va estar dos anys emmagatzemada a un magatzem de Salt. Finalment, en una comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca se'ns diu que s'intentarà vendre per adquirir-ne una de mòbil i, finalment, veiem, dos mesos més tard, que no, que finalment s'installa a l'hospital de Palamós.

Voldríem saber quin és el cost total, per què ha estat dos anys sense utilitzar-se i per què, en definitiva, en aquests moments s'ha acabat per aquesta solució, que era la que ja s'esperava al principi.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Puigcercós. Pel Consell Executiu, té la paraula el conseller senyor Trias.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Xavier Trias i Vidal de Llobatera): Gràcies, honorable president. El cost total de la cambra aquesta ha estat 16.800.000 pessetes; la no-utilització d'aquesta i guardar-la durant aquests dos anys no ha tingut cap cost absolutament i el motiu de totes les discussions respecte a aquesta cambra, la seva instal·lació, ha sigut que teníem dubtes seriosos a nivell de la Conselleria de com havia de funcionar aquesta cambra i quin cost podia tenir la seva instal·lació en un hospital. Les primeres versions del cost que tindria la seva instal·lació en l'hospital era de 40 milions de pessetes, però el problema més preocupant era el cost de manteniment, que

podia ser de 30 milions de pessetes l'any. Això va fer que es pensés en una altra solució i era la instal·lació d'una cambra mòbil que ofería el CRIS, que després va resultar que aquesta cambra mòbil, doncs, la seva instal·lació també era realment molt cara i al final s'ha optat per la solució de posar en funcionament aquesta cambra que havia comprat el Departament d'Agricultura. Això ens costarà, aproximadament, entre 15 i 20 milions de pessetes més la seva instal·lació i després s'haurà d'avaluar de cara a l'estiu el seu funcionament. Jo espero que es podrà posar en funcionament abans dels mesos de juliol-agost, a fi i efecte que aquest estiu ja pugui estar en funcionament aquesta cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. El senyor Puigcercós pot repreguntar.

El Sr. PUIGCERCÓS: Sí, no, és que el senyor conseller ha dit que no hi havia cap cost pel fet de tenir-la emmagatzemada dos anys a Salt, en un magatzem de Salt. Evidentment suposo que el magatzem era propietat de la Generalitat, però a mi em sembla que sí que hi ha un cost, és el cost de tenir un grup de persones, tots sabem que la Costa Brava és un dels llocs de la Mediterrània on hi ha més pràctica d'activitats subaquàtiques, que havien d'anar moltes vegades fins a Barcelona, amb problemes greus, això la mateixa Federació ho ha palesat moltes vegades, que dos anys sense tenir cap resposta a tot això i el que ha de preocupar més el Govern i, en definitiva, aquesta cambra, és el fet que abans de comprar la cambra, la cambra hiperbàrica, en aquest cas, no se sabés quina era la seva finalitat, i que hem passat dos anys, dos anys de discussions sembla entre diferents departaments, dos anys que no hi havia hagut, abans de comprar-la, la previsió per saber què costaria i què implicaria portar-la a Palamós i, per tant, a mi em sembla que en aquest cas un zero a l'activitat i sobretot a la coordinació entre diferents departaments. Però, en segon cas, la resposta que es va donar a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca dient que se'n compraria una de mòbil encara implica un zero més gros, perquè tots sabem que les cambres mòbils si es poden posar dins de l'altra cambra és una bona solució, però la queixa que en tenia, sobretot la Federació Catalana d'Entitats Subaquàtiques és que això implicava una descompressió i després una altra descompressió, implicava passar d'una a l'altra. Aleshores, això és la resposta que va donar la Federació.

Aleshores, em sembla que en aquest tema, tant tenir-la dos anys aturada, que això sí que implica un cost, tenir una màquina com aquesta dos anys aturada és un cost, malgrat tot, si més no el cost va ser per als submarinistes, com, en segon lloc, comprar una cambra i no saber quin serà el seu preu, quina serà la seva instal·lació i tenir, en definitiva, preparada la seva instal·lació definitiva en aquest cas a Palamós, em sembla que ha de fer replantejar aquest tipus d'adquisicions d'aparells d'aquest tipus.

Crec que no s'ha obrat correctament en aquest cas, penso que finalment si el mes d'agost –ja no li dic el juliol, el mes d'agost– la cambra està instal·lada a Palamós, ens podem

felicitat tots, hem tardat dos anys i escaig, però jo ho dubto. Diversos mitjans...

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: El senyor conseller.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Vostè pot dubtar el que vulgui, això serà i es produirà i funcionarà aquesta cambra, el que diu vostè de la cambra mòbil no és cert, una cambra mòbil pot funcionar tan bé com una de fixa i, per tant, això és una informació que vostè rep malament, perquè dintre d'aquest ambient hi ha les seves picabaralles, que vostè sap molt bé, dintre dels diferents col·lectius i, per tant, doncs, és un tema en què no entraré.

Sí que la meua obligació com a conseller de Sanitat és vigilar que les coses que es muntin puguin funcionar bé i amb un preu moderat, és a dir que el que no té sentit és una cambra hiperbàrica que pugui costar uns costos de manteniment i de funcionament i d'instal·lació absolutament fora de lloc i que podria succeir en un cas d'aquests, segons com s'haguessin fet les coses. Jo crec que avui dia es fan les coses bé.

Sobre el fet que vostè diu dels dos anys i de la pèrdua d'assistència, no hi ha hagut cap malalt de Catalunya que no s'hagi atès correctament i que no hagi sigut... Sí, sí, perdoni'm, és exactament així i vostè, a més, ho sap perfectament, perquè això sembla que sigui un assumpte que si es produeix l'accident immediatament s'ha d'atendre. Vostè sap quina és la mitjana...

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
la intoxicació provocada per la contaminació
de la font Vella, de Navarcles (Bages)*

La següent pregunta la formula el diputat senyor Jaume Rodri, sobre la intoxicació provocada per la contaminació de la font Vella, de Navarcles. Té la paraula.

El Sr. RODRI: Gràcies, senyor president. Arran d'una reunió amb els veïns de Navarcles, una ciutat especialment castigada aquests dies per altres coses, per Setmana Santa hi va confluïr el fet d'una intoxicació massiva en una de les fonts emblemàtiques de la població, que és la font Vella, amb gent ingressada a l'hospital, sembla ser arran d'unes obres que va fer Telefònica. En aquest moment es troba aquesta font tapiada de mala manera, sense cap cartell que indiqui absolutament què passa i sense que els veïns hagin pogut saber, a hores d'ara, què han dit els metges i què diuen els tècnics de la qualitat de l'aigua. Aquesta és la pregunta que jo voldria formular al senyor conseller.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rodri. El senyor conseller de Sanitat té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Senyor president, senyor diputat, la darrera setmana del mes de març van ingressar a l'Hospital General de Manresa un conjunt de pacients als quals es va diagnosticar febre tifoide; es va fer un estudi epidemiològic i es va determinar que el possible focus de la infecció era aquesta font de Navarcles. Es va fer un conjunt de presa de mostres d'aigües el dia 31 de març, el 5 i el 20 d'abril i el dia 7 de maig i va resultar l'aigua en estat de no-potabilitat degut al creixement de bacils que la feien inviable per a l'alimentació, per a la seva ingestió. Això va fer que es clausurés la font i no s'obrirà la font fins que hi hagi una garantia absoluta que microbiològicament és correcta.

Sí que sembla que un temps abans s'havien fet unes obres de soterrament de la Telefònica que podrien ser molt fàcilment l'origen d'aquesta contaminació de l'aigua.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. El senyor Rodri pot repreguntar.

El Sr. RODRI: Gràcies, només agrair-li la contesta. Dir que realment això s'hauria de fer públic, advertir la població perquè a aquesta font hi anaven al voltant de l'any unes quatre mil persones de tota la comarca, i no s'ha dit res, s'hi ha posat unes tanques sense més indicació i no se n'ha informat la població.

Per altra banda, voldria dir al senyor conseller si és que tenen previst en el seu Departament aquest creixement urbanístic de Catalunya que fa que fonts que estaven protegides perquè estaven molt lluny de pous i de desguassos en aquest moment es van trobant, algunes, fins i tot dintre d'urbanitzacions i dintre d'un veïnatge tan proper que fa impossible que es pugui veure sense ser una aigua tractada.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Senyor conseller.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Nosaltres..., dos cops l'any es fan anàlisis de les 1.850 fonts, el control de les fonts de cada municipi correspon a cada un dels municipis, que és el responsable de garantir la potabilitat de les fonts i, home, vostè ha dit una cosa que jo crec que sí que la gent sap, què ha passat a Navarcles, perquè ha sortit fins als diaris i jo suposo que l'alcalde de Navarcles deu haver informat la població, perquè en els diaris ha sortit publicada aquesta notícia i aquest aspecte.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

*Pregunta al Consell Executiu sobre el
cobrament de la subvenció per a l'Associació
Pro Disminuïts Psíquics de Sabadell*

La pregunta número 3, que era sobre subvenció de l'Associació Pro Disminuïts Psíquics de Sabadell ha estat retirada, senyor Riera?

El Sr. RIERA I OLIVÉ: Sí, senyor president, perquè l'honorable conseller ens va fer una resposta per escrit suficient i, per tant, retirem la pregunta.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, retirada.

*Preguntes acumulades relatives al
compliment de la Llei de protecció de l'ambient
atmosfèric de 1983 i a la conca del riu Besòs*

Passem a la següent pregunta, que formula el diputat senyor Madueño, sobre el compliment de la Llei de protecció de l'ambient atmosfèric, del 1983. Té la paraula.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor president, si m'ho permet, defensaria la 4, la 5 i la 6.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. MADUEÑO: Fa un temps vam llegir a la premsa que s'havia creat un cos d'ensumadors o un grup d'ensumadors per detectar les males olors que procedien del riu Besòs en la zona de Montcada arran d'unes protestes dels veïns. Aquestes males olors del riu Besòs, evidentment, no només es poden sentir a Montcada, sinó que es poden sentir a Mollet, a la Llagosta, a Sant Adrià, a Santa Coloma, és a dir, pràcticament a tot el riu Besòs, perquè la conca del riu Besòs té el trist privilegi de ser una de les més contaminades —per no dir la més contaminada— de Catalunya. És una zona molt estudiada, perquè ja el Pla de sanejament de l'any 81 deia que s'havien de fer actuacions urgents perquè portava superats tots els paràmetres haguts i per haver de contaminació. Fins i tot la Unió Europea està a punt, possiblement, de condemnar-nos, a través d'una denúncia presentada, perquè aquest riu no ha superat els nivells de sanejament que hauria d'haver tingut després que vam aprovar, l'any 83, que el seu sanejament s'havia de produir abans del 92. Ara se'ns diu que possiblement el 98 estarà sanejat, però pensem que això va molt lent.

Per un altre cantó, tenim que la contaminació atmosfèrica..., des de l'any 84 es va declarar la zona de Montcada zona contaminada i s'havia de fer un pla d'actuació, pla d'actuació que no es va fer i que, per tant, no s'ha actuat; és a dir, les màquines van detectar que Montcada, la zona de Montcada, estava contaminada i després no es va actuar. Paral·lelament també existeixen uns polígons industrials molt importants que fan uns abocaments il·legals, que fan que aquests abocaments vagin als rius i facin també males olors; abocaments il·legals que, per cert, avui llegim a la premsa que hi ha una sentència dient que hi ha una forta contaminació de l'empresa Rivièrre, però curiosament —curiosament— el jutge, fent una manca —penso jo— gran de sensibilitat ambiental, similar a la que alguns jutges fan respecte al tema del sexisme, diu que, malgrat ser això, no hi ha motiu per condemnar-ho perquè no s'ha detectat la mort o els efectes d'aquesta contaminació. És evident que, per veure els peixos morts, hi hauria d'haver peixos, i evidentment que en el riu Besòs no hi ha peixos, perquè està tan contaminat que està tot mort.

És a dir que creiem nosaltres que està clarament determinat que la contaminació és la que provoca les males olors i que, per tant, crec jo, i ho penso sincerament, senyor conseller, que això no s'arregla posant uns detectors humans, quan els detectors tècnics han detectat que hi havia una forta contaminació —per tant, unes fortes olors detectades— i que,

evidentment, els nassos de les persones no detectaran més contaminació que la que han detectat les màquines. El problema està que s'hauria d'actuar, actuar com deia el Pla de sanejament, com deia la Llei de contaminació atmosfèrica o com deia l'actuació pel tema dels residus industrials, i això no s'ha fet.

Per tant, jo li preguntaria, senyor conseller, si no creu que per resoldre el tema de les males olors que vénen pel riu Besòs..., realment, no és un problema de nassos, sinó un problema d'actuació, d'actuació pel tema del sanejament, pel tema del control de la contaminació atmosfèrica, actuar per resoldre la contaminació atmosfèrica, i fer declaració de zona contaminada la conca del Besòs perquè realment es pugui fer un Pla de sanejament integral de la conca. Això, li ho agrairan no només els ciutadans, no només els possibles peixos que puguin haver-hi en el Besòs, sinó que sobretot li ho agrairan els nassos dels ciutadans que oloren cada dia les males olors del Besòs.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Madueño. L'honorable conseller Vilalta té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Albert Vilalta i González): Senyor president, senyores i senyors diputats, senyor Madueño, haver fet una mica de broma amb tot el tema de nassos no ens ha de separar de la consideració que el tema d'ensumar les olors és un sistema científic per detectar el problema de les olors; sistema que ha sigut utilitzat en diferents països: a França, prop del Sena hi ha un polígon industrial petroquímic; a Melbourne; a Rotterdam; a Califòrnia; a Baden-Württemberg i a Nordrhein Westfàlia, que estan fent un mapa d'olors; a Madrid, prop d'una estació depuradora que tenien problemes; a Porvoo, a Finlàndia, prop d'una petroquímica, etcètera.

Aquest sistema, deixant a part la brometa que pugui induir-li a vostè, és científic, i aquest sistema, en definitiva, és molt més sensible que les màquines que diu vostè; és molt més sensible i permet arribar a buscar quina és la procedència concreta d'aquests episodis esporàdics que es produeixen i que durant dos o tres anys tots els tècnics i totes les màquines, també del Consorci del Besòs, de la Diputació, de l'Entitat Metropolitana i de la mateixa Generalitat, hem estat maldant per buscar-ho. Ja sap que no sempre tot el que es busca es troba, tant en el tema de contaminació com en qualsevol altre tema. En aquesta vida hi ha coses que no s'acaben trobant i, en aquest cas, s'ha de posar sistemes més sensibles, i aquest és el cas de les capacitats olfactives educades, planificades, que és el que s'està intentant fer.

Això no impedeix, com vostè molt bé diu, que el que s'ha de fer és actuar, i s'està actuant. S'està actuant i el mateix Pla, la mateixa declaració de zona contaminada a Montcada va portar com a conseqüència una sèrie subvencions a una sèrie d'indústries de la zona que es considerava que podien ser causants del tema de l'emissió de partícules sòlides totals, que va representar, que està representant una inversió de més de sis-cents milions en aquella zona, justament per a la millora d'aquestes emissions de partícules sòlides. Perquè recordi, senyor diputat, que la declaració de

zona de protecció especial que es va produir a Montcada no és per les olors sinó que és per les partícules sòlides totals, que no té una relació directa, diguem-ne; no hi ha dubte que tot és contaminació, amb una barreja conjunta de tots els temes, però no és per olors, sinó per partícules sòlides. I li vull dir que, els darrers dos anys que tenim les dades, les partícules sòlides totals han baixat un 10% en el que correspon de la mitjana aritmètica i un 30% en el percentil 95, que ve ja a apropar-se al límit dels 300, perquè estem a 323.

Per tant, s'està actuant, s'estan rebaixant les partícules sòlides totals, que era el problema de Montcada, i, a part d'això, també s'està actuant —i vostè ho sap— en les estacions depuradores, en els controls dels abocaments i en les actuacions que permeten anar avançant cap a aquesta descontaminació de la conca del Besòs, que, com sap vostè, és una conca molt industrial, és la conca, segurament, més industrial de Catalunya i que, evidentment, comporta haver de fer aquestes actuacions.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Madueño pot repreguntar.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller, jo no he desqualificat el mètode, perquè el mètode dels ensumadors és el mètode més antic que hi ha per detectar la contaminació atmosfèrica. Suposo que, aquest mètode, el van descobrir, suposo, els dos ciutadans que van detectar que al costat d'un d'ells volava metà i va detectar que hi havia contaminació atmosfèrica al costat d'aquest ciutadà. Per tant, és el mètode més antic —més antic— que existeix, i evidentment que jo no desqualifico el mètode. El que jo dic és que possiblement no donem la sensació, no donem la imatge que en una zona que està tan altament contaminada no serveix un mètode que serveix fonamentalment per detectar focus esporàdics. I en això és en el que jo discrepo de vostè, senyor conseller.

En aquests moments no només falten els vint, trenta, quaranta, els que vulgui posar, d'ensumadors; ja hi ha més de mig milió d'ensumadors a la conca del Besòs. Jo visc en aquella zona, tinc la desgràcia, en aquest tema, de viure en aquella zona; tinc la sort, per altres, de viure també en aquesta zona, però jo l'invito, senyor conseller, si no creu les meves paraules, que qualsevol dia d'estiu m'acompanyi per tota la conca del Besòs, i veurà que no estic fent una declaració demagògica, sinó una situació que venim reclamant des de fa molt anys que s'ha de resoldre. Ho han dit ara els de Montcada, però ho podem dir de qualsevol zona. I jo el que li estic dient és que els mètodes que hem d'utilitzar és l'actuació en origen del problema, l'actuació en el sanejament, l'actuació en la contaminació atmosfèrica. Vostè diu que Montcada està declarada zona contaminada. Li he de dir que des del 84 que es va decidir aquesta declaració no s'ha fet el pla d'actuació, pràcticament, fins a l'any 89, quan s'havia de fer en un any; les actuacions són darrerament, i que, evidentment, la contaminació atmosfèrica continua, pràcticament, en la mateixa situació, i, fonamentalment, la contaminació industrial, senyor conseller. La contaminació

industrial és molt important en aquella zona, i l'actuació que s'ha de fer precisament per impedir les males olors del riu Besòs és actuar contundentment en el tema de la contaminació industrial. I, per tant, el problema dels ensumadors sí que és un tema, per mi, episòdic, dintre d'una zona altament contaminada. Actuar en el que diuen els metges tècnics, en el que diuen els ciutadans, i segur que després, una vegada que haguem resolt la problemàtica de la contaminació de la conca, tindran una efectivitat els ensumadors que vostè propugna.

I, per últim, dir-li i preguntar-li de nou si pensa que es podria declarar zona contaminada la conca del Besòs per fer un pla d'actuació urgent per abordar la contaminació de forma integral i no de forma sectorial o parcialitzada.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Madueño. L'honorable conseller...

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor president... Jo li segueixo dient, senyor Madueño, que s'està actuant en el que s'ha d'actuar, en els camps que s'ha d'actuar, i s'està mesurant amb les eines que es tenen. I si la millor eina, la més sensible, és la de, també, per arribar a detectar algun incompliment, alguna actuació delictiva, en definitiva, que sigui difícil d'obtenir per altres mètodes, com vostè diu, per màquines, doncs, ho seguirem utilitzant, perquè pensem que volem, justament, aclarir d'on és aquesta procedència.

Per altra banda, finalment, senyor Madueño, declarar una zona de contaminació especial, de declaració oficial de contaminació oficial, aquest és un tema regulat, i sempre que es compleixin totes les característiques, doncs, s'ha de declarar; no pas d'una manera voluntarista, sinó taxada d'acord amb unes característiques de contaminació que així estan definides.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller.

Preguntes acumulades relatives a la construcció del Col·legi Públic Rosella, de Viladecavalls (Vallès Occidental)

La següent pregunta, la formula el diputat senyor Magí Cadevall, i és sobre el retard de la construcció del Col·legi Públic Rosella, de Viladecavalls. Té la paraula.

El Sr. CADEVALL: Sí, gràcies, senyor president. Si em permet, acumularé la pregunta 8 i la pregunta 9.

Aquestes preguntes són sobre la construcció del Col·legi Públic Rosella, de Viladecavalls. Sembla que fa set anys que estan amb instal·lacions provisionals, en barracots; a més a més, fa aproximadament uns tres anys es van traslladar aquests barracots a un altre terreny per deixar lliure el terreny on estaven per edificar l'escola; després es va canviar la decisió d'edificar l'escola en aquell terreny i se'n va escollir un altre. Els barracots estan instal·lats en un lloc que no és apropiat i que no permet creixement; exactament, estan instal·lats en el gol nord d'un camp de futbol. I, a més a més, en els últims temps hi ha hagut alguns mals entesos, en el

sentit que, mentre des de la Delegació Territorial se'ls anava promentent que els terminis serien molt propers, es va constatar que en l'annex d'inversions d'aquest any no figurava la quantitat per a la construcció d'aquest col·legi, quan a l'any anterior sí que hi constava una quantitat i no s'havien iniciat les obres.

Tan preocupats estan, senyor conseller, que han fet una comissió de la qual formen part membres del consell escolar i pares, professors, membres de l'Ajuntament, i han fet un manifest –pares i mares–, del qual llegiré només unes frases. Diuen: «Creiem que ha arribat el moment d'acabar definitivament el procés iniciat fa set anys per aconseguir que els nens del nostre poble puguin rebre l'ensenyament amb dignitat sense sortir del poble.»

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Pujals.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Joan M. Pujals i Vallvé): Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Cadevall, efectivament, en el pressupost de la Generalitat de Catalunya de l'any 1993, hi figurava una dotació pressupostària per iniciar les obres del Col·legi Públic Rosella, de Viladecavalls. De fet aquesta actuació s'ha anat retardant per motius diversos. Primer, l'Ajuntament havia assumit el compromís de realitzar les obres mitjançant un conveni subscrit amb el Departament d'Ensenyament. I després l'Ajuntament va canviar d'actitud; vull dir, no sé si amb raó o sense; en tot cas, el cert és que es va produir aquest canvi d'actitud, i, en conseqüència, el Departament d'Ensenyament va haver de fer-se càrrec de la totalitat del cost de construcció d'aquest centre docent.

El solar que pensava cedir l'Ajuntament per a la construcció del centre havia de ser objecte d'una requalificació urbanística que no va ser acordada fins a dates molt recents. En qualsevol cas, la cessió formal del solar no va ser presa per acord del ple de l'Ajuntament fins al mes de març d'enguany. A hores d'ara el Departament d'Ensenyament ja té enllestida l'acta de replanteig corresponent a les obres de nova construcció d'un col·legi públic, amb una línia de 3-12 al municipi de Viladecavalls. Per tant, ara sí que, amb caràcter imminent podem procedir a la licitació de les obres, i la nostra previsió és poder iniciar-les en un termini de cinc mesos, és a dir, aproximadament cap al mes d'octubre.

El pressupost corresponent a aquesta actuació és de 247 milions de pessetes, que aniran distribuïts en tres anualitats: el 94, 95 i 96; de fet, la més important el 96. Això és una informació que, malgrat tot, només té efectes interns, perquè el termini d'execució de les obres previst és de setze mesos, llevat que en el període de licitació l'empresa pugui reduir aquest termini.

Només voldria afegir una darrera informació i és que, malgrat que aquest solar s'ha d'acabar de condicionar, perquè està afectat per una línia elèctrica d'alta tensió, pensem sincerament que això no serà problema perquè puguin iniciar les obres. Però, en qualsevol cas, aquest és un tema que

també s'haurà de resoldre per part de l'Ajuntament. Crec que aquesta informació la podeu fer arribar als pares i al col·lectiu de persones que s'hi hagin pogut interessar. Tampoc tinc cap inconvenient a explicar-vos-ho personalment si ho considereu necessari.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Cadevall pot repreguntar.

El Sr. CADEVALL: Sí, gràcies, senyor president. Li agraeixo la informació del senyor conseller, encara que demanaria que si es pogués fer un esforç perquè es poguessin inaugurar el 96, cosa que de moment m'ha semblat molt improbable.

Sobre el que ha dit dels canvis de plantejament de l'Ajuntament, potser no és estrany; cal recordar que en aquest ajuntament de Viladecavalls hi havia un alcalde de Convergència que va ser..., se li va demanar per part de Convergència la seva dimissió; hi va haver un altre alcalde de Convergència, i actualment hi ha un altre alcalde d'un altre grup, concretament del Grup Socialista.

Els pares, tan preocupats per l'escola, van demanar una entrevista amb tots els grups parlamentaris. Jo, senyor conseller, vaig preferir, en lloc de rebre'ls al Parlament, visitar l'escola per fer-me càrrec de la situació i poder conèixer millor el problema; vaig veure que realment en el terreny no hi cabien més barracots, i em diuen que, si no es pot disposar del nou local, el 96-97 hauran de prescindir de la biblioteca i de la sala de professors.

Per part de..., he parlat personalment amb l'alcalde... M'ha fet constar que en aquests últims temps la diligència de l'Ajuntament ha sigut extremada; que, per exemple, quan li van demanar que s'havia de fer un afitament per fer l'acta de replanteig, en dos dies van fer l'afitament. Quan va demanar la llicència d'obres el Departament d'Ensenyament, el dilluns entrava la llicència, la sol·licitud de llicència, i el dimecres el Departament d'Ensenyament tenia la llicència d'obres. Per tant, l'Ajuntament està fent el màxim possible, donats els canvis que s'havien fet –potser degut a aquests canvis en l'alcadia–, perquè la solució pugui anar al més bé possible.

I els pares m'han encomanat que digués que no és que siguin «quisquillosos», que realment ells voldrien saber quan sortirà a licitació pública, i voldrien realment saber si el curs 96-97 se'n podrà disposar, perquè si no tindran grans inconvenients.

De totes maneres, agraeixo la informació que m'ha donat el senyor conseller.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall. El senyor conseller?

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Cadevall, efectivament, fixi's que jo m'he limitat, m'he cenyit a descriure que hi havia hagut un canvi d'actitud, i expressament no he volgut entrar a valorar-lo. Efectivament, pot ser que un canvi polític en l'ajuntament determina un canvi de criteris i, en definitiva, hagi motivat un canvi d'actitud en relació amb el conveni que estava pre-

vist de subscriure. Hi ha altres consideracions que hi han hagut en tot aquest procés sobre les quals em sembla que no és estrictament imprescindible que ara hi entrem a considerar-les. Vull dir, perquè ens situaria en el terreny de la política més estrictament municipal i crec que no és l'interès seu en fer la pregunta, ni hauria de ser el meu en donar-li aquesta resposta.

En qualsevol cas, em pregunto si estarà enllestit l'any 96. Miri, les obres és previst que s'iniciïn el mes d'octubre i el termini d'execució en què es treuran a licitació aquestes obres és de setze mesos. Sabrem, un cop s'adjudiquin les obres, en quin termini l'empresa adjudicatària està disposada a fer-ho. I en darrer terme queden altres qüestions per resoldre. Jo confio que el tema de la línia elèctrica no serà més problema i que també es podrà resoldre.

Vull recordar que no m'he queixat gens ni mica de la col·laboració de l'Ajuntament de Viladecavalls, ni ara, ni en cap moment. Vull dir, simplement vull insistir que he descrit uns canvis d'actituds; no me'n queixo ni en faig cap retret.

Ara bé, en relació amb el tema de les aules prefabricades, el cert és que el centre en l'actualitat té quatre aules prefabricades i que des de la delegació territorial s'ha previst redistribuir els espais, aquestes aules, el proper curs acadèmic a fi d'atendre les necessitats d'escolarització, i sembla que això pot ser una solució satisfactòria amb aquesta redistribució prevista. En qualsevol cas, jo crec que simultàniament a això hem d'agilitar i assegurar que el procés de licitació i adjudicació de les obres es faci en els terminis previstos i tant de bo que ben aviat puguem escolaritzar els nois i les noies de Viladecavalls en el nou centre.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Preguntes acumulades relatives a les obres dels accessos de Sant Quirze del Vallès a l'autopista A-18 i l'enllaç amb la carretera N-150

La següent pregunta, les següents preguntes són sobre les obres dels accessos de Sant Quirze del Vallès a l'autopista A-18 i l'enllaç amb la N-150, que formula el diputat senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Les agrupa?

El Sr. CADEVALL: Sí, si em permet, les agruparé; gràcies. Senyor conseller, de vegades els diputats davant de certs incompliments del Govern hauríem de tenir una actitud d'indignació. Però, si m'ho permet el senyor conseller, jo miraré de parlar tranquil i amb paraules planeres i suposo que no per això, doncs, farà menys cas, ni tractarà d'atendre menys la petició, no?

Fa més de cinc anys que Convergència i Unió, junt amb la resta de grups parlamentaris, va aprovar una proposició no de llei on es deia que es completaria l'enllaç de Sant Quirze amb l'autopista A-18 en direcció Terrassa-Manresa i

al mateix temps es construiria un vial que comunicaria aquest enllaç de Sant Quirze amb la Nacional 150 a la zona de l'antiga –fa tant temps que ara ja és antiga– Mancomunitat Sabadell-Terrassa, on hi ha una sèrie de serveis: l'Hospital de Terrassa, quatre centres d'ensenyament, etcètera, no?

La cosa curiosa, senyor conseller, és que no només ho van aprovar. Si mirem el *Diari de Sessions* les paraules del senyor Aymerich, precisament l'alcalde d'un dels municipis de la comarca, deia que ho aprovaven no només perquè es sol·licitava, sinó perquè realment era una prioritat del Departament. Per exemple, deia: «nosaltres, el nostre Grup, pensem que fins i tot el senyor Cadevall o el Grup que representa hauria pogut formular una pregunta oral o escrita al Consell Executiu per tenir la resposta que jo li donaré ara mateix i potser, fins i tot, més ràpida». O sigui, que no calia ni fer una proposició no de llei, que la cosa estava tan clara que només fent una pregunta ja haguérem tingut l'afer solucionat. I fa cinc anys i mig, senyor conseller.

I acabava el senyor Aymerich dient: «per acabar, no és com a conseqüència de les peticions rebudes darrerament per part del polígon, o sigui dels industrials, dels mateixos ajuntaments i del mateix Consell Comarcal del Vallès Occidental, al qual jo també represento i que el nostre Grup en el seu moment ja va donar suport, a aquesta proposta, que la Direcció General de Carreteres hagi reconegut la necessitat futura de complementar l'enllaç».

És a dir, aquí es constata que hi ha hagut petició pràcticament de tots els municipis de la comarca, del Consell Comarcal, dels industrials. Però diu: «no és per això». Diu: «amb això» –insisteix el senyor Aymerich– «vull dir que no ha estat el motiu per a aquesta sol·licitud, sinó que la mateixa Direcció General de Carreteres ja havia reconegut la necessitat futura de completar l'enllaç».

Per tant, bé, no cal que jo li tracti de defensar la necessitat, si el que ens va dir el senyor Aymerich és que ho aprovaven no perquè ho demanessin tots els municipis de la comarca, sinó perquè ja la Direcció General de Carreteres creia que era una necessitat.

Per tant, senyor conseller, si ja fa cinc anys i mig i encara no han començat les obres, jo penso que és un bon moment per preguntar per quin motiu no s'han iniciat i quins són –això és el que interessa més, senyor conseller– els terminis previstos.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Cullerell.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Josep M. Cullerell i Nadal): Senyor president, senyor diputat, li agraeixo molt que avui hagi mantingut aquest to tan contingut malgrat la quasi, quasi legítima indignació que l'acompanya.

És cert, senyor diputat; vull dir, hi ha hagut un retard i un retard, doncs, de cinc anys, que és la veritat. Ningú nega la importància, doncs, d'aquest enllaç –primera qüestió que vull mantenir i que mantinc–; segona, hi ha motius –i li ho dic també amb tota sinceritat–; vull dir, a part, diguem-ne,

de les dificultats pressupostàries, que sempre hi són, però com que també li he dit que era una obra prioritària per al Departament, aquesta no és excusa suficient com per haver retardat l'obra.

Li podria dir, si vol després en el torn de rèplica li explicaré per a la seva..., o els podré donar per escrit, si vol, doncs, tots els temes que han incidit en el retard d'aquesta obra, com és –i vostè ho coneix també– el fet del planejament de la ciutat de Sabadell, que com a conseqüència d'això es va haver de fer un replantejament, etcètera, de l'obra.

Jo només el que li puc dir ara –i em sembla que li puc dir amb una certa, diguem-ne, solemnitat, doncs, aquí davant del Parlament– és el fet que en aquests moments, doncs, s'estaven realitzant els estudis de l'impacte del medi ambient, que de fet, doncs, s'està tirant endavant el projecte; que, concretament, l'obra, l'enllaç de Sant Quirze s'executarà l'any 95 i es finalitzarà com a molt tard, com a molt tard, el primer trimestre de l'any 96. Per tant, aquest és el compromís que en aquests moments, senyor diputat, jo puc adquirir davant de la cambra i davant de vostè personalment.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Sí, el senyor Cadevall pot repreguntar.

El Sr. CADEVALL: Sí, senyor conseller, perquè això són bones notícies però també són males notícies. D'un cantó, són bones notícies, perquè, és clar, ja és hora, que encara que ho facin amb set anys de retard, doncs, ho facin, no? Però també són males notícies. Perquè, vejam, tampoc es pensi que els diputats, encara que tractem de parlar amb un to moderat, estem dormint. Ens vam preocupar pel compliment d'aquesta Moció i resulta que tinc al davant un escrit de compliment de la resolució 20/III del Parlament de Catalunya, que és aquesta, on el conseller anterior, senyor Joaquim Molins i Amat, respecte a l'enllaç deia: «la segona fase de l'enllaç, incloent-hi tots els seus moviments i construint el segment viari que connecta Sant Quirze amb la rotonda de la Nacional 150, a l'altura de la Mancomunitat, és objecte del projecte MB-841, amb un pressupost previst de 150,8 milions, del qual ja s'ha acabat la informació pública». Això porta data de 5 de novembre del 91. El 91 ens escrivien oficialment, de forma també solemne, que ja estava feta la informació pública.

Deia que un dels motius pot ser la falta de pressupost, que és molt raonable; però és que aquí tinc un document oficial del Parlament, senyor conseller, tan solemne com les paraules que acaba de pronunciar, on el seu antecessor senyor Joaquim Molins deia: «enllaços Sant Quirze i Sabadell, estimació total: 1.400 milions de pessetes» –també m'estic referint a aquest escrit de compliment de la resolució. Diu: «es preveuen les següents anualitats: el 1992, 50 milions de pessetes; 1993, l'any passat ja, 250 milions de pessetes; 1994, l'actual, 1.500 milions de pessetes...» I, a més, he consultat l'annex d'inversions i realment figura una quantitat aquest any per a això. Per tant, no crec que la falta de pressupost sigui la causa...

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyor Cadevall. Senyor conseller?

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Gràcies, senyor president. Conec perfectament al que vostè es refereix, senyor Cadevall, respecte a la informació que el conseller Molins, el meu antecessor, va donar a aquest Parlament. I, efectivament, el que diu és que, tenint en compte pel que fa a la seva programació, aquesta actuació –llegeixo també textualment– està inclosa en el programa 91-95. Bé, doncs, escolti, li dic que la textualitat del text, és a dir, al peu de la lletra també ho complirem, en el sentit que el 95 nosaltres haurem començat aquestes obres. Li dic el fet –també li ho he dit abans, li ho he dit per sobre–: durant la informació pública que vostè ha esmentat i que s'havia fet, i que vostè té raó, que s'havia començat, durant aquesta informació pública, l'Ajuntament de Sabadell va al·legar que les vies esmentades no es trobaven incloses en el seu Pla general, el qual no va ser aprovat –com vostè també coneix, senyor diputat– fins al propassat dia 22 de desembre de 1993, que incloïa la modificació de les vies projectades.

Actualment s'està redactant, per tant, l'estudi d'impacte, etcètera... No, no... Vejam, li ho dic, li ho explico –no li ho justifico, si vostè vol–, li explico els motius pels quals hi ha hagut aquest retard i li accepto el compromís –jo crec que és una bona notícia– que el meu antecessor va adquirir que en el període 91-95, encara que sigui allò pels pèls i a l'últim minut, de penal –i aquesta vegada sense fallar-lo–, nosaltres podrem adjudicar les obres de l'enllaç i, per tant, la primavera del 96 estaran completades.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures del Departament de Política Territorial i Obres Públiques per a garantir la seguretat de les persones i l'ús normalitzat de les carreteres de muntanya

La següent pregunta, la formula el diputat senyor Joan Ferran, sobre la seguretat de les persones i l'ús normalitzat de les carreteres de muntanya. Té la paraula el senyor Ferran.

El Sr. FERRAN: Gràcies, senyor president. Senyor conseller, el propassat mes d'abril diverses persones, cinc concretament, varen quedar atrapades sota la neu en els accessos al port de la Bonaigua; sortosament, per la seva preparació física, per l'equip que portaven i pel coneixement del terreny, varen poder donar l'alarma des del refugi de la Mare de Déu d'Ares. Pocs dies després, una família francesa també va passar una nit tràgica en aquests accessos al port de la Bonaigua. Aquests fets que s'han produït no són fets aïllats; sovint, quan fa mal temps, moltes persones queden aïllades per aquella zona i, tant les entitats com les persones, com els veïns, com tota la gent que s'hi acosta, es pregunten realment, en aquests moments, quines són les mesures que pensa prendre el seu Govern per evitar que es produeixin situacions similars que molts cops han tingut un cost en vides humanes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ferran.

Pel Consell Executiu té la paraula el conseller senyor Culler.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Senyor diputat, jo començo potser per l'última..., una de les qüestions que vostè m'ha preguntat, o una de les qüestions que vostè ha plantejat, que és l'accident que desgraciadament va produir una mort al port de la Bonaigua, amb el resultat d'aquesta mort en una allau, no? I jo només vull dir que en aquest cas concret, cal recordar que el vehicle accidentat va desobeir —va desobeir— la senyalització que indicava que el port estava tancat i que la circulació estava prohibida. I que, a més, el vehicle va sobrepassar la barrera de neu que s'havia executat i va usar el pas que està limitat només a la maquinària llevaneu. Aquesta és una precisió que m'arriba dels serveis, que això va ser així.

Pel que fa a la pregunta més general, per dir-ho així, que vostè fa, bé, nosaltres, pel que fa referència a la seguretat a les carreteres de muntanya, portem a terme una sèrie de tractaments preventius, que es porten a terme amb anterioritat a la producció dels fenòmens meteorològics, que consisteixen en l'aplicació de material fundent —sal, bàsicament— per tal d'evitar-ne la formació, o en el seu cas, per tal d'afavorir la immediata fusió.

L'aplicació d'aquests materials fundents es fa en les carreteres qualificades d'actuació hivernal i les actuacions s'ajusten segons l'estat del temps i les previsions meteorològiques. També hi ha un altre tipus de tractaments, que són els curatius, que és que, quan a causa de les molt baixes temperatures s'acumula el glaç o la neu a la calçada, amb la qual cosa se sobrepassa la capacitat dels tractaments preventius, es realitzen operacions de retirada de neu mitjançant maquinària específica i s'hi apliquen fundents per a propiciar la desaparició del glaç o la neu per fusió. Les mesures de viabilitat hivernal que s'apliquen cada any —cada any— a les esmentades carreteres, qualificades d'actuació hivernal..., les quals constitueixen un total de 1.846 quilòmetres que tenim dintre d'aquestes carreteres qualificades, ho repeteixo, d'actuació hivernal. És a dir que és el 37% de la xarxa de carreteres de la Generalitat. En anys meteorològicament excepcionals, les actuacions abasten xarxes més extenses; per tant, resumint, el que li diria és que les actuacions que nosaltres portem a terme són de tipus preventiu, unes, i de tipus curatiu les altres, a través del que podríem dir els mitjans de què disposa la Generalitat.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. El senyor Ferran pot repreguntar.

El Sr. FERRAN: Sí. Gràcies, senyor president. Per dir al senyor conseller, sobretot en l'aspecte que ha parlat de la senyalització de la zona del port de la Bonaigua, jo voldria dir al senyor conseller que la senyalització del dia del qual ens ha parlat era deficient. La senyalització estava colgada per la neu, no deia que hi havia perills d'allau, hi havia un

pàrquing al costat que va permetre l'entrada d'aquest cotxe de nacionalitat francesa sense que veiés la barrera de neu que hi havia i, realment, tots aquests fets nosaltres creiem que passen, senyor president, senyor conseller, perquè s'escatimen diners en l'increment de la vigilància, s'escatimen hores extres per mantenir aquestes carreteres de muntanya i tot plegat, tot plegat, fa pensar que una senyalització dolenta com la que hi ha hagut, colgada per la neu, i sense serveis, és la que produeix situacions d'aquest tipus.

Senyor conseller, celebrem les mesures que ens ha explicat, però creiem que un bon servei de carreteres de la Generalitat de Catalunya hauria de tenir en compte totes aquestes situacions excepcionals, de zones excepcionals per les qüestions climàtiques que al seu dia i al seu moment no eren visibles per a la gent, perquè no creiem que ningú s'aventurés a entrar per aquell port si realment la senyalització hagués estat clara.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ferran. Senyor conseller, li queden trenta segons.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Sí, jo no n'estic tan segur, senyor diputat, que la gent en tots els casos faci cas dels advertiments i de les indicacions, primera. Segona, prenc nota del que m'ha dit, que dediquem poques hores extres..., en prenc nota només, prenc nota que dediquem poques hores extres al manteniment de les carreteres. Jo li donaré per escrit, perquè no tinc temps, el que fa referència a tots els mitjans dels quals disposem en aquests moments per tal de portar a terme la vigilància i la cura d'aquestes carreteres de muntanya.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Passem a la següent pregunta, formulada pel diputat Víctor Gimeno. (*El Sr. Escudé demana per parlar.*) Sí?

El Sr. ESCUDÉ: El senyor Gimeno ha anat a recollir els papers i torna, i els seus companys ara l'han avisat. Si es pogués esperar un moment... És que la pregunta següent em temo que també és del senyor Víctor Gimeno.

El Sr. PRESIDENT: També és del senyor Víctor Gimeno. Les posposarem i llavors passarem a una del senyor Joaquim Nadal... (*Pausa.*)

Pregunta al Consell Executiu sobre els criteris per a actuar prioritàriament en l'incendi de Sant Martí Sarroca, en relació amb el de la serra de Llaberia

Senyor Víctor Gimeno, té la paraula per formular la pregunta número 13, sobre l'actuació prioritària en l'incendi de Sant Martí Sarroca, en relació amb la serra de Llaberia.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Per tots és sabut que, després dels nombrosos incendis de la primera setmana d'abril, per part de la Conselleria de Governació i també de la Conselleria d'Agricultura se'ns va plantejar que els criteris d'actuació havien estat cronològics. Com que

aquest no ens sembla un criteri gaire recomanable, o almenys no crec que sigui el criteri que hauria de prioritzar les actuacions d'aquests departaments en el cas d'extinció d'incendis, voldríem saber si és cert que es va prioritzar per raons cronològiques o per quines raons, l'incendi de Sant Martí Sarroca abans del de la serra de Llaberia.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable consellera senyora Cuenca.

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Maria Eugènia Cuenca i Valero): Senyor diputat, em sorprèn que em plantegi aquesta pregunta, atès que jo crec que trobaria la resposta si vostè llegís –i em penso que, a més, va ser al Ple– el *Diari de Sessions* del 20 d'abril, en el qual jo crec que vaig donar explicacions, i en aquest cas mateix que vostè pregunta, per dues vegades.

Vaig dir en aquella ocasió, i ho repeteixo perquè vostè m'ho demana, i jo, per atenció, i també per obligació parlamentària, doncs, li diré el següent: vaig dir que el vent va tenir una incidència molt important, que tinc a mà l'informe del Centre Meteorològic –que està a la seva disposició per si el necessita– que parlava d'un període extraordinari de vents, tant per la seva força –fins a cent vint quilòmetres per hora– com per la seva durada i direcció, i vaig dir també que això, el vent, va impedir o impedeix sovint que puguin actuar, doncs, els mitjans aeris des d'un bon principi, del començament d'un foc.

També vaig parlar, com vostè deia, dels criteris d'actuació, i citava no només el que vostè diu, sinó la conjuminació de diversos factors: un, el cronològic; un altre, afegit, relatiu a la virulència del foc, i el tercer referent al nombre d'àrees amenaçades. I en aquest cas tots tres són importants, i sempre supeditats, evidentment, al que jo li deia abans, per això he fet referència a la possibilitat, en aquest cas meteorològica, que poguessin volar els hidroavions.

I vaig dir que sí que l'incendi de Tivissa va esclatar, es va iniciar primer que el de la població de Sant Martí Sarroca, però també vaig explicar que, abans del de Tivissa, es va produir el de Santa Perpètua de Gaià, que amenaçava d'estendre's a la Llacuna i, si vostè agafa el mapa –i em sembla que vaig fer el mateix gest quan estava aquí a la tribuna–, podia contagiar i arribar a Sant Martí Sarroca i amenaçava estendre's a la Llacuna, que volia dir, doncs, una amenaça de vuit mil hectàrees de pi vell. I això va fer que primer es destinessin tots els mitjans al primer, al de Santa Perpètua de Gaià i Sant Martí Sarroca per aquesta amenaça que li deia, i després a Tivissa, però no només això, sinó que a la serra de Llaberia, quan va esclatar el foc, no podien volar els avions, i això ho vaig repetir, ho vaig dir repetidament. No és, doncs, un problema únicament de priorització, sinó de la conjuminació dels factors que li acabo d'enumerar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora consellera.

El senyor Gimeno pot repreguntar, encara que sense esperança de tenir resposta perquè a la senyora consellera se li ha esgotat el temps.

El Sr. GIMENO: Bé, en tot cas, diríem que aquest diputat coneixia les respostes, volia que se li acabés de matisar, perquè li va semblar insuficient la resposta de la consellera i perquè entenc que mai s'ha de tornar a prioritzar, en el sentit en què es van fer manifestacions, sobretot a cop calent, els primers dies, criteris que són tan poc vàlids com el criteri funcional, no?, de rigorós ordre d'inscripció; és a dir, de «primer un, després, l'altre». Això sembla un criteri de funcionari més que de polítics que han d'actuar davant de determinats riscos.

I el que és clar és que no ha anomenat..., ha parlat de les condicions meteorològiques, ha parlat de condicions de possibles hectàrees amenaçades, però crec que hi ha alguns valors que també s'haurien de tenir en compte a l'hora de prioritzar; no sols mitjans aeris, sinó mitjans aeris i mitjans de tot ordre: dels bombers professionals, dels bombers voluntaris, de la mobilització que calgués. Dic això perquè les característiques orogràfiques de la zona, el possible risc d'increment d'hectàrees notables en aquella zona –com després va passar– i el possible valor ecològic també és una cosa que s'ha de tenir en compte.

A nosaltres ens consta que hi van haver fins i tot –i això potser no se'ns pot confirmar o no se'ns confirmarà oficialment–, hi van haver trucades, hi van haver trucades d'alts càrrecs municipals d'una zona que van prioritzar o que van ajudar a prioritzar també una banda en comptes de l'altra. El que voldríem és que fos un criteri plenament objectiu; no sols el vent o no sols el criteri cronològic, i que el valor ecològic i el risc de complicacions posteriors fos sempre –sempre– una pràctica comuna de l'actuació dels bombers de la Generalitat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno.

Les següents preguntes, fins a la número 19, han estat posposades, de manera que farem la número 19, que correspon a una del senyor Víctor Gimeno, també sobre el programa *El matí*, de Catalunya Ràdio, del dia 13 d'abril. Té la paraula, senyor Gimeno.

*Pregunta al Consell Executiu sobre les
declaracions fetes pel director general de Prevenció
i Extinció d'Incendis en el programa El matí,
de Catalunya Ràdio, del dia 13 d'abril de 1994*

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. També en el calor de l'ambient que aquells dies regnava a Catalunya, per l'incendi, per les tensions i per les dificultats que, lògicament, tot això comporta, jo crec que hi van haver manifestacions desencertades –n'hem comentat alguna–, però voldríem saber si són certes i, en tot cas, si subscriu alguna manifestació feta pel director general de Prevenció i Extinció d'Incendis que, quan se li manifestava o se li feia saber, per part del conductor del programa *El matí*, de Catalunya Ràdio, que l'alcalde de Tivissa, alcalde d'un municipi afectat pel tema dels incendis, s'havia queixat per la pràctica, per la descoordinació –des del seu punt de vista, òbviament, no?– existent en el servei d'Extinció d'Incendis, la resposta

d'aquest director general no va ser tan objectiva i procedent com havia de ser. En tot cas, voldríem saber si això és cert o no és cert.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. La consellera senyora Cuenca té la paraula.

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyor president. Miri, senyor Gimeno, hi ha una possibilitat que és que sentim la cinta amb les declaracions a Catalunya Ràdio i sí que li puc dir el següent: no es refereixen aquestes declaracions —que jo he sentit i, a més, ho he portat— a la coordinació que vostè diu, sinó que, després d'haver sentit la cinta, es refereix, es parla de manca, d'insuficiència de mitjans, i el director general li diu que l'alcalde de Tivissa i Comissions Obreres, per allò que va a la llista d'Iniciativa, encara que sigui independent, semblava entrar en una contradicció donat que diuen que són els mitjans insuficients de tot tipus, diuen, i, en canvi, doncs, el sindicat de Comissions Obreres es nega reiteradament, per exemple, a doblar els torns.

De totes maneres, dit això, jo li agrairia que sentís la cinta; li haig de dir que l'alcalde de Tivissa no ha mostrat cap queixa a la consellera, però si se sent realment, doncs, com deia vostè, menyspreat o el que em sembla entendre de la seva exposició, jo faré que el director general li enviï una carta, doncs, aclarint i rectificat que en cap moment va ser una valoració negativa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora consellera. El senyor Gimeno té la paraula.

El Sr. GIMENO: Sí, perquè em confirmi la consellera les manifestacions, a l'entendre no sols meu sinó també del mateix alcalde, es va sentir molest i es va sentir molest perquè un alcalde parla en tant que coneix la seva responsabilitat en el seu terme municipal i no per la seva adscripció ideològica, i suposo que això ho pot comprendre, en un moment com aquell de l'incendi; els incendis no tenen colors; els incendis són greus per a tothom, sigui quina sigui la seva militància.

Llavors, que el director general volgués posar en contradicció la militància de l'alcalde amb un posicionament sindical d'una organització, en aquest cas de Comissions Obreres, crec que és, si més no, improcedent; encara que fos correcta la referència, però crec que és improcedent i em semblaria bé que hi hagués aquesta justificació o aquest aclariment del director general, que tranquil·litza de cara a possibles altres actuacions.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Senyora consellera.

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ: Moltes gràcies, perquè entenc que vostè comprèn el que va passar. Jo no les trobo menyspreadores, i també, doncs, amb l'escalfor d'aquells dies, potser són reaccions en un moment determinat.

De totes maneres, li agraeixo la col·laboració que mostra acceptant aquesta, el que jo li oferia, la possibilitat de disculpes del director general i fins i tot de mi mateixa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora consellera.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de parcs naturals

Acabada l'hora destinada a les respostes orals, passem al punt número 12 de l'ordre del dia, que és la interpellació sobre la política general de parcs naturals, presentada pel diputat senyor Rafael Madueño. Té la paraula.

El Sr. MADUEÑO: Senyor president. Senyores i senyors diputats, Catalunya, encara avui, disposa d'un medi natural amb espais de gran valor ecològic i paisatgístic, amb una diversitat biològica pel que fa a la fauna i a les espècies vegetals bastant important; no som un país molt gran, però sí que tenim i disposem d'una gran varietat d'ecosistemes, que van des del litoral a la muntanya, dels grans rius a les petites rieres, de les zones humides a les planes estepàries, d'una gran riquesa natural, una part de la qual —una part important de la qual— l'hem fet desaparèixer en el passat i si no apliquem una política correcta, correm el risc de fer-la desaparèixer en l'actualitat i, sobretot, de cara al futur.

Un exemple d'això, clar i contundent, el tenim en el litoral català, on ha desaparegut gran part de la nostra riquesa natural i que en aquests moments, en algunes zones, com passa a la platja i el paratge de Castell, de Palamós, estem en el risc de fer-lo desaparèixer si no actuem amb claredat i contundència.

La millor forma de conservar és aplicar un model de desenvolupament sostenible en el territori i una política encertada, correcta pel que fa a la protecció dels espais de major valor ecològic. A Catalunya en aquests moments, senyores i senyors diputats, senyor conseller, tenim molt poc territori protegit realment i, sobretot, el tenim poc dotat i amb propostes de protecció reals clares i concretes.

En aquests moments només el 6% del nostre territori, essent generós, tenint en compte els espais realment protegits i les seves zones perifèriques, estan amb figures reals i concretes de protecció, ja sigui de parcs naturals, de parc nacional o de reserves naturals.

Jo penso, i ho penso sincerament, que en aquest tema de la protecció dels nostres espais de major valor ecològic, el Govern ha actuat amb una certa passivitat davant la demanda, una demanda social, real, clara i concreta i jo crec també des de l'oposició que s'ha demanat perquè s'actui clarament i jo crec que no s'ha actuat des del Govern amb la prioritat que s'hauria d'haver actuat.

Hi ha pocs parcs naturals declarats, la majoria d'ells declarats en la primera legislatura, fins al 83; el 87 se'n van declarar alguns altres, i des del 87 fins ara no s'ha declarat cap parc, cap nova figura de protecció del nostre territori. L'única actuació que s'ha donat des de la Conselleria encarregada de la protecció dels espais naturals ha estat la proposta de retallar el Parc Nacional d'Aigüestortes, sis mil

hectàrees, que vam aconseguir aturar, després d'una pressió social important i –ho haig de reconèixer– després que es fes el Grup de la majoria sensible al tema de no retallar un parc nacional, que el més important és que no s'havia d'haver donat mai aquesta proposta.

Després, s'ha presentat un pla d'espais d'interès nacional, que va trigar set anys a aparèixer, però que, segons el nostre criteri, simplement és una delimitació sense propostes, sense figures concretes de protecció.

Penso, i ho penso sincerament, senyor conseller, que el Govern no disposa d'una política global de protecció dels nostres espais de major interès ecològic; el Govern practica una política que jo definiria d'inconcreta, dispersa i no prioritària de la política del Govern de la Generalitat. La política de medi natural del Govern de la Generalitat, per tant, és inconcreta, perquè no defineix una política global de protecció dels espais ni existeix un organisme des d'on es pugui definir; tenim dos parcs que es dirigeixen des de Presidència, els dos parcs sagrats de Catalunya, el parc de Montserrat i el parc de Poblet; tenim dos espais dirigits des de la Conselleria de Medi Ambient; cinc parcs gestionats per Agricultura, a part de les reserves naturals; set parcs i espais protegits des de la Diputació de Barcelona, i un parc gestionat pel Patronat de Collserola. Cinc centres de gestió i cap centre de direcció global de la política d'espais naturals de Catalunya.

I aquesta no és una afirmació gratuïta; fa uns dies ha entrat en el Parlament de Catalunya l'Informe sobre l'estratègia de protecció i conservació i millora dels espais naturals de Catalunya, fet per la seva Conselleria i si un es mira detingudament l'Informe que hauria de ser dels espais naturals de Catalunya veurà que només dona gestió, dona informació dels espais que gestiona Agricultura. És la confirmació més clara que des del Govern de la Generalitat s'entén que els espais naturals estan trossejats i no estan dirigits des d'una política global, com seria necessari; tenint en compte que des de la Conselleria d'Agricultura només es gestiona el 50% –el 50%– dels espais naturals de Catalunya, ens hauríem de preguntar qui defineix la política de protecció dels espais de la resta dels espais naturals de Catalunya. Qui la defineix? Si s'informa dels d'Agricultura, qui ens diu com es fa la política dels parcs de Medi Ambient, de la Diputació o de Collserola?

En segon lloc, nosaltres pensem que vostès apliquen una política dispersa, que es gestiona amb pocs recursos i amb una duplictat administrativa. Agricultura disposa d'una Direcció General de Medi Natural, i la Conselleria de Medi Ambient, d'una Direcció General de Patrimoni Natural per fer, pràcticament, les mateixes coses. Una duplictat que ens comporta –suposo jo– una despesa de funcionaris, una despesa que jo crec que és una manera de malgastar els diners que es podrien dedicar a la protecció real, i col·locar en una sola direcció general la protecció, i així tindríem, a part de menys despesa, una possibilitat de dirigir d'una manera coherent la política dels espais naturals.

Nosaltres pensem que aquesta direcció general hauria d'estar situada a Medi Ambient i ho diem perquè creiem que

aquesta Conselleria ha manifestat en la seva gestió dels seus espais naturals més sensibilitat pels temes de medi ambient; només pensar que per a la compra de sòl públic, que té menys espai protegit, hi destina 170 milions i la Conselleria d'Agricultura, que en té la majoria, un parc nacional i set parcs naturals, només destina 1 milió a l'adquisició de sòl públic, i, per tant, creiem que s'hauria de situar en un sol lloc per evitar aquesta dispersió que nosaltres critiquem.

En tercer lloc, per al Govern la protecció dels espais –ho he dit– no és prioritària; tot el que he dit fins ara jo crec que ho demostra clarament. Vostès van trigar set anys –set anys– a aprovar el Pla d'espais d'interès natural; un pla d'espais que havia d'haver servit per donar aquesta política global i per declarar espais protegits nous per conservar la nostra biodiversitat. Vostès, senyor conseller, penso que per protegir el 20% del territori que contempla el PEIN haurien d'avançar en la declaració de nous espais protegits; del 6% que hi ha ara, anar cap al 20% que diu el Pla d'espais d'interès natural; destinar-hi més recursos; només pensar que vostè, la seva Conselleria, per a tots els espais que vostè té sobre les seves competències hi destina la meitat que hi destina el Parc Nacional de Doñana per a la seva protecció; vostè hi destina, aproximadament, segons les seves dades, uns mil milions de pessetes, mentre que el Parc de Doñana hi destina uns dos mil milions de pessetes, i, a més a més, aquest any vostès han rebaixat les inversions en els parcs un 23%; han passat de 462 milions a 357 milions l'any que s'havia d'aplicar el PEIN, i, per tant, jo crec que hi ha més qüestions que demostrin que per a vostès això no és una prioritat. I ho demostra una cosa tan clara com la que li vaig a llegir en aquests moments. És a dir, l'any 88 es va aprovar una resolució en el Parlament de Catalunya que deia el següent: «Promoure en el termini més breu possible la declaració del Parc Natural de la Serralada del Montsec». Any 1988. Han passat gairebé quatre anys, o més de quatre anys i aquesta declaració urgent que es va aprovar per unanimitat de la cambra, de totes les senyores i senyors diputats d'aquesta cambra, es va aprovar per unanimitat, això està el més calent a l'aigüera.

I és que hi ha, possiblement, un incompliment, que jo crec que exemplifica clarament el que estic dient d'aquesta manca de prioritat per part del Govern pel que fa als espais naturals. La Llei d'espais naturals, en l'article 8, diu: «Cada any» –senyor conseller, escolti-ho bé– «el Consell Executiu ha d'elaborar un informe sobre l'estat i l'estratègia de protecció, conservació i millora dels espais naturals de Catalunya, del qual ha de tenir coneixement el Parlament de Catalunya.» Llei d'espais naturals, article 8: Cada any, espais naturals de Catalunya, el Consell Executiu ha de donar coneixement al Parlament de Catalunya. On està l'informe de l'any 93, de l'any passat, senyor conseller, sobre l'estratègia i la conservació dels espais naturals de Catalunya, després d'haver passat cinc mesos? Fa quinze dies, fa quinze dies només, va entrar en el Parlament de Catalunya l'Informe sobre els espais naturals de Catalunya de l'any 1992; un any i cinc mesos després, però –com li deia abans– aquest

Informe no és dels espais naturals de Catalunya sinó només de la seva Conselleria.

Per tant, crec que queda clar, senyor conseller, que en aquests moments no hi ha una estratègia global pel que fa a la protecció dels espais naturals de Catalunya; no hi ha una prioritat, es practica una política de dispersió i d'inconcreció i nosaltres creiem que això no és bo per a la protecció dels espais que encara ens queden, alguns de gran importància ecològica pel que fa a la protecció dels espais naturals de Catalunya, no hi ha una prioritat, se practica una política de dispersió i inconcreció i nosaltres creiem que això no és bo per a la protecció dels espais que encara ens queden, alguns de gran importància ecològica, i que hauríem de practicar una política que ens permetés no només conservar-lo per a nosaltres, sinó per a les generacions futures, aquest espai que nosaltres hem heretat, és veritat, amb algunes tacades importants, amb algunes retallades importants, però que encara queda. I no ens trobem que per no fer una política correcta fem el mateix que hem practicat –ja dic– en el litoral, per tot el territori.

Jo li demanaria quina és la política de capteniment del Consell Executiu –és a dir, de la política global dels espais– i no només d'una sola conselleria.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Marimon.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Francesc Xavier Marimon i Sabaté): Senyor president, senyores i senyors diputats, bé, jo dir-li que faré una intervenció molt curta, dir-li que no estic d'acord amb la seva valoració i que no entraré a valorar-la perquè vostè sap que no és certa i no val la pena cansar-s'hi.

El PEIN, certament s'ha trigat molt temps, però miri, s'hi ha arribat amb un consens força important sobre el territori. Totes les figures de protecció del medi, si no van consensuades amb les persones que viuen en el seu entorn i que moltes vegades viuen d'ell no serveixen absolutament per res, i això s'ha portat a terme. Quan vostè diu que s'ha protegit el 6%, miri, avui dia..., no tinc les dades, dissortadament, ahir portava la documentació, aquest matí se m'ha avariat el cotxe, he tingut molts problemes per arribar i no tinc les dades exactes, però és sobre el 20% del territori de Catalunya que està protegit.

Quan vostè diu que el PEIN no garanteix..., miri, els ajuntaments pensen de diferent manera i les pressions solen ser al revés, perquè diuen que garanteix massa l'entorn. Jo crec que el Govern hem de trobar l'equilibri entre la protecció del medi natural i que les persones que viuen en el seu entorn, doncs, puguin fer-ne ús i gaudi i viure adequadament.

Em menciona el tema del parc de Doñana. Miri, estupend, segurament és una administració que té més recursos que la nostra; nosaltres estem treballant des de fa molt temps perquè de la política de parcs naturals ens arribi alguna engruna i no ens en sortim. Respecte a això altre, hi estic totalment d'acord, hi hauria d'haver, probablement, una di-

recció, sobretot sobre determinats parcs més importants, per part del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, però ja ho estem preveient.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Madueño pot replicar.

El Sr. MADUEÑO: Jo crec que una actuació val més que mil paraules, senyor conseller. La seva intervenció ratifica el que jo estic dient: la poca importància que es dona per part del Govern, però molt concretament des de la Conselleria d'Agricultura, als parcs naturals. Jo crec sincerament que per a vostès, dintre de la Conselleria, els espais naturals són més un destorb que una cosa que es vegi i es treballi amb il·lusió, amb ganes de fer-ho bé i, sobretot, de mirar el futur i no només mirar el passat.

A tots els que volem protegir els espais de més valor ecològic del nostre país ens guia no només una posició romàntica, ens guia, sobretot, millorar les condicions de vida de les persones que viuen en aquesta zona i rebutjar els voltors que de vegades van volant per sobre d'aquest territori de gran valor ecològic, per emportar-se els beneficis i deixar els nyaps als ciutadans d'aquestes zones. I si no, que mirin pel litoral o mirin per l'alta muntanya, què ha passat amb els espais protegits. Què ha passat amb els espais protegits! I penso que això no és només una política que ha de practicar-se des del món petit, sinó una visió global de país, que és el que fa que conservem uns espais que no són només d'unes persones determinades ni dels especuladors ni d'unes persones concretes, sinó que pertanyen al país.

I, per tant, s'ha de fer una política de país, senyor conseller, pel que fa als espais naturals, i una política de país no només es fa fent unes declaracions de parcs, unes declaracions d'espais protegits, sinó aplicant una política que beneficiï els ciutadans que viuen en aquestes zones.

I si mira vostè amb detenció –i se la mirés, només se la mirés– la de l'any 88, que vam presentar, sí, la vam presentar el Partit Socialista, el Grup Socialista, però la va aprovar per unanimitat d'aquesta cambra, veuria, senyor conseller, que la proposta que fèiem –si la trobo en aquests moments–, veuria, senyor conseller, quina era la voluntat d'aquest Parlament de Catalunya, que no va en la direcció del que vostè diu, sinó en el que vostè ha criticat, precisament.

Deia: «Promoure en el termini més breu possible la declaració d'un parc natural a la serralada del Montsec.» Segon punt: «Elaborar un pla de compensació per als municipis de la zona que els permeti la màxima col·laboració i participació en els objectius del parc natural», i a més a més, proposava que «amb uns amplis objectius de promoció socio-econòmica de la zona». És a dir que la protecció no ha d'estar renyada amb el desenvolupament econòmic d'una zona. I, senyor conseller, no es pot i no és cert que vingui aquí i em digui que el que jo critico ja s'està fent, que vostè és el primer que sap que això no és cert.

Quan jo dic i me diu vostè que no és certa la meua intervenció, quan jo li dic que només hi ha figures de protecció

del 6%, són dades que he tret del seu informe, de l'informe que, si vostè se'l mira, de l'any 92 –no de l'any 93, de l'any 92, que he de dir que almenys aquesta interpellació ha servit per a una cosa: perquè l'informe, malgrat que parcial, que jo demanava del 93, vostès han presentat el del 92, però *algo es algo*, he de recordar-li que el del 91 també el van presentar fruit d'una pregunta que li vaig fer el 93, perquè vostès el del 92 no l'havien presentat i llavors me van presentar el del 91–, ara espero que després d'aquesta interpellació, com a mínim, vostè vagi al seu departament, consulti i parli amb les persones que suposo que porten el tema i ens presentin al Parlament de Catalunya l'estratègia de millora i preservació dels espais naturals de Catalunya, no del seu Departament. També consulti el senyor Vilalta, també consulti els senyors de Presidència, els senyors de la resta que gestionen espais naturals a Catalunya i ens presentin al Parlament, perquè puguem discutir, perquè puguem proposar, perquè puguem dir allò que creiem que és bo per al país, senyor conseller, no només per a aquests que ens dediquem a l'especialitat dels temes de medi ambient, perquè ens preocupa tant la protecció dels espais naturals com la millora de la qualitat de vida dels ciutadans que viuen en les zones, que normalment coincideix amb les zones més perjudicades per les activitats econòmiques.

Quan nosaltres hem fet moltes vegades en aquest Parlament de Catalunya propostes de crear, per exemple, el gran parc nacional dels estanys del Pirineu, a l'entorn del Parc d'Aiguestortes, estem dient una proposta que desborda els actuals posicionaments del Govern, estem dient alguna cosa com crear un dels parcs nacionals més importants d'Europa, que donaria una dimensió totalment diferent al desenvolupament d'una de les zones que realment es troben perjudicades, i no només fer la proposta, que a vegades vostès fan –la proposta que a vegades vostès fan–, només de perspectiva, de solució del desenvolupament dur, pur i dur que s'ha practicat al litoral; és a dir, només les pistes d'esquí i l'urbanisme.

Hi ha altres iniciatives que es practiquen en altres països, que són molt positives per al desenvolupament econòmic i, a la vegada, per conservar els espais naturals del nostre país. Per tant, jo..., no em preocupa tant que vostès practiquin una política diferent de la que jo pugui propugnar, no em preocupa això, em preocupa molt més que no es practiqui cap política, que es practiqui una política dispersa, no prioritària per al Govern, perquè d'això no es perjudica un sector de la població sinó que es perjudica, fonamentalment, el país.

Jo li demanaria, li reclamaria, que quan es presenti el proper informe ens indiquin l'estratègia que pensen seguir per a la protecció dels espais, i només recordar-li que actualment, amb figures concretes, tret de les seves dades, només tenim el 6% del territori protegit, i en un mapa general, en unes indicacions generals, el PEIN recull el 20% del territori.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. El senyor conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyor conseller, senyores i senyors diputats, senyor Madueño, vostè fa unes acusacions sobre la costa, sobre si qui se'n lucrés fos particularment algú. Miri a casa seva, si us plau.

Tema: quan vostè parla del gran parc dels Pirineus, sí, sí, conec la idea, i el Ministeri la vol fer, i sense cap mena de dubte perdent nosaltres les competències sobre Aiguestortes; veig que vostè està ben alligonat al respecte.

Altres espais: miri, en els que pertoca a la Generalitat de Catalunya jo li puc assegurar que hi ha una absoluta coordinació, tant entre el Departament de Medi Ambient com en els temes de Presidència, que el Departament d'Agricultura en tots aquests parcs hi treballa i aplica la gestió sobre el territori exceptuant en els que es necessita unes tasques de restauració per la seva degradació, com pot ser el de la Garrotxa, que està portant Medi Ambient. Per tant, no és cert això que vostè diu.

Jo no espero que vostè em felicit, sí que esperava una actuació més crítica, sobretot després de la gentilesa que li vaig tenir ahir.

Bé, donaria per acabada la meva intervenció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Modificació de l'ordre del dia

Les interpellacions que constituïen els números 13 i 14 de l'ordre del dia han quedat posposades.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el turisme social

De manera que passem al punt 17: Moció subsegüent a la interpellació sobre el turisme social, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula el senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, senyors consellers, Iniciativa per Catalunya ha presentat aquesta Moció subsegüent a la interpellació en relació amb el turisme social, a la política de turisme social i el capteniment del Govern de la Generalitat de Catalunya, decebuts extraordinàriament del resultat de la interpellació que, des del nostre punt de vista, no solament no ha donat resposta a les nostres inquietuds, a les nostres preocupacions, no solament no ha comportat cap idea de modificació de la política que segueix el Govern de la Generalitat, sinó que ha posat en evidència, des del nostre punt de vista, actuacions polítiques de la Conselleria de Treball que són per a nosaltres d'una gravetat destacada i que fan que ens veiem en l'obligació, en la necessitat de reprovar la política de turisme social realitzada per la Conselleria de Treball, reprovar el capteniment de l'honorable conseller de Treball i demanar la seva dimissió.

Jo em centraré essencialment en aquests aspectes, és a dir, en la política de turisme social i molt més concretament pel que fa referència al primer punt, al Pla pilot de turisme social de 1991 i 1992, perquè no voldria que en aquest cas el bosc no ens deixés veure i concretar-nos en uns arbres que per a nosaltres són, en aquest moment, els determinats.

Per tant, assenyalaré aquelles qüestions que fan, des del nostre punt de vista, totalment inacceptable la política que ha seguit la Conselleria de Treball en relació amb el Pla pilot de turisme social els anys 91 i 92, i entraré també en altres aspectes que, una mica de passada, però que alguns grups, fins i tot el meu, han assenyalat com que, bé, les actuacions aquestes s'ajustaven plenament a la legalitat i únicament eren censurables des del punt de vista polític. És indubtable que aquí el que ens interessa destacar són aquells aspectes polítics que nosaltres considerem inacceptables, però també vull fer referència a la suposada o certa —ja en parlarem, ja donarem quina és la nostra opinió— legalitat d'aquestes actuacions.

Hi insisteixo: per centrar-me i per cenyir-me a aquests fets, hem de dir que el 1991 i 1992, però el 1991 en concret, es publica el Pla pilot de turisme social el 21 de juny, amb una data d'acabament i per acollir-s'hi, que s'acaba el 31 de juliol, trencant... —trencant, i això vull destacar-ho—, perquè es trenca el que es fa amb el conjunt dels plans. Hi ha plans que tenen una durada de cinc mesos, n'hi ha que en tenen menys, però aquest és un pla que té una durada, unes possibilitats d'acolliment curtíssimes i es fa en una època que tampoc té res a veure amb les altres, amb els altres plans, amb els projectes que normalment es proposen al gener o al febrer.

Aleshores, aquesta primera particularitat que comporta i quines conseqüències té? I això jo crec que val la pena esbrinar-ho, perquè si aquest Pla s'hagués publicat al gener i aquest Pla hagués tingut una durada d'un mes i deu dies la Unió de Treballadors Democratacristians no s'hi hauria pogut acollir, i punt. No s'hi hauria pogut acollir perquè aquest Pla comportava, necessàriament, haver de fer unes inversions en terrenys, etcètera, que no estaven fetes. L'escriptura és del mes de maig. Per tant, aquesta és la primera qüestió que hem de retenir. Si aquest Pla s'hagués publicat com els altres plans, el mes de gener, no s'hi hauria pogut acollir.

Evidentment, podia ser i havia de ser un pla que durés cinc, sis, mesos per acollir-s'hi, i aleshores hauria estat possible que s'hi hagués pogut acollir aquesta Unió de Treballadors, però també s'hi haguessin pogut acollir amb les mateixes condicions o amb millors condicions altres entitats; és a dir, s'hauria respectat el principi d'igualtat i el de publicitat i, possiblement, s'hauria esgotat aleshores el projecte i la Unió tampoc s'hi hauria pogut acollir.

Per tant, malauradament, els fets, que són tossuts, en aquest cas concret, el que ens demostren és que aquest Pla es va publicar fora del temps que es publiquen tots els plans. Es va publicar en el moment que la Unió de Treballadors Democratacristians ja té adquirits els terrenys, el mes de maig, i per tant s'hi pot acollir, i es va fer amb uns terminis

que trenquen el que es fa en altres plans, que, fins i tot, tenen durades de cinc mesos i, sobretot —i sobretot—, amb un pla d'aquestes característiques, amb un pla que requereix inversions, amb un pla que requereix necessàriament i forçosament tot un seguit d'elements que amb un mes i deu dies del mes de juliol del 91 no es poden assolir si no es té —i aquest per nosaltres és un element essencial— informació privilegiada i si no es té un concepte del càrrec i de la institució patrimonialitzat, és a dir que permet utilitzar-lo en benefici de determinades entitats o institucions que en pla d'igualtat —i això ho vull destacar— tenen els mateixos drets que tothom, però, evidentment, no més drets que els altres.

I aquest aspecte és el que em porta a mi a qüestionar molt clarament i molt directament la suposada legalitat d'aquestes actuacions. Perquè és cert que existeix una norma, que és la publicació d'aquestes condicions, que és una norma de cobertura legal. Però tots els estats de dret, i el nostre estat democràtic i social de dret, plantegen altres exigències; no plantegen únicament i exclusivament la necessitat que existeixi la norma: plantegen també que es compleixin, en primer lloc, els requisits que marca l'article 9 de la Constitució espanyola, quan assenyalen la submissió de tothom —i, en primer lloc, dels poders públics— al principi de legalitat, però també al principi de jerarquia normativa; és a dir, mai una convocatòria, una ordre ministerial, una ordre d'una comunitat autònoma pot contradir, pot oposar-se al que estableix, per descomptat, la Constitució, però també els principis generals del dret, també el nostre dret positiu de rang superior, per una part. I, a més a més, cautelament, el Codi civil, en l'article primer, reitera el que diu la Constitució, però, sobretot en l'article sisè, el Codi civil contempla la figura del frau de llei. I es produeix el frau de llei no quan no existeix una norma, sinó quan existeix la norma, quan un s'acull a aquesta norma però dona la casualitat que, acollint-se a aquesta norma, es vulneren normes de rang superior i s'aconsegueix un objectiu radicalment diferent del que pretén la llei i el que pretén la norma. I el que pretén la llei, el que pretén la norma, el que pretén la Constitució, el que pretenen els principis generals del nostre estat democràtic, és que s'apliqui el principi d'igualtat, és que s'apliqui el principi d'interès públic. És, per tant, vetar d'una manera clara i establerta, fins i tot positivament, l'ús, la utilització d'informació privilegiada.

Per tant, a mi em planteja seriosos dubtes —i ho plantejo a nivell de dubtes, perquè tots sabem que en termes jurídics aquestes qüestions sempre admeten diferents interpretacions—, des del punt de vista jurídic, que aquestes actuacions estiguin tan emparades, estiguin emparades per la legalitat. Al contrari, jo crec que aquí s'ha donat un dels supòsits que contempla l'article 6 del Codi civil, amb l'agreujant que no únicament s'ha utilitzat la norma, sinó que s'ha promulgat la norma feta a mida per a aquestes actuacions.

El que no planteja cap dubte és que aquestes actuacions, que, des del nostre punt de vista, comporten la utilització d'informació privilegiada i comporten, per tant, la utilització d'una institució amb una parcel·la i amb una faceta determi-

nada, amb un benefici que està en contradicció dels interessos generals, des del punt de vista polític sí que ens sembla que és absolutament inacceptable, sí que ens sembla que és molt greu i sí que ens porta, necessàriament, a reprovar la política de turisme social realitzada per la Conselleria, a reprovar la política del conseller i a demanar la seva dimissió.

Hem de dir que nosaltres pensem que això és insuficient, que això és insuficient en el sentit que també hem de proposar, proposem i plantegem mesures per canviar aquesta política, mesures per canviar aquesta situació, i per això els altres tres punts de la nostra Moció el que fan és demanar que s'elabori i es presenti un pla plurianual de turisme social —ho demanem amb tres mesos; evidentment, això sí que podria ser molt qüestionable: poden ser tres o poden ser sis, però per a l'any vinent— que defineixi les prioritats, que defineixi els objectius de foment i de promoció del turisme social, que programi els recursos econòmics necessaris, és a dir que tinguem aquest instrument, però clar, transparent, amb possibilitat d'aplicar els principis d'igualtat perquè els que reuneixin els requisits s'hi puguin acollir amb plena igualtat —amb plena igualtat—, sense cap tipus de discriminació, per descompat, però tampoc sense cap tipus de privilegi. Alhora, això s'ha de fer amb el diàleg amb els agents socials, com diem en el nostre tercer punt, i insistim en l'últim que es tracta, ni més ni menys, de la publicitat, de posar tots els mitjans perquè la transparència sigui un element que ha d'acompanyar sempre el principi d'igualtat. Si no hi ha la deguda publicitat, si no hi ha transparència, si no hi ha el coneixement, si no hi ha la possibilitat de poder accedir amb igualtat de condicions a les propostes que ens fa el Govern, difícilment —difícilment— nosaltres podem dir que complim adequadament amb les nostres funcions.

Per tot això, nosaltres ens hem vist amb la necessitat d'haver de plantejar aquesta Moció amb aquests termes.

Gràcies, senyores diputades; gràcies, senyors diputats; gràcies, senyors consellers.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. No s'han presentat esmenes a aquesta Moció, i passarem ara a la intervenció dels grups. Pel Grup Popular... *(El Sr. Sesmió demana per parlar.)* Sí?

El Sr. SESMILO: Senyor president, havent-hi dues mocions sobre el mateix tema, demanaria el nostre Grup, si no hi tingués inconvenient el senyor president, d'acumular-les.

El Sr. PRESIDENT: Ho acumularíem al punt 18?

El Sr. SESMILO: Al punt 18, sí.

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre el turisme social

El Sr. PRESIDENT: El senyor Rañé té la paraula.

El Sr. RAÑÉ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, quan es planteja una moció sobre un determinat tema, sempre —i salvant, naturalment, les competències que té el president— un considera que pot controlar el to i els continguts i els objectius de la moció, si més no al

50%, perquè sempre hi ha la resposta del conseller; quan aquesta moció s'acumula amb una altra, aquesta capacitat de control baixa, si més no al 33%, i això és una mica el que ens va succeir amb la Moció que vam substanciar en el Ple anterior. I jo, a partir d'aquesta situació, he de reconèixer que ens vam trobar, si més no, amb una discussió que no era la que havíem plantejat i, col·loquialment, diríem que quasi entre dos focs.

Davant d'aquesta situació, podríem fer tres coses —i veient com es va desenvolupar—: una, intentar, donat el desenvolupament que es va produir, cridar més que els altres per poder aparèixer, treure pit; l'altra, que era plegar els papers i deixar que les altres parts parlessin dels seus temes i esperar millor temps, o fer cas d'una dita que deia fa bastant temps un veterà sindicalista del Baix Llobregat, que deia: «Tu, tranquil, segueix parlant amb el mateix to, segueix parlant en la mateixa direcció, que al final tothom acabarà entrant per aquesta orientació.» I això és el que vam fer, i això és el que farem amb aquesta Moció.

És per això que amb el mateix to i tarannà intentarem substanciar aquesta Moció subsegüent, però potser ens hauríem d'esforçar a introduir més claredat conceptual en el que volíem dir, a fi i efecte que no hi hagi cap malentès ni cap situació.

I des d'aquesta perspectiva volem fer una primera afirmació, volem deixar clar que els eixos de la nostra interpellació i els eixos de la nostra Moció tenen dues línies força: la primera, constatar que no estàvem d'acord amb la gestió que s'havia fet del Programa de turisme social, i la segona, que estem a favor de l'existència d'un programa de turisme social a Catalunya.

I no estàvem d'acord amb la gestió del programa de turisme social perquè al nostre entendre —i ho vam explicar així— en la seva gestió va haver-hi un pecat original —que, a més a més, nosaltres consideràvem que si s'hagués superat hagués funcionat com una bona vacuna— en el sentit que no es va assolir el consens social necessari per al seu disseny i la seva preparació. No estàvem d'acord amb la gestió del Programa de turisme social perquè no es va produir tampoc, en el seu desenvolupament i en la seva execució, primer, un grau satisfactori d'execució. Vam plantejar que hi havia hagut un grau no satisfactori d'aquestes partides, que, a més a més, no hi havia hagut una participació activa dels agents socials i que, a més a més, havia donat lloc a actuacions que tenien quelcom que nosaltres no hi coincidíem, que era generar institucions que no eren obertes a tothom. També vam constatar que hi havia, que s'havien produït en la seva execució actuacions que nosaltres reconeixíem com a legals però que no consideràvem convenientes políticament.

Però, al mateix temps, vam manifestar que estàvem a favor de l'existència d'un programa de turisme social perquè, d'una banda, obre possibilitats d'accés al lleure i l'esbarjo a persones amb pocs recursos econòmics, i, d'una altra banda, perquè pot ajudar a generar activitat econòmica. I, en tot cas, perquè el que nosaltres volíem i volem aconseguir és que cap ineficiència, cap distorsió en la gestió pública posi

en entredit l'actuació dels poders públics adreçats a intentar mantenir o disminuir els desequilibris socials. No entenem que d'aquesta situació es pugui generar qualsevol plantejament.

I és per això que, davant de tot això, era aquest l'objectiu bàsic de la nostra interpellació i de la nostra Moció. I quin era aquest objectiu? Doncs una cosa molt senzilla: cercàvem la modificació de la política del Govern en el tema de turisme social, i, per dir-ho col·loquialment, ens limitàvem —que em sembla que no és limitar-se— a fer el que li correspon fer a un grup que no està amb el Govern, que és cercar la modificació de la política del Govern. Aquesta és, ni més ni menys, la tasca que justifica l'existència i el funcionament democràtic i el funcionament d'aquesta cambra.

I és en aquest sentit que el nostre Grup —ho repeteixo—, perquè no coincidim en com s'ha gestionat però coincidim en la necessitat d'una existència d'un programa de turisme social, hem plantejat aquesta Moció subsegüent, amb quatre punts.

Un primer punt que planteja definir un nou programa de turisme social, a generar en sis mesos i que tingui la previsió que això són actuacions d'inversió i que, per tant, ha de tenir un caràcter plurianual.

Però no tan sols parlem de la definició, sinó també de quins han de ser els objectius d'aquest programa de turisme social en la nostra Moció, i diem que el primer element és la generació i l'increment de l'oferta del lleure i esbarjo, adreçada a persones amb menys recursos; per tant, amb un contingut social clar i obert a tothom. La coordinació de tots els recursos en matèria de turisme social existents; això vol dir, ni més ni menys, que el que estem plantejant és que aquesta xarxa que generarem o que es pot generar amb entitats socials, sindicats, economia social i altres elements, tingui una coordinació amb les residències de temps lliure, i, per tant, igual amb el que succeeix amb les residències de temps lliure, a aquesta nova oferta també hi puguin accedir tots els ciutadans que estiguin en condicions de fer-la. Per tant aquesta coordinació és la generació no de xarxes paral·leles, sinó d'una única xarxa amb dos models de gestió dels centres. I, evidentment, això, amb una participació dels agents socials.

Per aconseguir aquest objectiu, plantegem amb el tercer punt que s'obri un diàleg amb els agents socials de caràcter més representatiu, a fi i efecte que, aquest pecat original que nosaltres hem esmentat abans, el solucionem amb aquest nou programa.

I, per últim, plantegem impulsar el coneixement dels continguts. Creiem que aquest va ser també un altre dels problemes bàsics, no difondre excessivament i amb condicions els continguts d'aquest programa de turisme social, i, en aquest sentit, entenem que la Moció el que planteja és un impuls en aquesta direcció. Aquesta és la defensa del nostre posicionament, de la nostra Moció. I, també, aprofitant que estem al torn de la paraula, ja fixarem posició respecte a la Moció defensada anteriorment per Iniciativa per Catalunya, per dir que al primer punt ens abstindrem, és a dir, al punt de la reprovació del conseller ens abstindrem, i a la resta hi

votarem a favor, bàsicament perquè amb la perspectiva que hem dibuixat de la nostra Moció no és coincident amb els nostres objectius.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rañé. El Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha presentat esmenes a aquesta Moció. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Sesmiolo.

El Sr. SESMILO: Moltes gràcies, senyor president. Per defensar les esmenes que el nostre Grup ha presentat a la Moció del Grup Socialista i que, si no hi té inconvenient, ja que estic en ús de la paraula, fixar posició sobre la Moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Nosaltres vam escoltar atentament les dues interpellacions; el senyor Rañé va destacar en diverses ocasions que ell volia fer expressament èmfasi en una interpellació en to constructiu i una moció en to constructiu, i així l'hem rebuda. És a dir, de la intervenció de l'honorable conseller, i a criteri nostre, el programa funciona satisfactòriament. Hi ha una cosa que és òbvia, no obstant això, i que hem de reconèixer: el fet que hi hagin hagut romanents, que no sigui excessiu el nombre d'entitats que s'hi hagin pogut acollir, pot fer aconsellable una revisió, el que nosaltres diem o proposem que es digui «redefinir aquest programa». En parlar de «redefinir» quedem oberts, fins i tot, que potser de la resultant del diàleg en pugui sorgir una nova formulació. Però avui i ara nosaltres creiem que el programa ha donat resultats, no prou satisfactoris també ho diem —no cal dir-ho— i, per tant, demanaríem al Grup Socialista que, per poder-nos afegir a la seva Moció, ens acceptés aquesta esmena, perquè em sembla que ja dona un esperit d'obertura de cara a buscar un denominador comú.

Hi ha dos eixos més que també acceptem de la Moció del Grup Socialista, però que, al nostre criteri, òbviament, hi fem matisacions. Quan, per exemple, parla de fer plans plurianuals, primer dir que, almenys segons el nostre coneixement, totes les entitats, totes, que s'han acollit a aquest Pla, si han fet inversions en diversos anys, han estat ateses. Però és legítim que el Grup Socialista, diguem-ne, cerqui alguna fórmula que ho garanteixi. Per tant, nosaltres amb la redacció que hi hem donat, o que proposem que el Grup Socialista accepti, ja diem que «tot preveient la possibilitat d'establir i regular el cofinançament d'accions plurianuals». És a dir, ens hem de sotmetre, òbviament, a la Llei de finances públiques: una construcció pot durar dos anys, tres anys; evidentment, hi pot haver projectes que es facin per fases i allò, evidentment, pot comportar més anualitats, i potser seria llavors contraproductiu, perquè podria lligar a un hipotètic govern d'un altre signe.

Per tant, el que estem disposats és a obrir aquest diàleg, perquè, si bé *de facto* ja s'han fet actuacions plurianuals, sembla que vostès el que volen és que sigui també, a més a més, *de iure* —per dir-ho d'alguna manera— i, per tant, doncs, estem oberts a aquest diàleg.

I també un tercer —i ho dic per no llegir-les totes, perquè el senyor Rañé i totes les senyores i senyors diputats la te-

nen—, el tercer eix seria no limitar aquest diàleg únicament als agents socials més representatius, sinó a les organitzacions representatives de l'economia social. Darrerament, el dia 11 de maig, hi va haver la reunió del CORESC, que és el Consell d'Organitzacions Representatives de l'Economia Social de Catalunya, al qual, per cert, pertany un il·lustre membre del seu mateix Grup, i, precisament a petició d'aquestes entitats, es va acordar que tingués present l'Administració de poder participar, doncs, en el disseny, en els treballs, etcètera, d'aquesta redefinició o d'aquest desenvolupament del Pla de turisme social.

Per tant, jo crec que el Grup Socialista tampoc hauria de tenir dificultats a acceptar aquesta esmena i, si ho fa així, doncs, tenen el nostre vot. Perquè, fins i tot, senyor Rañé, vostè potser m'acceptarà..., jo crec que la millora en cert aspecte; no hi deixa d'haver una certa contradicció, una certa, lleugera, contradicció entre el tercer punt de vostès i el quart, quan diuen que es parli només amb els agents socials més representatius i, en canvi, després, es critica que, això, no es dona més obertura i que, per tant, potser una de les mancances del Pla és que no ha arribat la informació a més agents socials.

Ens sembla, doncs, que la nostra esmena això ho millora —ho dic amb tota sinceritat—; a més a més, atenem una petició concreta del CORESC —ho repeteixo— en la seva reunió del dia 11 de maig i, si vostè és tan amable i ens accepta aquestes esmenes, ja anuncio que el nostre Grup votarà a favor de la seva Moció.

Pel que fa a la Moció d'Iniciativa per Catalunya, els punts 2, 3 i 4 tenen una certa similitud amb el que presenta el Grup Socialista. Però no els votarem a favor perquè, en cas que fossin acceptades les nostres esmenes, podríem votar a favor de la Moció socialista i el Parlament, al nostre criteri, faria un pronunciament més homogeni en un sentit unívoc i, al nostre entendre, més clarificador; és a dir, evitaríem que llavors els serveis de la cambra, com que són coses molt similars, haguessin de buscar alguna fórmula comuna.

Per tant, per mi aquest tema, doncs, ja està comentat; anem, doncs, al primer punt, que és el que insta el Consell Executiu a reprovar la política i el capteniment de la Conselleria de Treball en matèria de turisme social. Fixem-nos en la seva redacció exacta; fixem-nos que es demana una reprovació a la política de turisme social, no a un pla pilot, ni a cap altre pla en concret; es pretén desqualificar-la globalment i aquest, al nostre criteri, és un greu i absurd contrasentit.

A la resposta a la interpellació, l'honorable conseller va donar unes xifres contundents: la principal i primera activitat del Govern de la Generalitat en matèria de turisme social és l'administració que fa la Conselleria de les residències del temps lliure. Els anys 91, 92 i 93 les subvencions per a estades i despeses han estat de 380, 410 i 363 milions respectivament. En total, 1.153 milions de pessetes. Pel que fa a inversions i dels mateixos anys, s'han esmerçats 490 milions, 378, 351 milions respectivament, la qual cosa fa un total de 1.219 milions de pessetes. L'import total dels cabals

destinats a la gestió i administració de les residències del temps lliure ha estat de 2.372 milions de pessetes. Els mateixos anys, i pel que fa al Pla pilot que blasma Iniciativa per Catalunya, s'han disposat prop de 103 milions de pessetes; és a dir, un 4,12% del total.

Davant d'aquestes dades objectives i davant l'acceptació i, fins i tot, l'elogi de tots els agents socials, econòmics i ciutadans del nostre país pel que fa a la valoració de la gestió de les residències del temps lliure, eix bàsic i fonamental de la política de turisme social, sembla un despropòsit que el Parlament, que és qui ha de ser l'expressió de la ciutadania, insti el nostre Govern que s'autoreprovi.

El nostre Grup, davant d'aquesta evidència, es pregunta: quina és la veritable intencionalitat política d'Iniciativa per Catalunya en fer-nos la proposta? Nosaltres no tenim resposta perquè no volem entrar en el joc de judicis d'intencions, però entenem —amb tota legitimitat, penso— que fóra bo que es respongués la pregunta el mateix Grup proposant de la Moció.

Crec, doncs, que els aspectes formals o més literals de la Moció han quedat, al nostre criteri, a bastament contradits. El nostre Grup, però, no vol eludir debatre els aspectes de fons de la qüestió perquè, encara que en els aspectes percentuals sigui una qüestió menor, en la vessant política tenen una gran importància. Davant les crítiques, al nostre criteri, no fonamentades al capteniment concret de la Conselleria en la gestió de l'anomenat Pla pilot de turisme social, creiem que n'hi hauria prou de repassar, recordar la resposta clara, transparent i contundent de l'honorable conseller de Treball a la interpellació. Al nostre criteri no va deixar la mínima ombra de dubte.

Però avui el senyor Roc Fuentes ha fet èmfasi en uns temes molt concrets respecte a calendaris, dates, convocatòries, etcètera... El Pla pilot de turisme social s'implantà després de canviar impressions i fer consultes als agents socials durant els anys 89 i 90, fins al punt que el senyor Rañé en la interpellació va fer una certa queixa com si la Conselleria s'hagués apropiat d'alguna idea dels sindicats; ho recorden, no?

L'octubre del 1990 es presenten els pressupostos al Parlament —octubre del 90—; l'1 de gener del 91 són llei; tots els interessats es poden preparar ja des d'aleshores. Hi ha tres entitats, no una, sinó tres entitats, que tenen prou temps per a presentar sol·licituds i s'hi acullen. Per què no ho ha dit aquí, això, senyor Roc Fuentes? Puc pensar que vostè deliberadament les omet. Tenen temps per acollir-s'hi la Unió de Treballadors Democratacristians, la Federació de Cooperatives de Treball Associat de Catalunya i la Unió Sindical Obrera. No són una, en són tres que tenen temps. I, a més a més, n'hi ha una altra —com va explicar l'honorable conseller—, Comissions Obreres, que, per manca de temps, demana una reserva; el conseller diu que se li atorga el benefici de si d'aquí a final d'any pot presentar un programa, acollir-s'hi, i no té temps o no té possibilitats. Per tant, són tres que s'hi acullen i una que hipotèticament s'hi hauria pogut acollir. No veiem en aquesta actuació cap dificultat més que les

pròpies de cada entitat. No és obligatori que les entitats s'acullin al Pla; això també deixem-ho clar.

La publicació de les ordres al *Diari Oficial de la Generalitat*, també ell ho ha comentat. L'any 91 —és cert—, el juny; l'any 92, el març; l'any 93, el juny; i aquest any, a hores d'ara, no ens consta que s'hagi publicat encara. És que encara avui es vol donar alguna significació especial a aquest fet? A mida de qui es va fer el vestit a la convocatòria de l'any 93? Quina importància tenen cinc setmanes o sis discutint sobre això, quan hi ha entitats que al cap de tres anys i mig del Pla encara no han posat pedra sobre pedra? És una decisió lliure i voluntària d'aquestes entitats. No hi veiem, sincerament, la significació política.

Però en aquesta ocasió —i per acabar— ens interessa especialment el que va dir el mateix interpellant, senyor Saura, i llegeixo la transcripció del *Diari de Sessions*. Referint-se a l'entitat que ha motivat —penso jo que és evident— aquesta iniciativa parlamentària, diu textualment i llegeixo: «És a dir, aquesta entitat, com totes, té dret a la subvenció». Més endavant i quan criticava el fet que, segons el seu criteri, el Govern no havia fet un veritable programa de turisme social, deia el senyor Saura textualment i també llegeixo: «tot el que han fet és legal; tot el que han fet és legal», i ho va dir tot seguit dues vegades com reblant el clau. A què ve, doncs, la proposta?

Ha estat acreditat que totes, ho repeteixo, totes les entitats que es van acollir al Pla, tenien i tenen el dret a acollir-s'hi. S'hi poden tornar a acollir, o no? Ha estat acreditat que totes, hi insisteixo, totes les entitats varen rebre la integritat de les sol·licituds presentades i acreditades: la integritat. Ha estat acreditat que tot s'ha fet amb absoluta transparència, publicitat i dins de la més estricta legalitat. Sincerament, amb la mateixa contundència amb què l'honorable conseller va donar les explicacions pertinents i va esvair tota mena d'equívocs, amb la mateixa contundència —ho repeteixo— el nostre Grup votarà en contra de la Moció d'Iniciativa per Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sesmió. Fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular, el senyor Ariza té la paraula.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Senyor president, el Grup Parlamentari Popular farà un posicionament conjunt de les dues mocions relatives a turisme social. Pel que fa al punt 1 de la Moció d'Iniciativa per Catalunya sobre turisme social, el nostre Grup Parlamentari entén que, tot i que s'han produït deficiències en la difusió d'aquests ajuts, aquesta es corregirà en properes convocatòries, si no existeix, òbviament, una voluntat explícita per part de la Conselleria en el sentit de mantenir plantejaments que serien altament desfavorables a la promoció general del turisme social.

La base i fonament de la gestió pública democràtica és, a més del principi de legalitat, la publicitat. I en el cas que ens ocupa aquesta no ha estat prou respectada per les raons que

sigui; principalment, entenem, que per una gestió manifestament millorable. Els terminis per a la presentació de sol·licituds per obtenir aquests ajuts adreçats a inversions o subvencions per a despeses no ha tingut la difusió que tots voldríem entre les diferents organitzacions sindicals, que per aquest motiu no han tingut temps suficient per preparar les seves propostes amb temps i forma. El conseller de Treball s'ha compromès a posar els mitjans al seu abast per corregir aquesta situació i, en conseqüència, confiem que per als propers exercicis pressupostaris el grau de difusió d'aquests ajuts garanteixi la possibilitat d'accedir-hi a totes les organitzacions sindicals catalanes i altres associacions i entitats.

Per aquesta raó, basant-nos en la voluntat manifestada per la Conselleria d'esmenar aquests errors, el Grup Parlamentari Popular s'abstindrà en el punt primer de la Moció.

Hi ha hagut errades en la tramitació i terminis de publicació dels ajuts; aquestes equivocacions, al nostre entendre, han provocat l'escàs nombre de demandes. Creiem que el conseller ha de reconèixer que, entre la publicació dels ajuts i el termini de les sol·licituds hi havia poc marge per presentar el protocol, que havia de ratificar la corporació local afectada, disposar de garanties de finançament posterior, tenir a punt tota la documentació, etcètera.

En relació amb el projecte concret que ha estat objecte d'aquestes mocions, hem de dir que no tenim res en contra de la voluntat del Consell Executiu de donar formació ocupacional a joves dinamitzant una zona en regressió demogràfica, recuperar part d'un poble abandonat i oferir uns serveis de foment de l'associacionisme sindical. Però, això sí, les instal·lacions han de poder ser utilitzades per tots els sindicats i altres associacions. La coincidència en la finalitat i filosofia que orienta els punts 2, 3 i 4 de la Moció d'Iniciativa per Catalunya amb la del Grup Socialista fa que el nostre Grup Parlamentari faci en una sola intervenció el posicionament de les dues, tot i la diferència del termini per a la presentació del pla plurianual: sis mesos en la Moció socialista, tres mesos en la d'Iniciativa per Catalunya, punt en el qual donarem suport a la Moció del Grup Socialista, ja que considerem que sis mesos és un termini més acurat per definir, impulsar i presentar el Pla pluriannual de turisme social.

Totes les mesures que es plantegen als punts 2, 3 i 4 de la Moció d'Iniciativa per Catalunya i 1, 2, 3 i 4 del Grup Socialista pretenen prevenir i, en definitiva, evitar la repetició de situacions que, combinades amb la discrecionalitat de les normes que regulen la concessió d'ajuts, donen lloc a actuacions del Consell Executiu com la que va motivar sengles interpellacions dels grups esmentats, Iniciativa per Catalunya i Socialista.

Considerem que el nostre país va heretar un model de turisme social caracteritzat pel seu alt grau de burocratització, ineficient des del punt de vista dels costos, amb la consolidació de pèrdues sistemàtiques compensades per la via de les subvencions, mostra d'una filosofia social intervencionista, poc apropiada a una societat oberta i liberal com és la societat catalana.

Hem d'anar per la via de dissenyar i implementar un nou model de turisme social, on aquest es fonamenti en la societat civil, de la qual formen una part essencial els nostres sindicats, actuant cada vegada més en la línia de fomentar fiscalment aquesta activitat de manera que els ciutadans associats puguin finançar aquests projectes i assolir un grau d'autonomia més alt respecte dels poders públics.

Creiem que s'ha d'avançar seguint la línia marcada per belgues i francesos, però també pels grans sindicats del món germànic, que han assolit un model de sindicalisme, de serveis, molt més adaptat a la realitat social. Un objectiu que, per una altra banda, ha estat compartit pels membres de la permanent del Consell de Treball de Catalunya, on els sindicats varen fer una valoració positiva d'aquest procés d'adaptació de les polítiques de turisme social.

El Grup Parlamentari Popular defensa el dret de tots els sindicats a demanar i obtenir ajuts per a portar a terme programes de turisme social, i creiem que s'ha de fer més, encara, per compensar la diferència de recursos que existeix entre els diferents sindicats, per tal d'afavorir el pluralisme sindical, que és un valor objectiu en si mateix.

Entenem que seria positiu que el futur disseny de la política de turisme social a Catalunya fos el resultat del consens amb els sindicats més representatius, però no només amb aquests, sinó també amb la resta del moviment sindical independent i amb altres moviments associatius de fort caràcter social i cívic, que també poden tenir molt a dir en relació amb la política de foment del turisme social.

Així doncs, tal com ja he esmentat, el Grup Parlamentari Popular s'abstindrà en els punts 1 i 2 de la Moció d'Iniciativa per Catalunya i votarà a favor de la resta de punts. També votarà a favor dels quatre punts de la Moció del Grup Socialista.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Bargalló.

El Sr. BARGALLÓ: Senyor president, senyores i senyors diputats, el nostre Grup va escoltar amb molta atenció el debat suscitat al voltant de les dues interpellacions en el proppassat Ple, perquè era un tema que coneixíem per la premsa, com qualsevol grup de ciutadans i ciutadanes, i per tant era un tema que inicialment li havia interessat. En el transcurs de la interpellació el nostre Grup va arribar a la conclusió que algunes informacions que apareixien a la premsa no s'ajustaven a la realitat; la premsa parlava d'un sindicat que no és un sindicat i la premsa parlava d'un hotel fent referència a una instal·lació que almenys no entra en el que és el concepte habitual d'hotel, almenys a casa nostra.

Al mateix temps, el nostre Grup, però, va veure, al llarg d'aquelles dues interpellacions, confirmada una creença que ja tenia d'entrada, que era que es fa una mica difícil parlar de política de turisme social a casa nostra, des del concepte, també, d'una estratègia a llarg termini, d'un treball elaborat, d'un plantejament conjunt de reequilibrament territorial, d'oferta turística diversificada i d'oferta de lleure i esbarjo lligada amb els agents socials.

Al nostre Grup no li va agradar, no li van agradar les respostes en algun moment del conseller de Treball; no li van agradar, especialment en una darrera part, quan el nostre Grup va considerar que es van fer comparacions que no venien al cas, i ara nosaltres tampoc entrarem... Podríem, ara, fins i tot, intentar fer broma amb declinacions de llatí no correctes, però em sembla que són anècdotes superficials al tema.

Rebudes les dues mocions, que és del que estem parlant, i rebuda la d'Iniciativa primer, en l'ordre del dia, el primer punt diu: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a reprovar la política...». Si ens agafem al peu de la lletra la retòrica parlamentària —deia el senyor Sesmió—, demanar al Govern que s'autocritiqui seria potser excessiu, tot i que l'autocrítica és positiva. Seria potser excessiu. Ara, entenem que la proposta: «El Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana reprova la política de turisme social realitzada per la Conselleria de Treball i el capteniment de l'honorable conseller de Treball», entenent-ho així i, si ho volen, anant als diccionaris i buscant què vol dir «reprovar», on diu: «condemnar un acte o un capteniment com a dolents», i entenent «condemnar» des de la perspectiva que es pot fer en un Parlament, és a dir, moralment i políticament —no, evidentment, judicialment—, i entenent com a «dolent» no correcte, no adequat, no bo, aleshores, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana creu que, des d'una perspectiva política, la política de turisme social realitzada per la Conselleria de Treball i el capteniment de l'honorable conseller de Treball, pel que fa a aquesta política i pel que fa a les respostes a les interpellacions, van ser no adequats, van ser no correctes.

I, en aquest sentit, el nostre Grup no té cap problema a votar a favor del primer punt de la Moció. Entengui's bé —i ho vull deixar clar davant la senyora i els senyors consellers que avui ens acompanyen, i les senyores i els senyors diputats— que nosaltres no demanem la seva dimissió, senyor conseller, i no la demanem, entre molts altres motius, perquè si haguéssim de demanar alguna dimissió d'algun conseller o d'alguna consellera del Govern no seria vostè la primera persona en la qual pensaríem.

Ara, insistim que, en la lectura que fem nosaltres de la Moció es tracta només de dir públicament que no estem d'acord amb la política de turisme social i amb el seu capteniment.

Clarificada aquesta qüestió, que a mi em semblava que era el punt més polèmic d'aquesta Moció, i deixant ben clar aquest posicionament, pel que fa als altres punts, jo gosaria dir els altres set punts, perquè em sembla que els tres punts següents de la Moció del Grup d'Iniciativa per Catalunya i els quatre punts de la Moció del Grup Socialista són molt, molt semblants i si difereixen en la forma no crec que vulguin diferir en el fons, votarem en tots els punts a favor, tot i que acceptem que entrem en una minsa contradicció en estar a favor que es faci en tres mesos o en estar a favor que es faci en sis mesos. Com que nosaltres estem a favor del plantejament, i com que si hagués volgut una voluntat de trans-

accionar jo estic convençut que al Grup d'Iniciativa tant li hauria fet que, en lloc de tres, posés sis, doncs, i tampoc per no, ara, entrar en aquests aspectes, hi votarem a favor.

I pel que fa a les esmenes del Grup de Convergència, si les accepta el diputat del Grup Socialista, cosa que encara no sabem, però pressuposant que les puguin arribar a acceptar, votarem el resultat del text esmenat, que en una part, que en molt bona part és idèntic, semblant i canvia definicions per redefinicions, a les quals ja estem acostumats en la retòrica d'un cantó i l'altre de la cambra; que té un punt positiu, l'esmena del Grup de Convergència i Unió, quan fa desaparèixer aquell qualificatiu de «caràcter més representatiu», que nosaltres sempre creiem, en el nostre Grup, que és perillós, especialment si no sabem de quin segment industrial parlem, de quin segment social parlem i de quin segment econòmic parlem. I si parlem a grans trets de l'economia del país, d'«agents socials de caràcter més representatiu» n'hi ha moltíssims i a ben segur potser no és el que habitualment se sol entendre per ben pocs. I, en canvi, té una part negativa, que és la desaparició aquesta del «consens en el disseny», però en tot cas, diguem-ne, la balança en aquest sentit se'ns equilibraria.

I, en tot cas, voldria també acabar el nostre posicionament afegint-me a aquest consens que sembla que avui hi ha aquí, amb la voluntat de redefinir la política de turisme social, i hi insisteixo des de tres punts de vista: el reequilibrament del país, l'oferta de potenciacions del turisme des de visions molt distintes, i també la incidència en els agents socials pel que fa al lleure i l'esbarjo.

En aquest sentit, si les interpellacions i les mocions serveixen per a això, ens sentirem absolutament satisfets del nostre vot favorable a cadascun dels punts d'aquestes dues mocions.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bargalló. Ara, el senyor Rañé pot pronunciar-se sobre les esmenes presentades. Perdó, perdó, senyor Rañé, el senyor Fuentes demana posicionar-se sobre la Moció presentada pel Grup Socialista.

El Sr. FUENTES: Sí, moltes gràcies, senyor president. En fi, en tot cas, crec que tinc el dret a posicionar-me i a explicar quin serà el nostre vot en relació amb la Moció que ha presentat el Grup Socialista. He de dir que nosaltres votarem favorablement tots els punts de la Moció del Grup Socialista, no únicament perquè coincideix substancialment —ja he apuntat abans que hi havia algun aspecte que fins i tot nosaltres hauríem acceptat, que es podia modificar, com són els tres mesos o els sis mesos— amb la nostra Moció; amb la nostra Moció, en els punts segon, tercer i quart, evidentment. Però sobretot perquè coincideix amb una proposició no de llei que varem presentar nosaltres ja fa mesos, que es va debatre en comissió fa tres setmanes i que, curiosament, el Grup de la majoria en aquell debat no la va considerar pas tan constructiva perquè la va votar en contra. Celebrem que s'hagi modificat el criteri, celebrem que avui aquelles propostes es considerin constructives i celebrem

que, com a mínim, d'aquesta sessió en surti efectivament aprovada una moció que serveixi per redefinir, per modificar aspectes substancials de la política de la Conselleria de Treball.

Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Fuentes. El senyor Rañé té la paraula.

El Sr. RAÑÉ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bàsicament nosaltres ja avanço que acceptarem les esmenes que planteja el Grup de Convergència i Unió, fonamentalment per una raó, perquè no modifiquen el contingut, l'essència del nostre plantejament.

És evident, i suposo que jo no sóc un lingüista ni sóc un informàtic, però és evident que, a vegades, quan es mira un programa d'aquests, un paquet estàndard d'informàtica, hi ha vegades que un veu que és la versió 4.5, i la següent pot ser la 4.6 o la versió 5.0. Nosaltres no fem, en cap moment, qüestió de principis que aquest és el segon pla o el segon programa de turisme social o és la redefinició, és a dir, la versió 1.2 del Programa de turisme social; el que ens interessa no és el nom, són els nous continguts del Programa de turisme social, i això, per tant, redefinir el programa o definir un nou programa, evidentment, nosaltres ho entenem amb aquesta percepció lingüística, que el que ens interessa és el contingut del nou programa o del programa redefinit.

I si —com es diu vulgarment— el programa redefinit o el nou programa s'assembla o corregeix aquells elements que havia tingut l'anterior, que és l'objectiu que pretenem, ens sembla molt bé. Vull dir, en aquest sentit creiem que és clar. Evidentment, això canvia tota la part on nosaltres fèiem referència a un nou programa per «el programa» i seguim parlant de «el programa», perquè se li dóna una redefinició a l'actuació que es venia fent.

En aquesta direcció és evident que, així com nosaltres parlàvem dels recursos existents en el tema de turisme social, perquè partíem que hi havia un nou programa i que hi havia, en aquests recursos existents, els del Departament de Treball i els que ja havia generat el Programa de turisme social, doncs ara que estem parlant de la continuïtat redefinida d'aquest Programa, hem de parlar de recursos del Departament amb els que generi el nou Programa. Per tant, no hi ha tampoc cap modificació en el punt 2 en aquest sentit.

Resten dues modificacions. La primera, que nosaltres veiem amb plena satisfacció, que és l'element que s'hi afegeixin també a aquest procés de disseny, participació i execució i seguiment, les estructures de l'economia social. Ens sembla que és un element que pot ser força positiu i, evidentment, la diferència que es produeix en la redacció del punt 3 en relació amb el punt 2, quan el punt 3 diu: «Obrir un diàleg amb aquesta finalitat», es refereix a la finalitat del punt anterior, i en el punt anterior està expressat amb tota claredat que hi ha d'haver una participació en el disseny i en el seguiment. Evidentment a nosaltres, potser, ens hauria agradat molt més que es parlés d'elements de participació, però si hem de coordinar recursos que són propietats d'enti-

tats diverses, si hem de participar en el disseny o s'ha de participar en el disseny i en el seguiment, evidentment, si això no és gestió, doncs, serà alguna cosa que se li assembla molt, eh? Vull dir, hi han responsabilitats diferenciades, però hi ha alguna cosa que se li assembla molt. El que sí és cert és que hi ha una interacció molt important entre el Departament, els agents socials i els representants de l'economia social en tot el seguiment d'aquest Programa i, per tant, allò que havia estat, al nostre entendre, i que hem definit en aquesta Moció com a pecat original, jo crec que el podem, tranquil·lament, superar.

Des d'aquesta perspectiva plantegem, per la continuïtat que suposa, per al millorament i perquè en el fons no modifica la situació de fons del nostre plantejament, acceptar les esmenes que ha presentat el Grup de Convergència i Unió.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rañé.

Passem a les votacions.

En primer lloc, votarem el primer punt de la Moció d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

El primer punt de la Moció presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya ha quedat rebutjat per 16 vots a favor, 64 en contra i 36 abstencions.

Ara es voten la resta de punts de la Moció d'Iniciativa per Catalunya.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president!

El Sr. PRESIDENT: Sí? Vol votació separada d'algun...?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Votació separada del número 2.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, votarem el número 2.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 45 vots a favor, 64 en contra i 7 abstencions.

La resta de la Moció del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquests punts han quedat rebutjats per 52 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació la Moció del Grup Socialista, conjuntament; les esmenes han estat acceptades, de manera que es voten.

Vots a favor?

Aquesta Moció ha quedat aprovada per unanimitat.

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la contaminació atmosfèrica a Catalunya

Passem al dinovè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpeHació sobre la contaminació atmos-

fèrica a Catalunya, presentada pel diputat senyor Víctor Gimeno. *(Pausa llarga.)* Senyor Gimeno, ja pot començar, senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en el Ple passat, a la interpeHació que vam plantejar sobre la contaminació atmosfèrica a Catalunya, vam intentar fer una anàlisi de les mateixes dades elaborades per la xarxa de vigilància i protecció de la contaminació atmosfèrica de la Generalitat i sobre l'evolució d'aquestes dades. Vam intentar destacar alguns dels aspectes no tant del compliment, que és el que ha de passar i que és el que és esperable, sinó d'algunes tendències a l'alça d'alguns moments, alguns llocs en què hi ha valors per sobre dels que estan legament admesos. I vam, entre aquestes dades preocupants, assenyalar les del sulfhídric al municipi de Perafort, a l'entorn de Tarragona, del clor a Flix, d'òxids de nitrogen a diverses poblacions, entre les quals, una altra vegada estava també el municipi de Tarragona, però també està Barcelona, també està Igualada, també està Montcada i Reixac, i el del diòxid de sofre, per una banda, a Cercs, com és si no esperable, almenys més possible que hi hagi algunes dades de tendència a l'alça per la presència de la central tèrmica, però també, una altra vegada —com en totes aquestes que he dit— al Camp de Tarragona, i en aquest cas notòriament.

Vam posar també en qüestió el fet de la forma de control, i vam dir que no ens sembla de rebut dir que a una indústria es compleixen les condicions d'emissions atmosfèriques quan el que fem són inspeccions periòdiques, i si a una indústria, una vegada al mes, una vegada cada tres mesos, o encara que sigui una vegada cada quinze dies es fa un control i es diu que no sobrepassa els límits, d'aquí no es pot deduir, necessàriament, que la resta dels dies que no es controla, també —també— hi ha compliment de la normativa vigent.

Vam també, a més a més d'aquestes contaminacions directes produïdes per focus emissors concrets i, per tant, localitzades en determinades poblacions properes als focus emissors, vam parlar de la contaminació difusa, de la contaminació que es provoca per una sèrie d'emissions diverses i que llavors provoquen aquest increment de l'ozó a les capes baixes de l'atmosfera, i vam denunciar la forma en què es diu que només en dinou poblacions o en vint-i-dos municipis de Catalunya hi han dades preocupants d'ozó que superen el llindar d'informació. I es diu que hi ha 178 vegades —és a dir 178 dies— que en aquestes ciutats, en aquestes poblacions es van sobrepassar els nivells. El que vam dir és que vint-i-dues poblacions de vint-i-vuit que estan controlades és més del 75% de les localitats on hi han controls d'ozó de les capes baixes.

I vam destacar el fet que municipis tan llunyans de focus potencialment emissors, com poden ser Agullana al Baix Empordà, Alcover al Baix Camp o la Sénia al Montsià, hi ha durant més de cent cinquanta dies a l'any —és a dir, més del 40% del temps total de l'any— que se sobrepassa no l'índex d'informació a la població sinó l'índex —que també està a les directives europees— de protecció a la vegetació.

Jo tinc dades d'algunes estacions i en el cas concret de la Sénia hi ha mesos, que són els mesos de quan comença l'estiu, és a dir, abans de l'estiu, quan les condicions climatològiques són més favorables per a determinades estabilitats de contaminants, que en el cas —ja dic— de la Sénia el mes de maig de l'any passat, de vint-i-quatre dies que hi ha controls..., sempre hi ha alguns dies que les estacions no funcionen per raons diverses, però de vint-i-quatre dies hi han disset dies que passem aquest nivell de protecció; que el mes de maig, dels trenta dies, passava més de dinou dies, durant dinou dies van passar del nivell aquest màxim de protecció, i la resta estem, si el nivell és 65, la resta, la majoria estem a 63, a 59, a 61, que vol dir molt pròxims a aquest nivell de protecció a la vegetació.

Vol dir això que corrobora la percepció que tenen els pagesos i que tenen a moltes zones que no es poden cultivar determinades plantes, sobretot aquelles plantes que tenen fulla ampla, perquè els mesos de maig, de juny, el que sol passar és que es cremen aquestes plantes, les fulles, i que el conreu se'n va en orris. I que, per tant, el que calia és veure per què es produeixen tots aquests efectes.

El conseller, jo he de dir que en la seva resposta no em va contradir; va dir que, com és lògic, les dades estaven extretes del mateix document oficial del Departament, i el que em va contestar és que les actuacions que ha de fer, com és lògic, una conselleria, en primer lloc, és tenir-ne coneixement; en segon lloc, és fer una certa mesura de prevenció —i em va parlar de la propera publicació dels mapes de vulnerabilitat—; que, en tercer cas, s'ha de fer correcció, i em va parlar també de Montcada que ha millorat la situació, els nivells de contaminació, s'ha reduït, i també em va dir que es feien auditories que permetien conèixer realment quin és l'estat, i em va comentar l'increment d'inspeccions i controls.

Llavors, amb base en aquesta, jo diria, si no consens, almenys no-discrepància entre la interpellació i la resposta de l'interpellat, vaig fer una moció que entenia que reflectia les inquietuds conjuntes de les dues bandes. I, quan dic les inquietuds conjuntes, vull dir tant del Govern com del Grup d'Iniciativa per Catalunya, i que en el seu primer punt l'únic que fa és «constatar». I diem que el Parlament de Catalunya..., si Convergència i Unió, el conseller de Medi Ambient manifesta que s'ha d'anar actuant i que cal preocupar-se per aquests temes..., i fins i tot tinc aquí una entrevista que se li va fer en un diari d'àmplia difusió a la zona de Tarragona, com és el *Diari de Tarragona*, que diu: «Volem descontaminar» —«descontaminar» vol dir reduir la contaminació que hi ha, i «netejar» vol dir disminuir el nivell de brutícia de Tarragona—, el que enteníem era que, si més no, el conseller també està preocupat, Convergència i Unió està preocupada, i suposem que el Parlament deu estar preocupat, per les taxes que manifesten alguns contaminants. I el primer que fem és això: manifestar la preocupació per algunes tendències a l'alça i que cal posar-hi algunes mesures. I les mesures que posàvem eren: primer, intensificar i ampliar les mesures de control de la contaminació atmosfèrica dels

focus d'important volum d'emissió massica; és a dir, dels llocs on es produeix molta emissió de contaminants, per conèixer de forma contínua i a temps real el compliment dels estàndards autoritzats d'emissió. I aquí vull dir una cosa: no em vaig inventar res. Això és tal, pràcticament, fil per randa el que diu el conseller en una resposta parlamentària a aquest diputat. Jo li pregunto quins són els objectius d'un conveni signat amb les empreses químiques de Tarragona, bàsicament amb Repsol, que és una de les principals empreses que emet importants volums massics de gasos i em diu que l'objecte del conveni és «coneixement permanent i a temps real de les emissions d'aquells focus amb important volum d'emissió massica i, a més a més, una comprovació contínua del compliment dels estàndards d'emissió». És a dir, que l'únic que pretenc és que el que s'ha fet al conveni amb Tarragona que es faci ampliable a tot el territori, si més no a totes aquelles zones que són susceptibles de contaminació, de majors nivells de contaminació.

Segon apartat ja en el que demanem mesures, quin és? Vam dir, no és possible, no és possible reduir la contaminació, els índexs de contaminació, si no hi ha també un canvi en les pràctiques tant dels industrials com dels mateixos particulars. I llavors el que diem és que això vol dir una actuació, una actuació en positiu del mateix Govern i de totes les administracions perquè sensibilitzem i dissuadim —i dissuadir està fet en el sentit de dir: «si es pot agafar un vehicle d'ús públic, per què hem d'utilitzar un vehicle privat per desplaçar-nos, per exemple, per l'àrea metropolitana. És una mesura de dissuasió. Que aquestes mesures comportessin la reducció efectiva de les emissions contaminants, perquè nosaltres també volem descontaminar, no sols Tarragona sinó el conjunt del territori, i per descontaminar hem de reduir l'emissió d'aquests focus de contaminació.

I en el tercer punt, ja final, demanàvem una col·laboració amb altres territoris de l'Estat espanyol, en concret amb el País Valencià i Múrcia. Per què? Perquè la contaminació difusa, com hem dit, no depèn dels focus directes de contaminació que estan al costat; la Sénia, Agullana, Alcover no són zones, llocs on al seu costat hi hagi focus contaminants, sinó que la contaminació secundària per ozó depèn d'altres factors.

Al País Valencià hi ha estudis molt avançats d'això. Concretament, el Centre d'Estudis Ambientals de la Mediterrània està finançat, aquest centre, pel Parlament Europeu, tenen fons europeus per tirar endavant aquestes investigacions i sé que estan molt avançades les gestions perquè, d'una forma conjunta, d'una forma global es pogués fer l'estudi a tot el litoral mediterrani. I, és clar, tot el litoral mediterrani abasta fins a la Comunitat Autònoma de Múrcia. Llavors, el que diem és intentem millorar les relacions amb aquestes tres zones —Catalunya, País Valencià i Múrcia—, busquem la fórmula de conèixer bé els processos de contaminació atmosfèrica per agents fotooxidants, fonamentalment l'ozó i l'òxid de nitrogen, que sapiguem que aquí funciona diferent, d'una manera diferent de les condicions

del centre d'Europa perquè la nostra climatologia és diferent i, a conseqüència d'aquesta millora del coneixement, lògicament, hem de procedir al que el mateix conseller deia en la resposta, hem de procedir a diagnosticar els problemes i, en conseqüència, a elaborar els procediments de control primari i de control secundari per actuar sobre els focus emissors d'aquests increments preocupants dels nivells d'ozó.

Pel que se m'ha dit hi havia una esmena fantasma, una esmena que fins i tot no fa molt algun portaveu dels altres grups de l'oposició em plantejaven quin era el meu posicionament, s'ha dit que s'ha retirat, que no existeix aquesta esmena. Vull entendre que el Grup de Convergència i Unió està exactament d'acord amb tot el que hem plantejat, que veu innecessari mantenir l'esmena perquè era una esmena de matisos i que, davant d'aquesta coincidència d'objectius i coincidència de textos, arribarem a una aprovació unànime d'unes mesures que no són, de cap manera, forassenyades, que crec que descriuen plenament el que vam discutir el conseller i jo mateix a la interpellació passada i crec que, en definitiva, són les més les que serien procedents, no vull dir les úniques, però potser algunes de les més significatives per intentar, d'alguna manera, no sols conèixer sinó també actuar sobre els focus d'emissió de contaminants en aquest territori nostre.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Hi havia unes esmenes del Grup de Convergència i Unió que han estat retirades. Per consegüent, passem a la fixació de posicions pels grups.

El Grup Parlamentari Popular: la senyora Montserrat té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Moltes gràcies, senyor president. Illustre senyor diputat, vaig escoltar amb atenció el contingut de la substanciació de la interpellació que vostè va fer al conseller Vilalta i comparteixo plenament el que vostè va dir, i fins i tot crec que vostè en la rèplica va treure un tema molt interessant quan vostè ens explicava a la reunió que havia tingut amb altres municipis sobre la incidència —o aquells municipis querellants— que té la central tèrmica d'Andorra i que, pràcticament, aquesta preocupació que vostè tenia en aquell moment ho ha demostrat i ha quedat reflectida en el punt 3 de la seva Moció.

Crec que és molt interessant que vostè hagi tret aquest tema. Nosaltres donarem suport a tots tres punts de la Moció. Sí que tenim la Llei 22, del 83, a Catalunya, de protecció de l'ambient atmosfèric, i que casa nostra, doncs, és un país molt industrialitzat i no n'hi ha prou amb aquesta Llei sinó que, evidentment, el que fa falta són moltes mesures de prevenció i d'intensificar, com vostè molt bé diu, les mesures de control.

I quan vostè substanciava en aquests moments la Moció m'he recordat que en el Parlament de Catalunya, al seu moment, vàrem demanar una proposició no de llei perquè al Penedès, en aquells moments —jo demanava a Sant Sadurní d'Anoia, per la incidència que té la central tèrmica de Cubelles—, hi hagués una petita estació atmosfèrica que pogués

controlar tots aquests afers contaminants, i no va poder ser estable però sí que és una que és rodant, que ve un vehicle i que ve a fer les seves prospeccions, ho comunica a l'Ajuntament i marxa. I, evidentment, està algun temps determinat, de vegades un mes o dos, a tornar, i mentrestant, en aquest període, és allò que vostè deia que no saps exactament si aquelles mesures que al seu moment han donat, creixen o no creixen o sempre és igual, sinó que t'has de fixar en el que es dona al seu moment.

Per tant, coincidim plenament amb tot el que vostè ha dit, sàpiga que tindrà el suport del Grup Parlamentari Popular a tots tres punts de la seva Moció.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, seré breu en el posicionament del meu Grup Parlamentari, que anunciarà el vot favorable a tots tres punts, i serem breus perquè, tal com s'ha dit en aquesta explicació anterior del diputat que presentava la Moció, molts d'aquests punts ja han estat àmpliament debatuts i sembla que existeix un ampli consens, tot i que després pugui no reflectir-se en la votació.

A Catalunya, i de manera molt generalitzada així es creu i així es defensa, existeix una bona Llei atmosfèrica. El problema de la Llei atmosfèrica sorgeix quan les mesures de control que hi ha per poder fer complir aquesta Llei atmosfèrica es demostren insuficients o quan es produeixen alguns elements d'incompliment d'aquesta Llei atmosfèrica i es prenen només algunes mesures legals per tal de no estar al marge de la legislació, però que, en realitat, no solucionen les problemàtiques que generen aquests municipis, els municipis afectats, en els quals els problemes persisteixen amb una certa normalitat, en els temes referents a contaminació atmosfèrica.

Com que el primer punt d'aquesta Moció parla d'intensificar i ampliar les mesures de control de la contaminació atmosfèrica sobre l'emissió massica, concretament, i creiem que és oportú, el segon punt, en resum, correspon a unes campanyes d'educació ambiental per tal que es produeixi menys contaminació atmosfèrica i al tercer punt es demana que s'actui en conseqüència quan hi hagi els punts aquests de contaminació a diferents municipis, nosaltres votarem a favor de tota aquesta Moció.

Els temes de contaminació atmosfèrica són els temes que per antonomàsia traspassen estats. És, per exemple, el cas que pugui haver-se produït amb el núvol, que en el seu moment es va produir amb el núvol tòxic de l'accident de Txernòbyl, que va afectar Europa central i els països escandinaus, o per exemple les pluges àcides que reben a les penínsules escandinaves a conseqüència de les activitats industrials que generen a la Gran Bretanya. Aquí també ens passa. Tenim un nucli conegut de contaminació en qüestions de pluja àcida com és la tèrmica d'Andorra a Terol, que afecta els Països Catalans i, per tant, aquesta cooperació en

allò de què parla en el tercer punt d'aquesta Moció ens sembla correcta.

El que passa és que el marc que es defineix aquí, si més no, ens sorprèn. En ajuntar País Valencià i Múrcia nosaltres pensem que hauria estat més adequat, doncs, un marc que passés o bé per tota la conca mediterrània o bé per un marc europeu o, fins i tot, per un marc mundial, ja que els grans problemes en l'àmbit atmosfèric són de marc mundial.

De tota manera –i faré aquesta matisació–, nosaltres donarem suport, com he dit al seu origen, a tots tres punts d'aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor Portabella. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Gràcies, senyor president. Si m'ho permet, des de l'escó, per manifestar el nostre suport a una iniciativa parlamentària que nosaltres pensem que no hauria de plantejar-se com una qüestió més mediambiental, sinó com una de les qüestions importants dels problemes ambientals, perquè estem parlant de la repercussió que pot tenir en la salut de les persones i en la vegetació i, per tant, que hauríem de prendre mesures amb la màxima urgència. És a dir, jo estic molt d'acord amb les mocions presentades que plantegen ampliar els estudis, ampliar els coneixements; jo crec que no n'hi ha mai prou de conèixer les coses, però crec que nosaltres aquí estem en una cambrà política i, per tant, hem de prendre mesures davant del que ja coneixem, i coneixem que la situació de la contaminació..., aquest matí es parlava del tema de la conca del Besòs, però podríem parlar de la conca del Llobregat, podríem parlar d'altres zones on la contaminació atmosfèrica és important. Per tant, a part de les propostes que hi ha a la Moció, que jo considero que són molt importants, que avancen en aquesta perspectiva del coneixement, hauríem de prendre postures molt decidides a l'hora d'actuar.

Jo crec que s'estan fent coses, però que són totalment insuficients pel que fa a la salut de les persones i, com molt bé s'ha plantejat aquí, la directiva sobre el tema de l'ozó, que ja hauríem d'haver traspassat a la legislació des del març d'aquest any, no s'ha traspassat encara, ni a nivell de Catalunya ni a nivell de l'Estat, i jo crec que hauríem d'insistir que aquesta directiva es trapassi a la nostra legislació, a fi i efecte que puguem prendre les mesures corresponents.

Per tots aquests motius, senyor president, donarem suport a aquesta Moció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Madueño. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Carrera.

El Sr. CARRERA: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em posicionaré respecte a la Moció presentada subsegüent a la interpellació del senyor Víctor Gimeno en el darrer Ple.

En aquesta interpellació es va fer palès el fet que hi ha una tendència a l'alça d'alguns contaminants atmosfèrics detectats per la xarxa de vigilància i previsió de la contaminació atmosfèrica, tant dels primaris, localitzats a l'entorn de les grans indústries, com dels secundaris, fonamental-

ment l'ozó, la difusió dels quals evidentment afecta tot el territori.

Respecte a la tendència d'alguns contaminants primaris, les dades indiquen que les partícules en suspensió total tenen una tendència a l'alça a Badalona, però que a Barcelona, Castellbisbal, Sant Andreu de la Barca, Sant Vicenç dels Horts i algun altre poble dels voltants, la seva tendència és a la baixa, tot i que els nivells segueixen essent alts i per aquest motiu la zona que comprèn aquests municipis, juntament amb els del Papiol i Pallegà –que estan dintre d'aquesta zona que dèiem–, està declarada zona de protecció especial, i per tant s'ha d'estar elaborant el corresponent pla de mesures correctores.

A Cassà de la Selva la tendència ha estat a la baixa, a l'igual que a l'Arboç, i en canvi a Montcada i Reixac els nivells es mantenen, com molt bé deia el senyor Gimeno.

Els contaminants diòxid de nitrogen i diòxid de sofre mantenen els nivells per sota dels mínims legislat; el plom i els hidrocarburs totals tenen una tendència a la baixa. Així doncs, els resultats dels nivells de qualitat de l'aire i llur control –control que és l'objectiu principal a assolir per tal de donar compliment a la legislació vigent en aquesta matèria– no són un motiu, crec, d'absoluta preocupació.

Només a la zona del Baix Llobregat, els nivells de partícules totals en suspensió, tot i que estan disminuint, són tan importants que s'ha endegat el corresponent pla de mesures, com hem dit abans. No obstant això, s'han de mantenir i potenciar les mesures de control de la contaminació atmosfèrica dels focus d'important volum d'emissió per tal de conèixer de forma contínua el compliment dels estàndards autoritzats d'emissió de contaminació.

Per tot això, hem d'aprofitar l'existent xarxa de vigilància i previsió de la contaminació atmosfèrica, la qual actualment, com tots vostès saben, està dotada de cinquanta estacions automàtiques, amb més de dos-cents analitzadors automàtics de vigilància de la contaminació atmosfèrica.

Per altra banda, hi han instal·lats també més de tres-cents sensors manuals. En els darrers dos anys hi ha hagut un notable augment dels sensors automàtics, la qual cosa fa que el mètode d'anàlisi permeti conèixer l'estat de la qualitat de l'aire d'una manera instantània i contínua. En canvi, el nombre de sensors manuals s'ha mantingut constant, però han disminuït notablement aquells de mesura de diòxid de sofre i fums negres, ja que la concentració d'aquests contaminants s'ha reduït de forma important en els últims temps.

L'evolució de la xarxa en relació amb el nombre de municipis vigilats ha augmentat des de l'any 89, en el qual es controlaven seixanta-un municipis, a l'any 93, en què estan controlats més d'un centenar d'aquests. Això ve a representar que actualment el 73% de la població de Catalunya viu en municipis on es realitza un seguiment de l'evolució de la qualitat de l'aire. Cal tenir en compte que en molts dels municipis on ja hi havia instal·lats sensors manuals s'hi han ubicat nous sensors automàtics, perquè aquest control sigui més efectiu.

També hem d'aprofitar i potenciar el Centre d'Iniciatives per a la Producció Neta, que no solament ha d'actuar en matèria de residus industrials o industrials especials, sinó que també creiem que ha de ser o ha d'abordar el tema de les emissions contaminants.

Aleshores, també les comissions d'activitats classificades imposen limitacions importants a les emissions industrials a les autoritzacions de les noves instal·lacions. Respecte a les instal·lacions existents, via conveni o en el moment de l'ampliació o de modificació dels processos industrials, es poden imposar restriccions i control de les emissions. Com a exemple, el conveni recentment signat amb pràcticament totes les indústries del Camp de Tarragona, amb un volum més important d'emissió, que configura una xarxa d'estacions de control en contínua en els principals focus emissors i que permetran obtenir per part del Departament de Medi Ambient les dades d'emissió de manera instantània.

A la vegada creiem que s'haurien de promoure campanyes de sensibilització que busquin la reducció dels contaminants a l'atmosfera i una de les campanyes que creiem que tindria real incidència sobre la reducció d'emissions seria una campanya adreçada a la reducció d'emissions dels vehicles de combustió interna, que emeten, com vostès saben, els contaminants precursors de l'ozó.

En aquesta matèria, la generalització de l'ús del catalitzador en els vehicles ja representa una millora detectable. Tinguem en compte que les fonts principals de contaminació atmosfèrica –en tant per cent sobre el total i globalitzant les dades– representaria que el trànsit contamina el 60%; que les indústries, el 18%; les centrals tèrmiques, el 13%, la climatització el 6%, i la manipulació dels residus industrials representaria el 3%.

Per altra banda, és evident que una campanya de sensibilització a tots els ciutadans per a la reducció d'emissions a les empreses no és el més efectiu per a aquestes, sinó que creiem que per al tema industrial és més idoni el foment de les auditories ambientals.

Respecte al punt 3 de la Moció, sobre la col·laboració amb el País Valencià i Múrcia per a actuacions conjuntes que comportin una millora del grau de coneixement dels processos de contaminació atmosfèrica per agents fotooxidants, seria convenient abans tenir més evidència sobre la possible interrelació d'aquests contaminants en les citades àrees. Tinguin en compte que una de les preocupacions bàsiques i no resoltes de gran part dels científics que es dediquen a l'estudi de la contaminació atmosfèrica és la d'obtenir un model de difusió dels contaminants i predir o preveure a partir d'ells, amb la suficient anticipació, els possibles episodis de contaminació.

Aquests models, perquè siguin fiables, han d'utilitzar variables com la quantitat total de gasos emesos a l'atmosfera, la velocitat mitjana del vent a l'altura d'on hi ha l'emissor, els elements meteorològics en general –les pluges, les boires, el grau d'humitat, etcètera–, la circulació atmosfèrica, els efectes de la vegetació, la urbanització del sòl, la topografia, l'estructura vertical de les temperatures a l'atmosfera,

etcètera. De tot això se'n dedueix que la complexitat que comporten aquests estudis fa que avui dia sigui pràcticament inviable tindre un model que sigui realment fiable per fer aquestes previsions.

Independentment, però, del possible transport interregional de contaminants atmosfèrics que requereix aquests estudis, que a més han de comptar amb períodes llargs d'obtenció de dades i tractament d'aquestes per posar-ho en evidència, és clar que els contaminants fotooxidants es formen a partir de contaminants precursors o primaris. Per tant, l'actuació més eficaç ha d'anar encaminada a un control i a una progressiva reducció d'aquestes emissions i és en aquest aspecte on el Departament de Medi Ambient està intensificant els seus esforços.

Per tant, i en base a aquestes consideracions, el Grup de Convergència i Unió s'oposarà a aquesta Moció, amb el benentès que si bé és cert que s'ha presentat una esmena –i aquesta esmena no era tan fantasma com deia el senyor Gimeno, sinó que realment s'havia presentat una esmena–, però que en una segona lectura d'aquesta s'han trobat punts que eren impossibles de poder assumir per part d'aquest Grup.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carrera.

Passarem a la votació.

Vots a favor del text de la Moció?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de muntanya

Passem al punt vintè: Moció subsegüent a la interpellació sobre la política de muntanya, presentada pel diputat senyor Joan Ganyet. Té la paraula. (*Remor de veus.*) Silenci.

El Sr. GANYET: Honorable senyor president, senyores i senyors diputats, *natura simplicibus gaudet*, la natura es complau en les coses senzilles; acudeix, sol·licita, l'elegància dels clàssics per illuminar la presentació de la Moció subsegüent a la interpellació sobre política de muntanya, substanciada ara fa uns dies al Parlament.

A Catalunya es dona l'espontània identificació entre els mots «natura» i «Pirineu» i és bo que sigui així. Per tant, crec poder afirmar –apurant el sillogisme– que el Pirineu i els pirinencs també es complauen en les coses senzilles.

Els proposo l'exercici de resseguir els punts de la Moció que el Grup Socialista presenta a la seva consideració, a la llum de quatre idees senzilles, aprehensibles, perfectament entenedores.

La primera, la conveniència de l'adequació de l'òrgan a la funció. El punt primer de la Moció deia: «Crear la Direc-

ció General de la Muntanya com a òrgan específicament encarregat de l'aplicació de la Llei d'alta muntanya, a partir de la constatació de les mancances que es produeixen des de la seva aprovació l'any 83 en la formulació de la política global que el Pirineu necessita.»

Els faig mercè de llegir-los retalls de premsa que tinc aquí, de rabiosa actualitat, que fan esment de la profunda insatisfacció dels consells comarcals de la Cerdanya, del Berguedà, de l'Alt Urgell, sobre les propostes de plans comarcals presentats per la Direcció General de Planificació Territorial, que s'ocupa, entre moltes altres qüestions també, de la política de muntanya.

La crítica, sempre objectiva –la tinc aquí, també– i de caràcter global, sobre la inadequació de l'òrgan a la funció per part dels Grups de l'Alt Pirineu ha estat constant al llarg de l'última dècada. Imaginin vostès què passarà quan els consells comarcals, fruit d'un necessari i urgent consens dels grups de la cambra, deixin d'estar tan condicionats per una única força política –avui amb majoria absoluta a la cambra– i obtinguin el caràcter d'institucions més representatives de la pluralitat ideològica del país.

Segona idea senzilla: el procés d'elaboració dels plans comarcals de muntanya ha de ser participatiu. D'aquí es desprèn el redactat del segon punt de la Moció: «Promoure la participació activa de la societat pirinenca organitzada en entitats i associacions, amb l'enquesta prèvia a l'aprovació dels plans comarcals de muntanya per tal de superar el desconeixement generalitzat que existeix sobre el principal instrument d'aplicació de la Llei d'alta muntanya, fet que afecta molt negativament la seva eficàcia.»

Els plans comarcals no han de ser elaborats a banda dels pirinencs. Experiències alpines que coneixem molt bé, molt directament, demostren a bastament que el foment de la participació pública és essencial, és un principi senzillament democràtic. Si no hi ha l'òrgan *ad hoc* i la participació és insuficient el producte és notòriament deficient. Els plans comarcals són notòriament deficients; ho han estat els de la primera generació i pot pronosticar-se que ho seran els de la segona generació, que aviat han de veure la llum.

Tercera idea senzilla: a territoris específics correspon planificació específica. El punt tercer postula «reconèixer el caràcter diferencial d'alta muntanya en el Pla territorial general de Catalunya, amb la consideració d'un conjunt de comarques pirinenques com a àrea específica de planificació».

Per nosaltres, senyores i senyors diputats, senzillament, el Pirineu existeix. Facin una enquesta als catalans, demanin-los que citin algunes àrees de Catalunya amb personalitat diferenciada i comprovaran com la immensa majoria considera el Pirineu una d'elles. Si el Pla territorial general no contempla aquesta evident realitat –que científicament també es pot demostrar des de la perspectiva socioeconòmica, física, climàtica, d'infraestructures, etcètera– és que el Pla territorial pateix degudes deficiències i haurà de revisar-se la seva metodologia.

Quarta idea i última, senyor president, també diàfana i senzilla. En general, si en un massís muntanyenc hi ha

vessant sud, hi ha també vessant nord, per tant cal una visió de conjunt. Així ho postulàvem nosaltres en el punt quart de la Moció: «Iniciar l'estudi d'un pla estratègic del Pirineu de forma participativa i concertada amb les administracions públiques catalanes i no catalanes concernides, per tal d'avançar en la determinació del paper que li correspon al Principat i al migdia d'Europa a inicis del segle XXI.»

Hi ha el Pirineu català, l'aragonès, el navarrès, el basc, l'andorrà, al vessant sud, però també –és una realitat incontrovertible– existeix el Pirineu francès, al vessant nord. Des d'un avió o des d'un satèl·lit, quan hi puguem viatjar, es veu el Pirineu com un ecosistema unitari: vessant nord i vessant sud. Té tot el sentit, doncs, que es posi en pràctica una idea senzilla, realitzable i imprescindible des del nostre punt de vista: que les institucions representatives del Pirineu d'àmbit català i no català acordin reflexionar conjuntament sobre el futur d'una de les muntanyes que conformen el migdia d'Europa. Els convidem que considerin la conveniència que Catalunya sigui la capdavantera. Vostès, senyores i senyors diputats, tenen la paraula.

Voldríem, en definitiva, que el Parlament de Catalunya es vulgui complaure, també, com la natura, com el Pirineu, en les coses senzilles.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ganyet. Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió: per defensar-les, té la paraula el senyor Companys.

El Sr. COMPANYS: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, he seguit amb molta atenció la intervenció del diputat senyor Ganyet i la vaig seguir també en el moment en què va presentar la interpellació que va contestar el conseller d'Agricultura. I m'agradaria fer una mica de reflexió, sobretot en el moment en què va presentar la interpellació per poder arribar després als punts de la present Moció.

Deia el senyor Ganyet, en l'últim Ple que vam tenir, que els consells comarcals de muntanya havien desaparegut, i havien desaparegut –i això ho dic jo– no perquè no complissin la seva missió, no fessin la seva feina, no perquè no fossin efectius o no perquè no fossin elements dinamitzadors del país, sinó perquè deia que s'havien generalitzat. De fet, aquesta era una posició –jo crec– de no excessiu pes. Jo penso que és bo que s'hagin generalitzat perquè, en tot cas, és el resultat que la seva missió es compleix i, per tant, les diferents comarques volen també organitzar-se amb sistemes semblants.

Deia que la composició dels actuals consells comarcals de muntanya no afavorien gens la política de muntanya i les seves mancances de representativitat gravaven negativament la política de muntanya. Evidentment, tampoc no podem estar d'acord amb aquest posicionament. Tenim dues visions dels consells comarcals de muntanya i dels consells comarcals en general, el seu Grup i el nostre, molt diferenciades; però, en tot cas, no podem dir que els ajuntaments dels pobles petits, que tenen una presència important en els consells comarcals, no són representatius. Aquí hi podria haver dos

models: un model, que basava vostè en les seves argumentacions, parlant de la Seu d'Urgell, d'on vostè és alcalde, on deia que hi havia el 60% de la població i el 40% pel territori i que creia que no tenien prou pes dintre el Consell Comarcal.

Miri, divuit o dinou municipis de la seva comarca..., i per tant, jo penso que, malgrat que és cert si ho mirem des del punt estricte d'habitants, jo penso que la comarca és un model de representació territorial on els municipis, per petits que siguin, han de tenir un pes important, i aquests són els que han de definir la política de muntanya. I per tant, això que vostè creu que és un greuge, la representativitat en funció del nombre d'habitants, jo penso que és una virtut. Jo penso que, en tot cas, aquests consells comarcals de muntanya, o els consells comarcals en general, tenen una representativitat molt important del territori en funció de la seva llei electoral i en funció del pes específic que tenen els ajuntaments petits.

Deia també vostè que el Consell General de Muntanya no el coneixia ningú i que, d'alguna manera, era el representant de la muntanya davant de l'Executiu. Tampoc no diu això la Llei. Realment, el Consell General de Muntanya és un òrgan d'assessorament i consulta de l'Executiu i entenc jo que la importància que se'l conegui més o menys no és una cosa molt important.

Per tant, estaríem davant dos projectes diferenciats, i deia vostè exactament que, realment, des del Consell Executiu, des del Govern no hi havia una formulació —ho diu vostè en el seu primer punt— d'una política global pirinenca. Jo m'atreiria a dir que mai hi ha hagut una coordinació tan important com hi ha hagut ara i que, malgrat que no hi hagi una direcció general, que aquest és un tema..., jo penso que de cap manera hi estem tancats, encara que en aquest moment entenem que no és el moment adequat per parlar-ne, o que creiem que aquest moment no és un bon moment per tirar endavant aquesta proposta, de cap manera podem dir que en aquest moment, amb la política de muntanya, no s'hi té una visió global. Les inversions d'aquest últim quinquenni, que van per damunt dels 65.000 milions de pessetes, els plans comarcals de muntanya que s'estan en aquest moment aprovant, penso que marca una línia clara d'aquesta sensibilitat que té el Govern de Convergència i Unió cap a aquestes zones de muntanya. Mai en la història hi havia hagut una modificació, una inversió, una transformació tan important de la zona nord del nostre territori com hi ha hagut en aquest moment.

Que hi ha mancances? Segurament que sí, però són mancances segurament que repartides. De fet, la Generalitat ha fet importants inversions en infraestructura de transports. Però a mi m'agradaria, m'agradaria moltíssim que també el Ministeri de Transports, de forma especial, fes una política europea. Nosaltres parlem moltes vegades dels països alpins i vostè de forma especial. Per què en aquest moment el Ministeri no copia la política alpina de fer túnels i unir el nostre Pirineu, per exemple foradar Salau i unir les zones dels Pallars amb França. Aquesta seria una política important

que ha de tirar endavant el Ministeri, conjuntament amb el Govern francès, de promoció del nostre territori.

Els Pirineus estan en un procés de creixement important; s'ha fet un esforç molt gros. Però, en tot cas, si realment volem que continuïn desenvolupant-se han de mirar les infraestructures no a nivell del territori de Catalunya o a nivell espanyol, que estan millorant, sinó a mesura que siguem capaços de poder foradar aquests Pirineus, que durant grans anys, durant molt temps han estat una gran muralla que ens ha separat de França, com a punt de trobada, punt d'unió amb el territori veí.

Per tant, aquesta política important de millores de comunicacions és vital per al creixement del Pirineu i trobo molt estrany que vostè, que és un profund coneixedor de la realitat, no n'hagi parlat. O de la telefonia rural; telefonia rural que en aquest moment els municipis petits de muntanya pràcticament tenen, però no gràcies a la Telefònica, o en molt poca part gràcies a la Telefònica, sinó a l'esforç de la Generalitat, de la Conselleria d'Agricultura, i de forma molt especial de les diputacions, que han demostrat la seva sensibilitat al respecte.

Per tant, no es pot, de cap manera, desqualificar, no es pot dir que no hi ha una visió global, no es pot dir que des del Govern de Catalunya no s'és sensible a una realitat que és el Pirineu i per la qual tots estem disposats a continuar lluitant de cara al futur, perquè el nostre Pirineu el puguem conservar en bones condicions i que puguem deixar als nostres fills i que es sentin ells honrats de nosaltres.

En tot cas, hi ha una voluntat de consens, i això ens ha fet que presentéssim una sèrie d'esmenes, una sèrie exactament de propostes per transaccionar-les i a veure si arribem a acord amb algunes d'elles. I exactament serien una que va en la línia del punt segon i l'altre del punt quart, que he fet arribar a la Mesa i que vostè té en aquest moment.

Però de totes formes el posicionament global seria..., en el primer punt, de crear la direcció general, crec que ha quedat ben explicat el meu posicionament. Nosaltres hi votarem en contra perquè en aquest moment creiem que no és el moment adequat, però sobretot perquè la seva segona part d'aquest primer punt diu que es constaten les mancances que es produeixen des de la seva aprovació en una formulació de la política global. Jo crec que això no es sustenta sobre cap dada i, per tant, totes les posicions que són de caràcter global, moltes vegades són fruit que realment es tenen pocs arguments al respecte.

En el següent punt, de promoure una participació activa de la societat pirinenca, evidentment que estem d'acord, que nosaltres hem presentat una proposta alternativa i que sembla ser que hi haurà una transaccional, que presentarà el senyor portaveu del Grup Socialista, i que nosaltres segurament estaríem d'acord amb la transaccional aquesta.

Però per què no estaríem d'acord, en principi, amb la primera proposta que ha fet el Grup Socialista? Per una raó molt senzilla: perquè volem nosaltres que en el punt segon el que es faci és que s'apliqui l'article vuitè del desenvolupament de la Llei d'alta muntanya i que diu perfectament,

aquest article, diu: «Es demanarà l'opinió a les organitzacions empresarials, agricultors, ramaders, industrials, a les associacions cíviques i culturals dels òrgans de l'administració presents en cada comarca.» I a mi em consta que els consells comarcals han fet això i que han parlat amb els ajuntaments, han parlat amb els alcaldes de la seva comarca i han parlat amb les diferents organitzacions que hi ha a les seves comarques, des de comerciants, des d'hostaleria, des de cases de pagès..., amb tota aquesta gent han parlat, i en base a totes aquestes consultes, doncs, s'ha tirat endavant el que se'n dirà el Pla comarcal de muntanya.

En el punt tercer vostè ens parla del reconeixement del fet diferencial de la zona d'alta muntanya en el Pla territorial general de Catalunya. El Pla general de Catalunya arribarà a aquesta cambra molt aviat i penso que en aquell moment serà el moment adequat per poder analitzar i poder debatre si realment aquest Pla territorial general de Catalunya preveu aquest fet diferencial de la muntanya o no el preveu. Jo en aquest moment no ho sé; esperem que molt aviat arribi aquí i a aquesta cambra amb llums i taquígrafs podrem discutir sobre aquest punt.

I el quart punt, iniciar un estudi d'un pla estratègic, hem presentat una proposta, una proposta que està bastant en la línia de la presentada per vostè, senyor Ganyet, i crec que arribarem a un acord. Per tant, i resumint, senyor president, senyores i senyors diputats, estariem d'acord amb el punt 4, votarem a favor la transaccional del punt 2, i votarem en contra el punt primer i tercer.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Companys. Poden intervenir ara els grups que no han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la senyora Arnalot.

La Sra. ARNALOT: Senyor president, senyores i senyors diputats, han de reconèixer, senyors de la majoria, que tot i les paraules que de forma periòdica pronuncien diferents representants de la coalició governant, especialment en èpoques pre-electoral i electoral, el Govern no ha implementat les possibilitats obertes de la Llei d'alta muntanya de 1983. I això es concreta en la manca d'una política de promoció de les zones d'alta muntanya, que, en determinades, cas de la Vall d'Aran i de part de la Cerdanya i l'Alta Ribagorça, tendeixen cap a una progressiva desertització territorial i cap a un envelliment demogràfic.

Des del punt de vista polític, els resultats d'onze anys de vigència de la Llei d'alta muntanya i d'aplicació de les competències exclusives de la Generalitat de Catalunya no poden ser més decebedors. La voluntat del legislador s'ha difuminat, tant pel que fa als plans comarcals com pel que fa a les institucions locals de representació política i gestió intermunicipal d'aquests zones. Reconeixent de forma global aquestes necessitats, que fonamenten la Moció a debat, el Grup Parlamentari Popular considera insuficients els arguments presentats per proposar la creació d'una nova direcció general, raó per la qual anunciem l'abstenció del Grup Popular en el primer punt.

Entenem que no cal una nova estructura burocràtica per gestionar bé els recursos públics destinats de l'alta muntanya, i que el que s'ha de fer és incrementar la inversió i no la despesa corrent. La creació d'una nova direcció general comporta, pel que ens tenen acostumats els departaments del Govern, només per començar a funcionar, unes despeses suplementàries en càrrecs de confiança i despeses de funcionament, sense que hi hagi arguments suficients que justifiquin aquesta nova generació de despesa corrent, sobretot quan és evident la limitada pressupostació que reben en inversions i transferències de capital aquestes comarques.

Pel que fa a la promoció de la participació de la societat civil de les comarques de muntanya i de les seves administracions locals en la definició de la política territorial de la Generalitat, votarem a favor del punt 2 de la Moció. Entenem que cal impulsar, com deia la Llei del 1983, un treball de consens i diàleg amb la resta d'institucions públiques -Estat, diputacions provincials, ajuntaments, els consells comarcals- i amb el moviment associatiu del territori.

Ara per ara, totes les enquestes prèvies als plans comarcals de muntanya, les associacions socials i els poders locals de les zones muntanyenques no ens deixen, en la pràctica, en l'establiment de prioritats, inversions i actuacions dels plans comarcals, i aquests són llistes d'obres predeterminades des del Govern de Catalunya de forma unilateral. Creiem que aquesta imposició sense un debat real amb l'Administració catalana sobre les diferents alternatives i ordres de prioritats comporta, en cert sentit, un greu dèficit de participació social que el punt 2 de la Moció vol corregir, respondent amb fidelitat a l'esperit de la Llei del 1983. El Grup Parlamentari Popular considera també que cal donar a les comarques pirinenques un tractament territorial específic, més cohesionat i integrat, tenint en compte que parlem d'unes comarques que presenten una problemàtica territorial, social i econòmica comuna.

Votarem a favor del punt 3 de la Moció, valorant molt positivament el reconeixement per part del Consell Executiu del Pirineu com a àrea específica de planificació, circumstància que ara per ara no es dona en la mesura que el Pirineu no té cap tractament particular des del punt de vista de la política territorial global de Catalunya, i això s'agreuja per la manca d'una política global en aquesta zona, que cada vegada és més oscil·lant entre el desenvolupament d'una economia purament de serveis turístics i una progressiva reducció de les estructures productives tradicionals. Volen que siguin, aquestes comarques, només unes comarques de serveis turístics? És una possibilitat, però això requereix una política més coherent.

Finalment, en relació amb el darrer punt de la Moció, el votarem també favorablement, ja que en opinió del Grup Parlamentari Popular només considerem que cal una major coordinació amb altres administracions públiques d'Aragó i Navarra i de França per tal d'elaborar una política global per a aquest territori, que faci més viable l'adjudicació de programes i ajuts des de la Unió Europea en favor d'aquests territoris, per tal de mantenir la cohesió social i territorial;

com més administracions treballin coordinadament en una mateixa direcció a nivell local, autonòmic i estatal, a Catalunya i a altres comunitats autònomes, a Espanya i a França, més possibilitats hi haurà de portar cap al Pirineu els recursos de la Unió Europea que necessita aquesta zona.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Arnalot. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, i molt especialment aquest diputat, vol manifestar no sols la conformitat amb el contingut de la Moció, sinó també amb tota la sensibilitat que ha plantejat el diputat senyor Ganyet respecte a la problemàtica de comarques allunyades del nucli on es juga la major part dels interessos de tot tipus de Catalunya, perquè, com ell sap, també som de comarques rurals, no ens n'amaguem, no en tenim cap vergonya i, en tot cas, som allí perquè creiem que hi hem d'ésser allí, vull dir que no tenim cap voluntat d'eternitzar-nos en el nucli de Catalunya, perquè creiem que Catalunya és un tot, i que en aquestes comarques deprimides, de poca població, apartades del centre de Barcelona, totes les actuacions i tots els interessos que es diuen, a l'hora de la veritat no s'hi fan. Existeixen lleis, existeixen instruments, però després el que passa és que hi ha diferències d'aplicació o diferències de concert entre el que es diu i el que es fa. I en sortir dades estadístiques, de dir: «no, no, és que són comarques que estan una mica més afavorides que les altres», no vol dir mai que en la realitat estiguin més afavorides i, en tot cas, sempre hi estan molt menys, perquè els paràmetres estadístics no són suficient reflex del que és la realitat social i territorial de moltes zones.

En aquest cas creiem que els instruments que es plantejen és que, si existeixen —establerts, almenys— uns plans comarcals de muntanya que siguin eficaços —que és el que es demana—, i és obvi que l'eficàcia no s'aconsegueix més que a partir de la transparència, a partir de la participació, a partir del coneixement de quins són els instruments, i amb això potser podríem evitar alguns fenòmens tan curiosos com un que recentment hem estat debatent, com el de creixements atípics i desconeguts per la majoria dels habitants del territori, com el del Pallars Jussà, que hem debatut no fa molt.

Per tant, està clar que al punt número 2 no hi tenim cap objecció a fer, sinó més bé tot al contrari, i que el tercer i el quart, que és el reconeixement del caràcter diferenciats de l'alta muntanya i iniciar un pla estratègic per al Pirineu, és coherent amb aquesta especificitat, i crec que no sols és coherent, sinó que, a més a més, hi ha un exemple, si no igual, sí que similar a l'altre extrem; és a dir, a l'extrem sud de Catalunya, les comarques de l'Ebre formen una realitat específica, i alguna vegada ja se'ns ha dit, de la mateixa manera que es pot dir a les comarques pirinenques, de dir: «Oh, és que si teniu riu i si teniu aigua, i si teniu no sé què, i si teniu no sé quant i no ho heu utilitzat és perquè sou "tontos"». És a dir que, d'alguna manera, el que vénen a dir és que el

que no s'ha fet allà és per la incapacitat dels mateixos habitants d'aquelles zones.

És clar que moltes vegades calen instruments, cal superar moltes de les dificultats innates del propi territori —i l'allunyament és una dificultat que encara no està resolta— i per això el que cal fer és això: és crear instruments i creure's que aquests instruments han de funcionar, i a partir d'això, de creure-s'ho, donar-hi tots els mitjans perquè siguin eficaços. Hem creat un Institut de Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre a les comarques meridionals; per tant, la creació d'un pla estratègic del Pirineu seria un instrument similar, no en la concepció però sí en els objectius i en el seu propi desenvolupament. Creiem que és apropiat, que és idoni, ja fins i tot ha dit el Grup de la majoria, en una esmena que modificarà, suposo, alguna cosa, com és propi en ells, de canviar algun verb i posar alguna matisació, etcètera —tot i que en l'anterior no ha estat possible, en l'anterior sobre la contaminació—; per tant, hi estarem tots d'acord i tant de bo, tant de bo no es quedi aquí, dient que el redactarem i d'aquí a tres anys en tornarem a parlar, per veure què és el que s'ha fet.

Jo, en tot cas, diria que potser la part menys justificada de la Moció seria la creació de la Direcció General de Muntanya, però que, sense que vulgui analitzar la conveniència o no conveniència, dir-li que sí que hi estaríem d'acord si anés a tractar no sols —no sols— els de l'aplicació de la Llei, l'òrgan encarregat de l'aplicació de la Llei de l'alta muntanya, sinó de totes les comarques de muntanya, de totes les comarques interiors, de totes aquelles comarques que tenen dèficits de desenvolupament i que potser sí que caldria tenir una Direcció General. Com que el text en concret tampoc no crec que sigui motiu d'abstenir-nos-hi, dir-los que també votarem a favor d'aquest primer punt de la Moció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Puigcercós.

El Sr. PUIGCERCÓS: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el seguiment de la interpellació que va materialitzar el diputat Ganyet, del Grup Socialista, posava al descobert una situació que tots coneixem, que és la situació de les comarques de muntanya i concretament, també, del Pirineu, i posava al descobert el que podríem dir la desaparició *de facto*, que el Grup de la majoria ha negat, del que van ser al seu moment els consells comarcals de muntanya, diluïts en els consells comarcals. Consells comarcals que, per cert, aviat faltaran un any per al final d'aquesta legislatura i a hores d'ara encara podríem dir que són una assignatura pendent en diferents àmbits; sobretot en l'àmbit competencial, en l'àmbit de la relació amb els municipis —moltes vegades han servit, i en tenim consciència, per usurpar competències dels municipis—, i, sobretot, en els problemes reals de representativitat que tenen els consells comarcals.

Els plans comarcals, cada cop més, han estat el resultat del que havia estat un reagrupament de subvencions i d'in-

versió real ja prevista, i d'això s'ha intentat fer una mena de programa de desenvolupament comarcal, però ho repeteixo: no passa de ser l'estudi de cada departament, i el reagrupament d'aquests estudis i d'aquestes inversions previstes.

Nosaltres entenem els plans comarcals com un intent clar de prospectiva en la diagnosi i de planificació en l'execució. La situació és que els darrers anys el despoblament de les comarques de muntanya ha estat constant, ha estat jo diria accelerat, i que no s'hi veuen solucions ni, de bon tros, quines són les fórmules que aporta el Govern per aturar aquest despoblament. Sobretot, creiem que aquests plans comarcals de muntanya haurien de tenir una política clara en la política d'equipaments i comunicacions per tal de garantir la qualitat de vida, el règim d'oportunitats, és a dir, equilibrar i augmentar, si cal, el creixement demogràfic.

Havíem pensat fa uns anys —i sobretot després de la sotragada de l'entrada a l'abans anomenada Comunitat Econòmica Europea i ara Unió Europea— que el despoblament s'havia aturat al Pirineu. Però més aviat al contrari: allí on el sector secundari era prioritari, una minoria d'aquestes comarques, les comunicacions que semblaven ser un factor secundari a l'hora d'atreure inversions han estat un mur infranquejable; allí on el primari va portar la política comunitària a una situació difícil a la ramaderia —també a l'agricultura—, es va passar pel túnel del temps al sector terciari, i ens trobem avui dia una massificació absolutament de comarques d'alta muntanya que difícilment, en els pròxims cinc anys, podran aguantar la qualitat en el turisme que ofereixen. Casos coneguts com els de la Cerdanya, casos coneguts com el de la Vall d'Aran, i com es deia també aquí, el del Pallars Jussà.

És una massificació excessiva que, més que fer pensar en un equilibri econòmic d'aquestes comarques, ens porta a pensar que s'ha intentat substituir el turisme de sol i platja de la Costa Brava, en profunda i estructural crisi, per un turisme de muntanya. Per tant, creiem que cal un impuls real, cal una voluntat clara de tirar endavant una política concreta i detallada de les comarques de muntanya, i per tant acceptarem els quatre punts del Grup Socialista.

Acceptaríem també una de les esmenes del Grup de la majoria; acceptaríem també l'esmena del punt 4, perquè, en definitiva, sí que hi veiem una cosa tangible i veiem i creiem que té aquesta voluntat. També acceptarem la transaccional que s'ha tirat endavant entre el Grup Socialista i el Grup de la majoria, però també volem deixar molt clar que aquest mot, «impulsar», a nosaltres ja ens comença a..., el tenim conegut. Moltes vegades, i ho podem dir popularment, la paraula «impulsar» serveix, per dir-ho, per distreure el personal. No hi ha cap compromís clar. Esperem que en aquest cas la bona voluntat del Govern de la Generalitat, en aquest cas amb el suport del Grup de la majoria, pugui entendre per «impulsar», palesar i materialitzar d'una vegada una política concreta i pràctica pel que fa referència a la participació de tota la societat del Pirineu, de tota la societat de les comarques de muntanya, en aquest pla de planificació, d'activació, en definitiva, que aturi el despoblament i la

manca d'igualtat d'oportunitats per a aquests ciutadans i ciutadanes de les comarques del Pirineu.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Puigcercós. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes presentades, té la paraula el proponent de la Moció, el senyor Ganyet.

El Sr. GANYET: Gràcies, senyor president. Senyories, he escoltat amb l'atenció requerida les intervencions de tots els diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula. Vol-dria fer un petit comentari sobre el que ha dit el senyor Companys; efectivament, hi ha dos models de política de muntanya: el nostre i el de Convergència i Unió, o el de les esquerres del país; jo crec que, en aquest cas, es podria donar un interessant pont en...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Ganyet, és molt interessant el que diu, però ceneixi's a les esmenes.

El Sr. GANYET: Moltes gràcies, senyor president, així ho faré. Abundant en el nostre proclamat amor per les coses senzilles, em plau manifestar que l'atenta observació de la situació relativa dels contingents dels diversos grups parlamentaris presents a la cambra, ha aconsellat el Grup Socialista a presentar una transaccional a l'esmena de Convergència i Unió al punt segon de la Moció i a acceptar l'esmena del mateix Grup al punt quart.

En el primer cas, perquè es manté el principi bàsic de foment de la participació en l'ara de l'eficàcia de les enquestes prèvies a l'aprovació dels plans comarcals, encara que hem de reconèixer que la formulació s'hagi aigualit sensiblement, com deia ara mateix el portaveu del Grup d'Esquerra Republicana.

En el segon cas, perquè, per primera vegada —i a instàncies del nostre Grup—, s'accepta fer un pla estratègic del Pirineu, i això té la seva transcendència. No s'explicita la vocació de globalitat que vam introduir en el text del quart punt de la Moció, però, sigui com sigui, és un avenç molt significatiu. La nostra funció tradicional en aquesta cambra, quan es fa referència a la política de muntanya des del restabliment de la democràcia i l'autonomia és obrir nous horitzons, impulsar l'acció de govern, vèncer les seves resistències tradicionals i anar marcant camí. Avui el fruit no és menystenible; el Parlament aprovarà, molt probablement, que es faci un pla estratègic per al Pirineu i, per tant, és una forma d'acceptar la seva singularitat.

Vull manifestar, com no!, el meu sincer reconeixement a Iniciativa per Catalunya, Esquerra Republicana i al Partit Popular pel seu inestimable suport.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ganyet. Demano, senyor secretari, que procedeixi a la lectura d'aquesta esmena transaccional.

El Sr. SECRETARI SEGON: Esmena transaccional al punt segon de la Moció: «Impulsar la participació activa de la societat pirinenca, organitzada en entitats i associacions, amb enquesta prèvia a l'aprovació dels plans comarcals de muntanya, per tal de millorar el nivell de coneixement sobre

el principal instrument d'aplicació de la Llei d'alta muntanya.»

El Sr. PRESIDENT: És una transaccional a la número 2, del Grup de Convergència i Unió. El Grup de Convergència i Unió retira la seva perquè es pugui tramitar aquesta. (*Pausa.*) Molt bé.

Doncs, procedirem ara a la votació. Entén la presidència que hem de fer tres votacions: el punt 1, després el 2 i el 4 i el 3.

Doncs, votem el punt 1 de la Moció.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 29 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions.

Ara se sotmeten a votació els números 2 i 4, conjuntament.

Vots a favor?

Aquests punts han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació, es vota el punt número 3.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 31 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem al vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la regulació de les noves activitats turístiques, presentada pel diputat senyor Víctor Gimeno. Té la paraula. (*Pausa. Remor de veus.*) Es prega silenci! Silenci, per favor!

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la regulació de les noves activitats turístiques

El Sr. GIMENO: Senyor president, senyores i senyors diputats, en el Ple darrer vam intentar, des d'Iniciativa per Catalunya, i crec que vam coincidir en molts punts amb el mateix conseller de Comerç, Consum i Turisme, a lligar el que són les noves activitats turístiques, bàsicament camps de golf, ports esportius, esports de natura, també estacions d'esquí, etcètera, en el que signifiquen, en la seva importància, no sols per a l'economia de Catalunya —ja sabem tots que el sector turístic té un pes notable en l'economia catalana— sinó també la influència d'aquestes actuacions de caràcter turístic en el medi ambient, la que han tingut les actuacions clàssiques i les que poden tindre, i també, a conseqüència d'aquests impactes econòmics i ambientals, la importància que té determinat tipus de promoció de turisme a uns llocs o altres en el concepte d'equilibri o desequilibri territorial, que hi ha a Catalunya.

Vam coincidir que no es pot continuar amb la política «d'anar fent» i que allí on surti una iniciativa se li ha de dir que sí, sinó que vam dir, tant un com l'altre, que el que calia era regular, el que calia era posar unes determinades condi-

cions, unes determinades limitacions i que, en definitiva, el turisme, sobretot les noves activitats turístiques, algunes de les quals estan molt en creixement, i vull dir que la pràctica de golf, els dissabtes i els diumenges i altres dies és des de diversos sectors cada vegada més practicable, fins i tot fa ineludible l'assistència a altres llocs per a l'afició, la ludopatia final que potser ens agafarà pels camps de golf..., el que vull dir és que aquestes instal·lacions han d'anar lligades al concepte de «reequilibri territorial», i que actuacions que siguin contradictòries amb l'objectiu de reequilibri territorial que ha de tenir l'encara no batejat Pla territorial general de Catalunya, poden ser —poden ser— contradictòries i fer inviable aquest Pla territorial de Catalunya que en el seu objectiu hi ha ordenar i planificar millor el nostre futur.

Per això el que plantejàvem en aquesta Moció era, en principi, constatar, simplement, la importància del sector turístic en aquests factors. I si fins aquí estàvem d'acord, el que llavors plantegem, en conseqüència, és que el Govern el que ha de fer és primer, elaborar, aprovar i difondre una sèrie de criteris que defineixin i limitin les noves activitats turístiques que estan lligades a la natura; és a dir que sapiguem on es poden fer les coses, de quina manera es poden fer les coses i on no es poden fer i de quina manera no es poden fer; en definitiva, perquè tot el que es faci sigui compatible amb els criteris de protecció dels espais naturals i de reequilibri territorial, pel que nosaltres, ja no sols nosaltres sinó també el mateix cinquè programa de la Comunitat Europea, anomena com a «desenvolupament, filosofia i principis del desenvolupament sostenible».

Una concreció més d'això, i dir que aquest primer punt ens sembla necessari per evitar o per acabar el que fins ara ha anat funcionant, que sembla ser el joc de l'espavilat, i el joc de l'espavilat no vol dir el més intel·ligent sinó el que té més visió, el que té més informació o el que té millors contactes amb aquells que tenen capacitat de decisió, és a dir, sigui el que faci una inversió a un determinat territori, i a partir d'allí tingui tots els avantatges de l'Administració perquè ha sabut jugar més bé aquests fils.

Crec que això s'ha d'acabar; això cada vegada és més necessari i per això creiem que aquest primer punt és fonamental.

El segon és conseqüència directa. El segon diu: «Elaborar» —si fem aquestes normes— «un pla específic, un pla director dels camps de golf de Catalunya.» Vam llegir aquí una relació dels camps de golf que estan en construcció, dels que estan en vies de construcció i dels que estan tramitant-se i ens en surten una quantitat enorme, alguns en llocs que és inconvenient la seva construcció, des del punt de vista que ni convé per les actuacions urbanístiques que comporta ni pels recursos hídrics disponibles ni per a aquest reequilibri territorial.

En el següent punt, també d'una manera similar, parlem d'actualitzar —i, en tot cas, diem «actualitzar» perquè se'ns diu que existeix; el que passa és que no s'aplica— i, lògicament, a partir d'aquí tenir-lo en compte, un pla de ports esportius que tingués molt més present el que el mateix Pla

deia, i que limités la construcció de noves instal·lacions; que reordenés —això sí, en tot cas— les existents; a vegades amb petites modificacions poden funcionar millor les instal·lacions existents, i que es plantegés algun altre tipus de construcció, com són les instal·lacions nàutiques lleugeres, que no tindrien impacte sobre l'ambient i que podrien ser, podrien cobrir aquesta hipotètica creixent demanda d'instal·lacions nàutiques.

Jo els vull referir, els vull recordar les dades; hi ha quaranta instal·lacions nàutiques a Catalunya, més deu de demanades, fan cinquanta; cinquanta, de les quals gairebé la meitat, vint-i-quatre, estan a les comarques gironines. Una cosa que en el seu moment se li va dir «brava», i «brava» se suposa que volia dir no sols per la bravura del mar, sinó per la bravura del mateix territori i la seva connexió amb l'aigua, que fa aquella costa, d'aquells importants recursos naturals. A veure si continuen per aquest camí i haurem de modificar, haurem de variar la denominació de la Costa Brava i li haurem de dir la costa «esquadrada», perquè al pas que anem potser arribarem a aquesta situació.

I, en definitiva, l'últim apartat que plantejàvem és que en tant que elaborem les normes aquestes, elaborem el Pla director dels camps de golf i elaborem el pla de ports..., reelaborem el pla de ports i el fem viable, el que s'hauria de fer, conseqüència lògica, si no resultarà que ara els agafarà a tothom la premsa si diem que fem això i no els diem res més, a tothom li agafarà la premsa de fer l'obra abans que això sigui viable i ens trobaríem amb una allau de noves peticions d'instal·lacions esportives d'aquest tipus.

Per tant, el que plantejàvem és que hauríem de suspendre la tramitació de nous projectes de camps de golf i de ports esportius i que s'establiria una moratòria a l'estil d'altres activitats de caràcter industrial que existeixen fins a l'aprovació dels corresponents plans i que llavors sabríem els que són pertinents i els que no són pertinents.

Però elaborar unes normes no impedit que, mentrestant, es construeixi allí on es vulgui construir, significa que les normes les podríem fer tard i ser ja plenament invàlides per a l'objectiu que en el seu principi es pretenia construir.

En aquest sentit, creiem que Iniciativa el que pretenem és que el turisme sigui una font no sols de creació de noves activitats econòmiques sinó també de reequilibri territorial, i creiem que les mesures que plantegem aquí són, si no totes, almenys bàsiques per aconseguir la síntesi d'aquests dos objectius.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. No s'han presentat esmenes a aquesta Moció, per consegüent passem directament a la intervenció dels grups. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Ros.

El Sr. ROS: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, és cert que l'actual situació del turisme per a l'any 94, 95, fins i tot l'any 96 —i esperem que més anys—, doncs, serà una situació, precisament, d'un sector que anirà bé; que funcionarà bé, que serà un dels sectors dinamitzadors de l'economia del nostre país. Això ho diuen

les enquestes, no solament oficials sinó també les empresarials i les causes, precisament, d'aquesta situació són, per un costat, la devaluació de la pesseta —hem tingut tres devaluacions—, no per iniciativa del Govern sinó perquè des de l'exterior s'ha pressionat perquè existissin aquestes devaluacions, i, per un altre costat, també, la inestabilitat de diferents països europeus i africans, que estan dintre del marc, podríem dir, de països mediterranis.

En diferents intervencions aquí, al Ple del Parlament, tots els grups parlamentaris hem estat d'acord que un dels objectius fonamentals i bàsics de cara que el turisme continuï sent una de les fonts d'ingressos importants per al país, que representi, doncs, un pes específic important dintre del producte interior brut del nostre país, és la qualitat. Aquest ha sigut un dels punts en què tots, absolutament tots els grups parlamentaris hem estat d'acord; des del conseller als diferents grups parlamentaris, en diferents interpel·lacions, fins i tot en el debat monogràfic de turisme.

I la qualitat té, per aconseguir-la, diferents vessants, diverses vessants. Per un costat tenim l'Estat, i a través d'una fiscalització, jo crec que desorbitada, doncs, pressionant el sector, ja que no li dóna les possibilitats de reinversió important perquè el sector pugui obtenir aquesta qualitat; per un altre costat està el mateix Govern de la Generalitat en tot allò que són competències del Govern de la Generalitat, que hauria de fer un esforç molt més important del que fa, i ho hem denunciat diferents vegades a través, doncs, dels pressupostos que té la Conselleria, que té el Departament de Turisme en aquest aspecte, i que també repercuteix a diferents departaments, perquè moltes vegades es diu, els entesos en turisme, que el departament, realment, de turisme, el millor departament de turisme és el d'obres públiques, perquè té unes repercussions directes en les infraestructures.

I també, i jo mateix que sóc un diputat profundament municipalista, que em sento profundament municipalista, haig de dir que els ajuntaments també tenen la seva responsabilitat, moltes vegades, en la qualitat del turisme, perquè..., ara no tant, però en altres èpoques i ara encara alguns municipis, realment, no han reinvertit quant a buscar la qualitat en els diferents municipis, i aquests són els que donen realment la imatge de la qualitat dintre del sector concret del turisme. I urbanísticament, moltes vegades, encara que les competències no siguin exclusives dels municipis, s'han fet apostes per un creixement desordenat i moltes vegades no ha sigut el millor per buscar una ciutat, una població de qualitat.

Dit tota això, dintre de la qualitat, tant els camps de golf com els ports esportius tenen un impacte important, i nosaltres estem totalment a favor, el nostre Grup Parlamentari, dels camps de golf, dels ports esportius, perquè comporten una qualitat important dintre no solament d'aquella població sinó de tot el seu entorn, i a més a més, enriqueixen la zona. Els puc dir jo que tinc la sort que en la meua població de Sant Andreu de Llavaneres hi ha un camp de golf i un port esportiu. Això comporta una riquesa no solament a la meua població, sinó a la població del conjunt del costat, de l'entorn, que realment és important. Per això nosaltres no estem

d'acord amb aquests plans específics que proposa la Moció del Grup d'Iniciativa per Catalunya, i el nostre Grup s'abstindrà.

És important que la qualitat del turisme té molt a veure amb l'impacte ambiental. Hi estem totalment d'acord, i avui dia qualsevol analista del sector turístic veu clarament que per a la qualitat és important l'impacte ambiental, però és cert que també des del Govern de la Generalitat s'ha millorat força en aquest aspecte concret de l'impacte ambiental. Avui dia tant donar l'autorització d'un camp de golf –i ho dic per experiència pròpia– com d'un port esportiu té tot un tràmit burocràtic que, des del meu punt de vista, és massa llarg, massa burocràcia, però que realment es necessiten tota una sèrie d'informes, vinculants tots ells, que els puc assegurar que fins que no es dona l'autorització definitiva, a través, per exemple, d'una de les qüestions fonamentals i dels béns escassos i de primera necessitat d'aquest país com és el tema de l'aigua per a la construcció d'un camp de golf, fins que no s'aconsegueix això, doncs, és impossible que es doni l'autorització. I a través dels diferents departaments de la Generalitat, en aquest tema, he de reconèixer que s'està actuant correctament. I els ho dic com a alcalde, a part de com a diputat, perquè m'he trobat en aquesta situació i en aquesta circumstància. És una aigua reciclada, d'unes depuradores i si no hi ha la depuradora específica amb la possibilitat del reciclatge d'aquesta aigua no es dona autorització de camp de golf.

I no podem fer uns plans en aquests moments en aquest sentit, perquè tot depèn de l'oferta i de la demanda. Si hi ha una demanda important en una zona concreta, doncs, és lògic que en aquella zona concreta no n'hi hagi un, sinó un, dos i tres camps de golf que al mateix temps preserven de veritat –i els ho dic amb tota sinceritat– l'entorn, perquè no està gens ni és gens contradictori el tema d'un camp de golf i un port esportiu, gens contradictori amb el fet de l'entorn, del medi ambient. Perquè al Japó, precisament, poso com a exemple el Japó, que és un dels països que més cura té amb el medi ambient, està ple de camps de golf i està ple de ports esportius.

Nosaltres, en conseqüència amb tota l'exposició que hem fet, no votarem a favor d'aquesta Moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya i ens abstindrem. Creiem que en aquests moments s'ha de fer un esforç per part de tots els departaments de totes les institucions, des d'ajuntaments, Generalitat, Govern de l'Estat, sobre el tema del turisme, perquè estem en una situació fonamentalment important, com a la millor històricament no tornarem a tindre.

Degut a l'inici de la meua intervenció, a allò que he exposat de la devaluació que hi ha hagut de la moneda, per un costat, de la inestabilitat als països mediterranis, per un altre costat, ara més que mai s'ha de fer un esforç important respecte a la qualitat. Recordem-nos d'ahir mateix, d'avui mateix, un tema o una notícia, més ben dit, que sembla que no tingui transcendència, però que té una transcendència important, el partit del Barça-Milà –recordem-nos. (*Veus de*

fons.) No, no, és que té molt a veure amb la qüestió; no vull parlar del partit Barça-Milà, no vull parlar del partit, però recordem tot el que han hagut de passar i les notícies que han sortit, i la imatge que ha donat Grècia i que ha donat Atenes respecte a les infraestructures, i això és important. Catalunya a través de les Olimpíades va donar una magnífica imatge d'organització, de la qual ens podem sentir orgullosos, i aquesta és la millor promoció de totes les que podem fer.

En aquest sentit, senyores i senyors diputats, i havent manifestat anteriorment el sentit del nostre vot a aquesta Moció del Grup d'Iniciativa per Catalunya, sí demanar que es facin tots els esforços possibles per millorar la qualitat del turisme, perquè tots ens sentim orgullosos cada dia més de pertànyer a Catalunya, que és el nostre país. (*Remor de veus*.)

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ros. (*Remor de veus*.) Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Portabella. (*Pausa*.) No ens parli del partit, eh? (*Rialles*.)

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, nosaltres per coherència i coincidència votarem a favor dels quatre punts d'aquesta Moció, perquè pensem que hi ha realment la necessitat d'ordenar les noves activitats turístiques lligades a la natura, i especialment el que fa referència a camps de golf, ports esportius, pistes d'esquí –encara que aquestes no siguin tan noves com a activitats turístiques–, i que és necessari que aquestes activitats estiguin regulades amb uns criteris que realment tinguin en compte l'impacte ambiental que generen.

En relació amb el que deia el meu predecessor aquí a la tribuna, per part del PP, realment com que la Moció no l'ha presentat ell, em contindrà i no li donaré resposta, perquè encara que vostès coincideixin en això amb Convergència i Unió, des d'una òptica d'esquerres es veu molt diferent tot el que fa referència als camps de golf i els ports esportius.

En tot cas, el que és el nostre punt de vista és que els camps de golf sí que tenen problemes d'impacte ambiental importants, perquè no es pot considerar una zona verda un camp de golf, ja que és tractat d'una manera molt forta a nivell de fertilitzants, herbicides, i per tant tècnicament es considera un monocultiu, un monocultiu en el qual s'utilitzen productes que són contaminants, i a més a més sempre va associat a d'una requalificació del sòl, que acostuma a ser una privatització i per tant una pèrdua de sòl d'ús públic. D'altra banda, també, un camp de golf –com vostès saben– sempre va associat també a una urbanització, una urbanització que en el seu origen no es podia fer pel tipus de qualificació de sòl que existia en aquella zona. Per tant, sí que hi han suficients elements en el tema de camps de golf com per estar-hi molt alerta i per demanar un pla director de camps de golf, com es demana en el segon punt d'aquesta Moció.

Hi ha un altre element que jo considero que és definitori per qüestionar els camps de golf, que és el tema de l'aigua. Fa poc va venir, va haver-hi una compareixença del senyor Vilaró per explicar el Pla hidrològic de conques internes, i

en la seva explicació es parlava de l'escàs que és aquest recurs en el nostre país i, per tant, la cura que s'havia de tenir amb la utilització d'aquest recurs. Aleshores, nosaltres pensem que hi han altres prioritats que l'ús de l'aigua per fer camps de golf al nostre país.

En relació amb el que fa referència aquesta Moció del Pla dels ports esportius, nosaltres també vam presentar una moció a la Comissió de Política Territorial, en la qual demanàvem una moratòria perquè s'aprovés una paralització..., una moratòria pròpiament dita de ports esportius. Lamentem que en aquella ocasió no hi hagués cap representant d'Iniciativa per Catalunya a la Comissió, perquè fruit de la lectura que hem pogut fer del quart punt d'aquesta Moció estem segurs que ens haguessin donat suport, però això, malauradament, no es va poder produir. Per tant, queda clar que —nosaltres mateixos vam presentar una proposició no de llei per defensar una moratòria en relació amb els ports esportius— donem suport clarament a aquest punt.

I sobre el tercer punt, el que parla de l'actualització dels ports esportius, també hi donarem suport, perquè és un pla del 85 i està bé que es pugui revisar, però sí que voldríem matisar que aquest mateix Pla de ports esportius contempla tota una sèrie d'actituds i d'activitats a fer abans de fer els ports esportius de manera sòlida i de manera que comporten un gran impacte ambiental. En aquest mateix Pla es contemplen quatre possibilitats que corresponen a instal·lacions nàutiques lleugeres d'un menor impacte. El problema que nosaltres hi veiem és que el Pla de ports s'ha aplicat en allò que s'ha considerat convenient per part del Govern i que no ha estat en cap d'aquests punts que ara mencionava, però per aquest punt pròpiament no seria necessari actualitzar el Pla de ports, ja que ja ho contempla.

De tota manera, penso que és interessant que els plans que tenen aquesta importància i aquesta incidència sobre el litoral del nostre país es vagin revisant amb una certa periodicitat, i —com ja he dit— estem prop que passin deu anys.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Clofent.

El Sr. CLOFENT: Moltes gràcies, senyor president. Si m'ho permet, des de l'escó estant, per posicionar el nostre Grup a la Moció que estem substanciant.

És evident que en el sector turístic —com també ens deia l'il·lustre diputat fa una estona— hem tingut la sort que la campana ens ha salvat la tendència dels darrers anys; hi han hagut canvis importants en el comportament del sector turístic, tota vegada que l'oferta a casa nostra estava bàsicament orientada a tot el que podíem anomenar turisme de sol i platja.

Darrerament aquesta tendència ha anat evolucionant i ens afectava negativament. El trasbals al centre d'Europa i als països del nord d'Àfrica ha tornat a fer que Espanya i Catalunya és un destí també per a aquesta modalitat turística. No obstant això, hi ha les diferents polítiques engegades als de-

partaments de la Generalitat buscant noves sortides de futur per al sector que han portat a l'establiment de noves marques i nous productes turístics, que ens permet en aquests moments tenir una moratòria en el temps, tota vegada que sembla que la bonança d'aquest any es pot prorrogar algun any més. Però aquesta bonança l'hem d'aprofitar per acabar-la havent resolt problemes que portaven el nostre sector a situacions difícils.

Ens sembla oportuna i interessant la Moció presentada pel Grup d'Iniciativa en el seu primer punt, tota vegada que va més enllà del que s'ha parlat fins ara, que és de camps de golf i de ports, perquè també en un moment determinat, en el primer punt, parla d'activitats turístiques lligades a la natura, que són bastants més, que poden ser bastants més que la del camp de golf i les de ports.

Hem d'entendre que el que aquesta Moció pretén, que en definitiva és salvar valors paisatgístics i ecològics, forma part dels valors intrínsecs que hem d'oferir, turísticament parlant. Per tant aquells que pensin que una proliferació de camps de golf i d'instal·lacions esportives i altres sense fre o que no mantinguin un equilibri amb els valors del paisatge i amb altres llibertats dels ciutadans és bo per al turisme, s'equivoquen. Jo crec que salvaguardar els interessos paisatgístics i ecològics del nostre país va directament lligat al futur del mateix sector turístic, i per tant els hem de preservar, malgrat fos per egoisme turístic. Per tant, trobem oportuna aquesta Moció de la forma que ha estat formulada.

Malgrat això, li he de comentar, senyor Gimeno, que el quart punt ens sembla no convenient, perquè en el primer punt vostè ja ho defineix. Vostè en el primer punt demana que s'elaborin criteris limitatius de les noves activitats —hi estem d'acord—, per tant, no veiem oportú que insisteixi a més a més que se suspengui momentàniament tot; si s'estableixen criteris limitatius, entre altres, ja no tindria sentit al nostre entendre que també s'hagués d'anar a suspendre tot el que en aquests moments està en tràmit.

Dit això, el nostre Grup anuncia que votarà favorablement el punt número 1, el punt número 2, el punt número 3, i ens abstindríem en el punt número 4.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Clofent. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquest tema, o aquest conjunt de temes que planteja el senyor Gimeno ens sembla que són —com a la resta de grups de la cambra— de la màxima transcendència; són uns temes que s'han plantejat en diverses ocasions, des de perspectives turístiques, des de perspectives ecològiques, des de perspectives urbanístiques, i per això té ja una llarga tradició debatre aquestes matèries. Jo dispenso aquí, senyores i senyors diputats, d'onze folis a un espai, que és la informació que he aconseguit obtenir fins al moment de la Direcció General de Ports i Costes i de la Direcció General d'Urbanisme.

Ara bé, el text que ens presenta com a Moció el senyor Gimeno no és altra cosa que la fusió, fonamentalment, de la

fusió del text de dues proposicions no de llei que van ser ja debatudes fa tres setmanes, el dia 28 d'abril, concretament; d'una banda –i això, el senyor Portabella hi ha fet referència–, una proposició no de llei d'Esquerra sobre ports i, d'altra banda, una altra proposició no de llei del mateix senyor Gimeno sobre golf.

El senyor Gimeno ha repetit fonamentalment les argumentacions que va donar en Comissió; el senyor Portabella ha fet una altra cosa i per això, doncs, nosaltres, per no tornar a insistir en tota la gran quantitat d'argumentacions i d'estadístiques, perquè el senyor Gimeno ens ha donat unes estadístiques de ports esportius de la Costa Brava..., voldria, doncs, puntualitzar, rectificar i contradir quina és la situació de tots i cadascun, no sols dels autoritzats, sinó també dels rebutjats. Bé, això allargaria molt, entenc, el temps del que disposem i per això remetria les senyores i els senyors diputats al que els meus companys, el senyor Micaló i el senyor Grau, van explicar en Comissió i, per tant, en el *Diari de Sessions* ja apareixen els arguments. Ara no faria més que glossar el que ja vam dir i per tant, sintèticament, dir que, quant al primer punt, l'existència d'un Decret, el 114 del 88 i el seu desplegament i la seva aplicació, doncs, ja donen satisfacció –ens sembla a nosaltres– a aquestes cauteles que demana el senyor Gimeno.

Quant al punt segon, que l'existència i l'activitat de les comissions d'urbanisme i de l'Administració de la Generalitat –tal com ha reconegut suara el representant del Grup Popular– fan innecessari aquest segon punt.

Quant al tercer punt, de fet, el senyor Gimeno, en el transcurs de la seva explicació ja ha admès que existia el pla i, per tant, a nosaltres ens sembla que, si existeix –i existeix adequat a les necessitats del moment–, no cal actualitzar-lo; tercer punt.

I, finalment, una mica en la línia del que deia el senyor Clofent, el quart punt, de suspendre la tramitació de tots els nous projectes de tot aquest tipus d'instal·lacions ens sem-

blaria, no ja excessiu, sinó que ens semblaria incoherent amb la defensa que fem de la correcta aplicació de la legislació i dels plans existents i, per tant, senyor president, senyores i senyors diputats, em limitaré, amb l'argumentació sintètica que he fet, a donar per posicionat el nostre Grup anunciant la nostra posició contrària a l'adopció dels quatre punts que presenta aquesta Proposició no de llei.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé.

Passem a la votació. Votarem separatament el punt 4. És així? (*Pausa.*) Doncs, votem els primers tres punts.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests punts han quedat rebutjats per 31 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions.

Ara es vota el punt número 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat rebutjat per 10 vots a favor, 58 en contra i 23 abstencions.

Modificació de l'ordre del dia

Prego uns moments d'atenció, senyores diputades i senyors diputats. Atesa la situació de salut sobrevinguda al senyor Reguant, em permeto demanar la unanimitat de tota la cambra per no considerar decaigudes les mocions que l'esmentat diputat havia presentat i que constituïen els punts 22 i 23 de l'ordre del dia d'aquest plenari, de manera que quedarien per ser substanciades en un proper Ple. (*Pausa.*) Doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(*Són les dues del migdia i cinc minuts.*)

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Constitució espanyola

Barcelona, 1988. 2.ª edició. ISBN 84-500-9376-7

Preu: 150 PTA. 17 x 11 cm, 88 pàg.

Text de la Constitució espanyola, aprovada per les Corts Generals de l'Estat el 31 d'octubre de 1987, amb un índex final de títols i de capítols.

Constitució espanyola. Estatut d'autonomia de Catalunya. Reglament del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1992. 5.ª edició. ISBN 84-393-2176-7

Preu: 1.050 PTA. 15 x 9 cm, 488 pàg.

Volum de petit format que aplega tres documents legislatius bàsics: la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia de Catalunya i el Reglament del Parlament de Catalunya. A cada document s'afegeix un índex analític ordenat alfabèticament, on cada terme, a més de remetre al lloc del text legal on figura, n'explica el contingut i es relaciona amb tot el context jurídic que implica.

Declaració Universal dels Drets Humans

Barcelona, 1994. 3.ª edició

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 24 pàg.

Text de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el desembre de 1948. L'acompanya una resolució del Parlament de Catalunya sobre els drets de la infància.

Estatut d'autonomia de Catalunya

Barcelona, 1993. 3.ª edició. ISBN 84-393-2650-5

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 46 pàg.

Text de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per referèndum popular l'octubre de 1979 i sancionat pel rei Joan Carles I el desembre del mateix any. Amb un índex final de títols i capítols.

El Parlament de Catalunya

Barcelona, 1993. 6.ª edició

Preu: 100 PTA. 21 x 11 cm, 64 pàgs.

Fullet explicatiu de l'estructura, les funcions i el funcionament del Parlament, amb una descripció del palau on aquest té la seu, il·lustrat amb 22 fotografies a tot color.

El Parlament de Catalunya

per Jaume Sobrequès, Francesc Vicens i Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1993. 3.ª edició

Edició rústica, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 7.700 PTA.

ISBN 84-393-2487-1

Edició en tela, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 10.500 PTA.

ISBN 84-393-2488-X

Història il·lustrada de la institució parlamentària a Catalunya des de l'edat mitjana, i de l'actual Palau del Parlament. Ressenya de la vida interna de la cambra i de la tasca parlamentària en les seves diverses funcions. Amb 122 fotografies a tot color i tota pàgina, i 50 d'històriques en blanc i negre, reproduïdes en bitò.

La interdependència de les activitats domèstiques i el treball remunerat

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2428-6

Preu: 2.650 PTA. 30 x 21 cm, 520 pàg.

Estudi comparatiu dones/homes, amb taules i gràfics comparatius, realitzat per Maria Jesús Izquierdo, amb la col·laboració d'Alexis Borràs, Susanna Lloret i Diego Marcos (Universitat Autònoma de Barcelona), per encàrrec de la Comissió d'Estudi sobre la Igualtat d'Oportunitats Home-Dona, del Parlament de Catalunya.

Parlament de Catalunya. L'obra legislativa 1932-1939

Edició i estudi introductori a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1981. ISBN 84-500-4156-2

Preu: 3.000 PTA. 31 x 22 cm, 422 pàg.

Recopilació de les lleis elaborades pel primer Parlament de Catalunya, precedides d'un estudi històric i jurídic sobre les fonts, els procediments i l'actuació legislativa del Parlament.

Parlament de Catalunya. Llibre del Cinquantenari: 1932-1982

Textos i documentació a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1984. ISBN 84-500-9786-X

Preu: 6.250 PTA. 31 x 25 cm, 428 pàg.

El cinquantenari de la constitució del primer Parlament de Catalunya (1932) fou commemorat amb aquest llibre-document que és també un homenatge als parlamentaris de 1932 i la seva actuació fins al 1939. En reproduïx els documents més significatius i les biografies dels 83 diputats que el constituïren.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1980-1984

Barcelona, 1986. ISBN 84-505-4739-3 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-4740-7

Vol. 2. ISBN 84-505-4741-5

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.006 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries de les diputades i els diputats, la composició i el treball dels òrgans, el text íntegre de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, etc.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1984-1988

Barcelona, 1988. ISBN 84-505-8049-8 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-8050-1

Vol. 2. ISBN 84-505-8051-X

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.550 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1984-1988.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1988-1992

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2387-5 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-393-2388-3

Vol. 2. ISBN 84-393-2389-1

Vol. 3. ISBN 84-393-2390-5

Vol. 4. ISBN 84-393-2391-3

Preu: 11.300 PTA (4 volums). 31 x 22 cm, 3.044 pàg. (4 vol.)

Obra que resumeix, en quatre volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1988-1992.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7798

Preu: número solt: 225 PTA; subscripció anual: 7.500 PTA. 30 x 21 cm.

Publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes a defensar en el Ple o en comissions, els informes de ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les comissions i del Ple, les interpellacions, mocions, proposicions no de llei, propostes de resolució, comunicacions del Consell Executiu, etc. Al final de cada any natural es publiquen quatre índexs: de tramitacions, d'òrgans, de persones i de matèries.

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7976 (general)

ISSN 0213-7984 (sèrie P)

ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Preu: número solt: 120 PTA; subscripció anual: 6.000 PTA. 30 x 21 cm.

Publica la transcripció fidel de totes les intervencions produïdes en les sessions públiques del Parlament, tot anotant les incidències que s'hi han esdevingut. Apareix en dues sèries: sèrie P, per a les sessions plenàries; sèrie C, per a les sessions de les comissions. Al final de cada any natural se'n publiquen tres índexs: cronològic, de persones i de matèries.

Les publicacions del Parlament de Catalunya es poden adquirir a les llibreries de la Generalitat i al Palau del Parlament. Les subscripcions es poden fer al Servei de Publicacions del Parlament.

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ i ☐ m

BUTLLETÍ OFICIAL

DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir / xec al portador)

..... de de 19

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (preus amb IVA inclòs)

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès a Multitext, SL, Barcelona.

